

Dziennik Urzędowy L 108 Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 63
6 kwietnia 2020

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/492 z dnia 1 kwietnia 2020 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu 1

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/492

z dnia 1 kwietnia 2020 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) W dniu 21 lutego 2019 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu do Unii niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) i Egiptu (zwanymi łącznie „państwami, których dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 8 stycznia 2019 r. przez Tech-Fab Europe („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej unijnej produkcji materiałów z włókna szklanego. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie dumpingu i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.
- (3) W dniu 16 maja 2019 r. Komisja wszczęła oddzielne dochodzenie antysubsydyjne w odniesieniu do przywozu do Unii pochodzących z ChRL i Egiptu materiałów z włókna szklanego i rozpoczęła odrębne dochodzenie. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾.

1.2. Rejestracja przywozu

- (4) W dniu 31 lipca 2019 r. skarżący złożył wniosek o rejestrację przywozu materiałów z włókna szklanego pochodzących z państw, których dotyczy postępowanie, na podstawie art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Skarżący twierdził, że po okresie objętym dochodzeniem, przywóz materiałów z włókna szklanego znacząco się zwiększył i w Unii ma miejsce gromadzenie zapasów tych materiałów na skalę grożącą osłabieniem skutków naprawczych potencjalnych środków antydumpingowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu (Dz.U. C 68 z 21.2.2019, s. 29).

⁽³⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu (Dz.U. C 167 z 16.5.2019, s. 11).

- (5) Jeden producent eksportujący, jeden użytkownik oraz Chińska Izba Handlowa Importerów i Eksporterów Produktów Przemysłu Lekkiego i Rzemiosła („CCCLA”) sprzeciwili się wnioskowi o rejestrację. Strony te twierdziły, że wniosek nie zawierał wystarczających dowodów zgodnie z wymogami art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Ponadto twierdziły one, że dane dotyczące przywozu z ChRL i Egiptu należy analizować oddzielnie oraz że w każdym razie przedmiotowy przywóz prawdopodobnie nie osłabi znacząco skutków ostatecznego cła antydumpingowego, ponieważ w 2019 r. średnia cena jednostkowa przywozu wzrosła w stosunku do 2018 r.
- (6) Jak wyjaśniono w motywach 48 i 50, Komisja podjęła decyzję, aby w tym przypadku nie nakładać środków tymczasowych. W związku z tym wniosek o rejestrację stał się zbędny, a tym samym zbędna stała się jego dalsza analiza wraz z analizą uwag, które podsumowano w motywie 5.

1.3. Zainteresowane strony

- (7) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących oraz władze Chin i Egiptu, znanych importerów i użytkowników, o wszczęciu dochodzenia i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (8) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
- (9) Przedsiębiorstwo Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd. zwróciło się z wnioskiem o interwencję rzecznika praw stron. Przesłuchanie odbyło się 28 października 2019 r. Porządek przesłuchania dotyczył proponowanego zastosowania do tego przedsiębiorstwa art. 18 rozporządzenia podstawowego. Komisja przeanalizowała podniesione kwestie i odniosła się do nich w ostatecznym ujawnieniu. Nie podjęto żadnych konkretnych działań następczych, które zalecił rzecznik praw stron.
- (10) Jak wspomniano w motywie 48, w toku dochodzenia Komisja wyjaśniła zakres definicji produktu i umożliwiła zainteresowanym stronom, których dotyczyło to wyjaśnienie lub które mogły się nie ujawnić, ponieważ ich zdaniem postępowanie ich nie dotyczyło, ujawnienie się i zwrócenie się o udostępnienie kwestionariusza w określonym terminie. Nie zgłosiły się żadne dodatkowe strony.

1.4. Kontrola wyrywkowa

- (11) W swoim zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.4.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (12) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja stwierdziła, że podjęła decyzję o ograniczeniu dochodzenia do uzasadnionej liczby producentów unijnych, dokonując kontroli wyrywkowej. Dodała, że tymczasowo wybrała próbę producentów unijnych w oparciu o zgłoszoną wielkość produkcji produktu podobnego w Unii w okresie od października 2017 r. do września 2018 r. i również z uwzględnieniem rozmieszczenia geograficznego. Próbą tą objętych zostało trzech producentów unijnych reprezentujących ponad 40 % szacunkowej całkowitej wielkości produkcji unijnej materiałów z włókna szklanego. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby.
- (13) Uwagi przedstawił tylko jeden producent unijny, sugerując włączenie do tej samej próbki czwartego przedsiębiorstwa w celu rozszerzenia reprezentatywności geograficznej, wielkości produkcji oraz rodzajów produktów objętych dochodzeniem.

- (14) Dążąc do objęcia próbą największej reprezentatywnej wielkości produkcji, Komisja podjęła decyzję o rozszerzeniu próby do czterech przedsiębiorstw. Producenci unijni objęci ostateczną próbą reprezentowali ponad 40 % szacunkowej całkowitej wielkości produkcji unijnej materiałów z włókna szklanego. Próba jest reprezentatywna dla przemysłu unijnego.

1.4.2. *Kontrola wrywkowa importerów*

- (15) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (16) Tylko jeden importer niepowiązany (Euroresins UK Ltd.) przedstawił wymagane informacje i zgodził się na włączenie do próby. Ze względu na tak niewielką liczbę Komisja uznała, że kontrola wrywkowa nie jest konieczna.

1.4.3. *Kontrola wrywkowa producentów eksportujących w ChRL*

- (17) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich znanych producentów eksportujących w ChRL do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byliby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (18) Dziewięciu producentów eksportujących lub grup producentów eksportujących w ChRL przedstawiło wymagane informacje i zgodziło się na włączenie do próby. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała próbę dwóch grup producentów eksportujących, opierając się na największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą można było właściwie zbadać w dostępnym czasie. Objęte próbą grupy producentów eksportujących stanowiły 79 % zgłoszonego wywozu materiałów z włókna szklanego z ChRL do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (19) Próba producentów eksportujących lub grup producentów eksportujących obejmuje następujące podmioty:
- China National Building Materials Group („grupa CNBM”), w tym
 - Jushi Group Co. Ltd („Jushi”),
 - Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd („Hengshi”),
 - Taishan Fiberglass Inc („Taishan”).
 - Yuntianhua Group („grupa Yuntianhua”), w tym:
 - PGTEX China Co. Ltd („PGTEX”),
 - Chongqing Tenways Material Corp. („CTM”).
- (20) Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, oraz władz ChRL.
- (21) Uwagi dotyczące doboru próby otrzymano od jednego producenta eksportującego nieobjętego próbą, jednego producenta eksportującego objętego próbą oraz CCCLA.

- (22) Producent eksportujący nieobjęty próbą twierdził, że obie objęte próbą grupy producentów eksportujących posiadają zintegrowany pionowo proces produkcji, który różni się od jego własnego procesu produkcji (niezintegrowanego), a tym samym uważa, że grupy producentów eksportujących objętych próbą nie będą reprezentatywne w odniesieniu do jego własnej sytuacji. Podobnie CCCLA twierdziła, że dwie objęte próbą grupy producentów eksportujących są pionowo zintegrowane i z tego względu próba nie jest reprezentatywna dla chińskiego przemysłu materiałów z włókna szklanego, który obejmuje także producentów niezintegrowanych.
- (23) Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wybór próby powinien opierać się na największej reprezentatywnej wielkości produkcji, sprzedaży lub wywozu, która może zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie. Jak określono w motywie 18, objęte próbą grupy producentów eksportujących odpowiadały za 79 % zgłoszonego wywozu z ChRL do Unii w okresie objętym dochodzeniem i tę wielkość uznano za reprezentatywną. W każdym razie w skład dwu objętych próbą grup producentów eksportujących wchodziły zarówno podmioty zintegrowane, jak i niezintegrowane pionowo, i w analizie Komisji właściwie uwzględniono tę kwestię. W rzeczywistości większość wywozu do UE zrealizowały podmioty niezintegrowane. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (24) Ponadto wszyscy producenci eksportujący nieobjęci próbą mieli możliwość złożenia wniosku o indywidualne badanie na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Jak stwierdzono w motywie 39, żaden z producentów eksportujących nie złożył wniosku o indywidualne badanie.
- (25) CCCLA twierdziła również, że wybór tylko dwóch grup producentów eksportujących powodował znaczne ryzyko wywarcia wpływu na wynik dochodzenia w rozumieniu art. 17 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, jeżeli jedna z wybranych grup zaprzestałaby współpracy lub podjęłaby decyzję o wycofaniu się z dochodzenia.
- (26) CCCLA twierdziła, że w przypadku takiego scenariusza stawka celna dla nieobjętych próbą współpracujących chińskich producentów eksportujących, jeżeli są tacy, zostanie oparta na ciele ustalonym dla pozostałej grupy objętej próbą oraz że próba ta nie będzie już reprezentatywna. Z tego względu CCCLA zwróciła się do Komisji o rozszerzenie próby poprzez dodanie jeszcze jednego producenta eksportującego.
- (27) Jak określono w motywie 19, w objętych próbą grupach producentów eksportujących znajdowało się pięć podmiotów produkujących prowadzących eksport. Ponadto, jak określono w motywie 18, próba obejmowała 79 % zgłoszonego wywozu z ChRL do Unii, co uznano za wielkość reprezentatywną. W związku z tym Komisja podjęła decyzję o nierozszerzaniu próby, ponieważ uniemożliwiłoby to objęcie postępowaniem wszystkich podmiotów w ramach czasowych dochodzenia. Niemniej jednak, jak wspomniano w motywie 24, współpracujące przedsiębiorstwa nieobjęte próbą miały możliwość złożenia wniosku o badanie indywidualne na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ale żaden z producentów eksportujących nie złożył wniosku o badanie indywidualne.
- (28) Jeżeli chodzi o grupę CNBM, przedsiębiorstwa Jushi i Hengshi twierdziły, że nie są powiązane z przedsiębiorstwem Taishan, chociaż nie kwestionowały faktu, że są przedsiębiorstwami powiązanymi. Przedsiębiorstwo Jushi twierdziło, że Komisja nie może automatycznie opierać się na art. 127 ust. 1 lit. d) albo f) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r.⁽⁴⁾ („akt wykonawczy do kodeksu celnego”), aby traktować przedsiębiorstwa Hengshi, Jushi i Taishan jako jeden podmiot. Na poparcie tego twierdzenia przedsiębiorstwo Jushi powołało się na zespół orzekający WTO w Korei – Niektóre rodzaje papieru⁽⁵⁾ oraz Wytyczne dotyczące transakcji powiązanych przedsiębiorstw notowanych na Giełdzie Papierów Wartościowych w Szanghaju.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

⁽⁵⁾ WT/DS312/R z dnia 28 października 2005 r.

- (29) Przedsiębiorstwo Taishan również kwestionowało fakt powiązania z przedsiębiorstwami Jushi i Hengshi, twierdząc że (i) nie pełnią one względem siebie wzajemnie roli udziałowców, (ii) nie posiadają wspólnych bezpośrednich udziałów w spółce, (iii) mają różne procesy decyzyjne i instytucje zarządzające, (iv) nie mają tych samych członków zarządów, (v) między przedsiębiorstwami Hengshi/Jushi a Taishan nie miały miejsce transakcje powiązane, (vi) są konkurentami na rynku, a (vii) przedsiębiorstwo Taishan dzieli pod względem geograficznym duża odległość od przedsiębiorstw Jushi i Hengshi. Przedsiębiorstwo Taishan twierdziło ponadto, że w podobnej sytuacji w poprzednim dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów pochodzących z ChRL ⁽⁶⁾ przedsiębiorstw nie traktowano jako powiązanych.
- (30) W toku dochodzenia ujawniono, iż China National Building Materials („CNBM”) jest chińskim przedsiębiorstwem państwowym należącym bezpośrednio i pośrednio w 41,27 % do przedsiębiorstwa dominującego CNBM, które z kolei w całości należy do państwowej Komisji ds. Administracji i Nadzoru nad Aktywami Państwowymi Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej („SASAC”). Przedsiębiorstwo CNBM posiada 26,97 % udziałów w przedsiębiorstwie China Jushi Co., Ltd. („China Jushi”), które jest wyłącznym udziałowcem Jushi Group ⁽⁷⁾.
- (31) We wrześniu 2017 r. przedsiębiorstwo CNBM zawarło z przedsiębiorstwem Sinoma umowę w sprawie połączenia ⁽⁸⁾, którą sfinalizowano w maju 2018 r. Poprzez swoją spółkę zależną Sinoma Science & Technology Co. przedsiębiorstwo Sinoma było właścicielem przedsiębiorstwa Taishan. Po połączeniu Sinoma zostało scalone z przedsiębiorstwem CNBM i przez nie wchłonięte. W rezultacie przedsiębiorstwo CNBM posiada 26,97 % udziałów w China Jushi (wyłączny udziałowiec Jushi) oraz 60,24 % w przedsiębiorstwie Sinoma Science & Technology Co., Ltd. (wyłączny udziałowiec Taishan).
- (32) Art. 127 lit. d) aktu wykonawczego do kodeksu celnego stanowi, że dwie osoby są uznawane za powiązane, jeżeli: osoba trzecia bezpośrednio lub pośrednio dysponuje prawami głosu lub udziałem w kapitale zakładowym wynoszącym co najmniej 5 % wszystkich praw głosu lub co najmniej 5 % kapitału zakładowego obu osób. Przedsiębiorstwo CNBM posiada 26,97 % udziałów w China Jushi (wyłączny udziałowiec Jushi) oraz 60,24 % w przedsiębiorstwie Sinoma Science & Technology Co., Ltd. (wyłączny udziałowiec Taishan). W związku z tym stwierdzono, że przedsiębiorstwa te są powiązane.
- (33) Ponadto według sprawozdania przedsiębiorstwa sporządzonego przez chińską firmę brokerską Guotai Junan Securities w 2019 r. ⁽⁹⁾, przedsiębiorstwo CNBM prowadziło reorganizację swoich podmiotów operacyjnych w celu wzmocnienia koordynacji regionalnej oraz wyeliminowania konkurencji horyzontalnej wśród notowanych spółek zależnych od 2017 r. Ponadto do 2020 r. przedsiębiorstwo CNBM zamierza rozwiązać kwestie związane z konkurencją horyzontalną. Zgodnie z informacjami zawartymi w publicznie dostępnym sprawozdaniu przedsiębiorstwo CNBM planowało rozpocząć ten proces poprzez konsolidację swojej działalności związanej z włóknem szklanym dzięki zastrzykom aktywów między China Jushi a Sinoma Science & Technology (wyłącznym udziałowcem Taishan). Dowody zgromadzone w toku dochodzenia nie potwierdzają argumentu wysuwanego przez przedsiębiorstwa, że wspólne powiązania kapitałowe nie pociągają za sobą praktycznych skutków i że przedsiębiorstwa prowadzą działalność niezależnie. Dowody te wskazują jednak, że poza zwykłymi powiązaniami kapitałowymi (które już same wystarczą, aby stwierdzić, że przedsiębiorstwa są powiązane) te trzy przedsiębiorstwa mogą także w znacznym stopniu wpływać wzajemnie na swoje decyzje biznesowe oraz że ich spółka dominująca (CNBM) ma na celu co najmniej koordynację, jeżeli nie integrację ich działań („rozwiązywanie kwestii związanych z konkurencją horyzontalną”). Z tego względu Komisja odrzuciła twierdzenie, że jej wniosek dotyczący uznawania trzech przedsiębiorstw za powiązane nie uwzględniał sytuacji rzeczywistej i realiów gospodarczych.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1238/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 325 z 5.12.2013, s. 1).

⁽⁷⁾ <http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng> (ostatnie wyświetlenie w dniu 20 listopada 2019 r.).

⁽⁸⁾ <https://www1.hkexnews.hk/listedco/listconews/sehk/2017/0908/ltn20170908865.pdf> (ostatnie wyświetlenie w dniu 20 listopada 2019 r.).

⁽⁹⁾ <https://img3.gelonghui.com/pdf/3a1a2-2862061c-769f-43a8-823e-ebbf7ac6de94.pdf> (s. 4, ostatnie wyświetlenie w dniu 20 listopada 2019 r.).

- (34) Jeżeli chodzi o argument, że Komisja nie może traktować przedsiębiorstw Hengshi, Jushi i Taishan jako pojedynczej grupy, art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego umożliwia Komisji ustanowienie jednego indywidualnego cła antydumpingowego w przypadku, gdy między dostawcami istnieją powiązania strukturalne. Ma to na celu zapewnienie, aby organy celne mogły skutecznie wdrażać środki pozwalające uniknąć sytuacji, w której przedsiębiorstwa mogłyby wywozić swoje produkty za pośrednictwem przedsiębiorstwa płacącego niższe cło. Ponadto art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego dotyczący wartości normalnej stanowi, że podczas ustalania, czy dwie strony są powiązane, Komisja może wziąć pod uwagę art. 127 aktu wykonawczego do kodeksu celnego. Nie ma powodu, dla którego Komisja miałaby stosować inne standardy względem producentów eksportujących w kontekście wartości normalnej oraz podczas ustalania, czy są one powiązane, czy nie, do celów art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Stosując art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, Komisja konsekwentnie korzysta zatem z kryteriów określonych w art. 127 aktu wykonawczego do kodeksu celnego. Ponadto o tej konsekwentnej praktyce informowano wszystkie strony w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania na początku postępowania. Przykład WTO⁽¹⁰⁾, na który powołuje się przedsiębiorstwo Jushi w motywie 28, nie przemawia za twierdzeniem przedsiębiorstwa. W rzeczywistości, w przeciwieństwie do tego, co Jushi i Hengshi próbują wywnioskować, zespół orzekający WTO w tej sprawie potwierdził, że do celów ustalenia dumpingu w dochodzeniach antydumpingowych reguła zawarta w art. 6.10 Porozumienia antydumpingowego WTO (w przypadku gdy margines dumpingu powinien być obliczony dla każdego producenta eksportującego) niekoniecznie wyklucza traktowanie odrębnych podmiotów prawnych jako jednego eksportera lub producenta. Zespół zauważył, że takie traktowanie byłoby dozwolone „w przypadku, gdy powiązania strukturalne i handlowe między danymi przedsiębiorstwami są wystarczająco bliskie, by można je było uznać za jednego eksportera”⁽¹¹⁾. Stosując tę przesłankę, zespół orzekający nie ustanowił kryteriów, które organy prowadzące dochodzenie muszą stosować, aby ocenić, czy przedsiębiorstwa są powiązane. Zespół orzekający przyjrzał się jedynie określonym elementom (takim jak powiązania kapitałowe, zarząd, kanały sprzedaży), w które w tym przypadku organ prowadzący dochodzenie miał wgląd. Organ Apelacyjny w sprawie *WE – Fasteners* potwierdził możliwość traktowania pewnej liczby eksporterów jako jednego podmiotu, wymieniając również elementy, które mogą mieć znaczenie, takie jak (i) istnienie powiązań korporacyjnych i strukturalnych między eksporterami, takich jak wspólna kontrola, posiadanie udziałów i zarządzanie; (ii) istnienie powiązań korporacyjnych i strukturalnych między państwem a eksporterami, takich jak wspólna kontrola, posiadanie udziałów i zarządzanie; oraz (iii) kontrola lub znaczny wpływ ze strony państwa w odniesieniu do ustalania cen i produkcji⁽¹²⁾. W tym kontekście, w oparciu o podstawy prawne i elementy stanu faktycznego w tym przypadku, istnienie powiązań korporacyjnych między przedsiębiorstwami Jushi, Hengshi i Taishan jest bezsporne. Komisja może je zatem traktować jako *pojedynczy podmiot* w rozumieniu art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (35) W odniesieniu do twierdzenia przedsiębiorstwa Taishan, że w podobnej sytuacji w poprzednim dochodzeniu antydumpingowym⁽¹³⁾ nie traktowano niektórych przedsiębiorstw jako powiązanych, Komisja zauważyła, że w dochodzeniu wskazanym przez przedsiębiorstwo Taishan, nie pojawiły się żadne kwestie dotyczące powiązania. Zatem Komisja nie dostrzegła, w jaki sposób sprawa ta miałaby pomóc przedsiębiorstwu Taishan w uzasadnieniu jego twierdzenia dotyczącego powiązania z przedsiębiorstwami Jushi i Hengshi. W każdym razie w tym przypadku sytuację oceniono indywidualnie na podstawie faktów w świetle obowiązujących ram prawnych.
- (36) W oparciu o powyższe Komisja stwierdziła, że do celów tego dochodzenia są one przedsiębiorstwami powiązanymi, a zatem wszystkie twierdzenia w tym względzie zostają odrzucone.
- (37) Po otrzymaniu ogólnego dokumentu ujawniającego w dniu 19 grudnia 2019 r. („ostateczne ujawnienie”) przedsiębiorstwo Taishan stwierdziło, że grupa CNBM sprawowała wyłącznie bardzo ograniczoną kontrolę nad działalnością przedsiębiorstw Jushi lub Hengshi oraz nad decyzjami operacyjnymi podejmowanymi przez te przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo ponownie podkreśliło, że przedsiębiorstwa Taishan i Hengshi/Jushi konkurowały ze sobą na rynku, i zwróciło uwagę na fakt, że przekazały one wcześniej dowody na poparcie odnośnych twierdzeń przedstawionych w motywie 29. Ponadto przedsiębiorstwo Taishan stwierdziło, że choć było powiązane z przedsiębiorstwami Hengshi/Jushi z uwagi na fakt, że obydwie te przedsiębiorstwa stanowiły własność państwa, nie było zainteresowane koordynowaniem swojej działalności wywozowej z przedsiębiorstwami Hengshi/Jushi po nałożeniu środków. Przedsiębiorstwo Taishan zaproponowało, że zobowiąże się do zerwania wszelkich powiązań handlowych między przedsiębiorstwami Taishan i Hengshi/Jushi, co uniemożliwiłoby wywożenie do Unii jakichkolwiek materiałów z włókna szklanego wyprodukowanych przez przedsiębiorstwa Hengshi/Jushi za pośrednictwem przedsiębiorstwa Taishan. Dzięki temu nałożenie jednego cła antydumpingowego na całą grupę nie byłoby konieczne.

⁽¹⁰⁾ WT/DS312/R z dnia 28 października 2005 r.

⁽¹¹⁾ WT/DS312/R z dnia 28 października 2005 r., pkt 7.162.

⁽¹²⁾ WT/DS397AB/R z dnia 15 lipca 2011 r., pkt 376. Ten sam tok myślenia odwzorowano w art. 9 ust. 5 akapit drugi podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1238/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 325 z 5.12.2013, s. 1).

- (38) Jak opisano w motywie 33, w toku dochodzenia ujawniono, że – działając za pośrednictwem swoich wspólnych udziałowców – trzy omawiane przedsiębiorstwa są w stanie w istotnym stopniu wpływać wzajemnie na swoje decyzje biznesowe. Z dowodów zebranych w aktach wynikało, że przedsiębiorstwa te zajmują się obecnie konsolidowaniem i koordynowaniem działań związanych z włóknem szklanym. Nie przedstawiono żadnych nowych informacji ani dowodów, które mogłyby posłużyć do zakwestionowania tych ustaleń. W istocie przedsiębiorstwo Taishan nie zakwestionowało planów swojego głównego udziałowca dotyczących konsolidacji działalności prowadzonej w sektorze włókna szklanego. Takie plany są wyraźnie sprzeczne z wszelkimi deklarowanymi zobowiązaniami do zerwania powiązań handlowych między przedsiębiorstwem Taishan a przedsiębiorstwami Hengshi/Jushi. Ponadto – niezależnie od tego, czy Komisja przyjęłaby takie zobowiązanie, czy też nie – przedsiębiorstwo ewidentnie nie byłoby w stanie podjąć jakiegokolwiek zobowiązania bez zgody organów, które w ostatecznym rozrachunku sprawują nad nim kontrolę. Dlatego też twierdzenia przedsiębiorstwa Taishan oraz złożony przez nie wniosek o zapewnienie mu możliwości podjęcia takiego zobowiązania zostały odrzucone.

1.5. Indywidualne badanie

- (39) Siedmiu chińskich producentów eksportujących, którzy zwrócili formularz dotyczący kontroli wyrywkowej, poinformowało Komisję o zamiarze wnioskowania o indywidualne badanie na mocy art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W dniu wszczęcia postępowania Komisja udostępniła kwestionariusz online. Ponadto Komisja poinformowała producentów eksportujących nieobjętych próbą, iż jeśli chcą być objęci indywidualnym badaniem, muszą udzielić odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Żadne z przedsiębiorstw nie udzieliło jednak odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

1.6. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (40) Komisja przesłała rządowi Chińskiej Republiki Ludowej („rząd ChRL”) kwestionariusz dotyczący istnienia znaczących zakłóceń w ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. Kwestionariusze dla producentów unijnych, importerów, użytkowników i producentów eksportujących w ChRL i Egipcie udostępniono w internecie ⁽¹⁴⁾ w dniu wszczęcia postępowania.
- (41) Komisja otrzymała odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od czterech producentów unijnych objętych próbą, pięciu użytkowników, jednego importera niepowiązanego, wszystkich producentów eksportujących objętych próbą w ChRL oraz dwóch producentów eksportujących w Egipcie należących do tej samej grupy (CNBM). Rząd ChRL nie udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, dotyczące istnienia znaczących zakłóceń w ChRL.
- (42) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uważane za niezbędne w celu stwierdzenia istnienia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących stron:

Producenci unijni

- European Owens Corning Fiberglas, Sprl, Belgia („OC”),
- Chomarar Textiles Industries S.A.S., Francja, („Chomarar”),
- Saertex GmbH & Co. KG, Niemcy, („Saertex”),
- Ahlstrom-Munksjö Glassfibre Oy, Finlandia, („Ahlstrom”).

Producenci eksportujący w ChRL

- China National Building Materials Group („grupa CNBM”),
- Jushi Group Co. Ltd, Tongxiang,

⁽¹⁴⁾ Dostępne na stronie http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2385

— Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd, Tongxiang,

— Taishan Fiberglass Inc., Taian,

— Yuntianhua Group („grupa Yuntianhua”),

— PGTEX China Co. Ltd, Changzhou,

— Chongqing Tenways Material Corp., Chongqing.

Producenci eksportujący w Egipcie

— Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E, Suez,

— Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E., Suez.

Przedsiębiorstwa handlowe powiązane z chińskimi i egipskimi producentami eksportującymi z siedzibą w Hongkongu

— Huajin Capital Limited,

— Jushi Group (HK) Sinosia Composite Materials Co., Ltd.

Przedsiębiorstwa handlowe powiązane z chińskimi i egipskimi producentami eksportującymi z siedzibą w ChRL

— Jushi Group Hong Kong Co. Limited, Tongxiang.

Przedsiębiorstwa handlowe/importerzy powiązani z producentami eksportującymi z siedzibą w UE

— Jushi France SAS, St. Priest, Francja,

— Jushi Italia SRL, Mediolan, Włochy,

— Jushi Spain, Madrid, S.A., Hiszpania.

Użytkownicy

— Siemens Gamesa Renewable Energy GmbH&Co KG, Dania, („SGRE”),

— Vestas Wind Systems A/S, Dania, („Vestas”).

1.7. Brak współpracy

- (43) Dwóch chińskich producentów eksportujących objętych próbą (Jushi i Hengshi), wchodzących w skład grupy CNBM, nie współpracowało w toku dochodzenia. Z tego powodu Komisja podjęła decyzję, aby oprzeć ustalenia na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, jak wyjaśniono szczegółowo w sekcji 3.1. Ponadto Komisja zaakceptowała informacje udzielone przez powiązany oddział handlowy grupy CNBM (CNBM International Corporation (CNBM International)), który częściowo przekazał wymagane informacje na późnym etapie, zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia podstawowego (zob. motywy 85–87).

1.8. Żądanie poufności na podstawie art. 19 rozporządzenia podstawowego

- (44) Producenci eksportujący Jushi i Hengshi zażądali zachowania poufności jednej z przekazanych przez nich informacji. Pomimo kilkukrotnego zwracania się z prośbą o przedstawienie uzasadnienia przedsiębiorstwa nie mogły wyjaśnić, dlaczego ta konkretna informacja powinna być poufna. W szczególności należy zauważyć, że praktycznie ta sama informacja została już przekazana przez inną zainteresowaną stronę bez klauzuli poufności i była dostępna dla innych zainteresowanych stron w jawnej dokumentacji. Wniosek o poufność musiał zatem zostać odrzucony. Z uwagi na fakt, że przedsiębiorstwa nadal nie były skłonne przekazywać informacji bez klauzuli poufności, Komisja podjęła decyzję o nieujawnianiu tych uwag w niniejszym rozporządzeniu.
- (45) W każdym razie z uwagi na fakt, że inna zainteresowana strona przedstawiła praktycznie te same uwagi/informacje bez klauzuli poufności, w niniejszym rozporządzeniu w pełni odniesiono się do treści argumentów przedsiębiorstw Jushi i Hengshi.

1.9. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (46) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. („okres objęty dochodzeniem”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2015 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).
- (47) Zarówno w przypadku obecnego dochodzenia antydumpingowego, jak i dochodzenia antysubsydyjnego, o którym mowa w motywie 3, okres objęty dochodzeniem i okres badany są te same.

1.10. Niewprowadzanie środków tymczasowych i dalsze postępowanie

- (48) W toku dochodzenia okazało się, że niektóre podmioty gospodarcze nie zgłosiły się z powodu niewłaściwego zrozumienia definicji produktu objętego dochodzeniem. Z tego względu 18 września 2019 r. Komisja sprecyzowała brzmienie opisu dotyczącego zakresu produktu zawartego w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania poprzez publikację zawiadomienia („zawiadomienie wyjaśniające”) ⁽¹⁵⁾. Zawiadomienie wyjaśniające umożliwiło również stronom zgłaszać się w określonym terminie w celu ujawnienia się i zwrócenia o udostępnienie kwestionariusza, jeśli miały takie życzenie. Żadna zainteresowana strona nie przekazała jakichkolwiek uwag dotyczących zawiadomienia wyjaśniającego ani nie zwróciła się o udostępnienie kwestionariusza.
- (49) Ze względu na perspektywę zgłoszenia się nowych stron oraz wynikającej z tego potrzeby pełnego poszanowania ich proceduralnych praw do obrony Komisja podjęła decyzję o kontynuowaniu dochodzenia bez nakładania środków tymczasowych.
- (50) Dnia 26 września 2019 r., zgodnie z art. 19a ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja poinformowała zainteresowane strony o swoim zamiarze nienakładania środków tymczasowych oraz kontynuacji dochodzenia.
- (51) Po publikacji zawiadomienia wyjaśniającego oraz w dalszym dochodzeniu potwierdzone zostało, że żaden z podmiotów gospodarczych nie zgłosił się z powodu możliwego niezrozumienia definicji produktu objętego postępowaniem zawartego w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

⁽¹⁵⁾ Zawiadomienie wyjaśniające zawiadomienia o wszczęciu postępowań antydumpingowego i antysubsydyjnego dotyczących przywozu niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu (Dz.U. C 314 z 18.9.2019, s. 6).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (52) Produkt objęty postępowaniem ⁽¹⁶⁾ stanowią materiały z tkanych lub zszywanych niedoprzędów z ciągłego włókna szklanego lub przędzy, z innymi elementami lub bez tych elementów, z wyłączeniem produktów impregnowanych lub preimpregnowanych (pregregów) oraz z wyłączeniem tkanin siatkowych o otwartych oczkach, o rozmiarze oczka powyżej 1,8 mm w wymiarze długości i szerokości oraz o masie powierzchniowej powyżej 35 g/m² („materiały z włókna szklanego”) pochodzące z ChRL i Egiptu, obecnie objęte kodami CN ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 i ex 7019 90 00 (kody TARIC 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 i 7019 90 00 80) („produkt objęty postępowaniem”).
- (53) Materiały z włókna szklanego mają szereg zastosowań, na przykład w produkcji łopat turbin wiatrowych, w produkcji łodzi, ciężarówek i sprzętu sportowego, a także w systemach renowacji rurociągów.
- (54) Po ostatecznym ujawnieniu CCCLA stwierdziła, że zakres definicji produktu jest niejasny i że należałoby doprecyzować, czy produkty objęte kodami CN 7019 59 00 i 7019 90 00 zostały objęte zakresem dochodzenia.
- (55) Komisja przypomina, że zgodnie z treścią zawiadomienia o wszczęciu dochodzenia produkt objęty dochodzeniem został określony na podstawie definicji produktu, a nie na podstawie kodu CN ani kodu TARIC (które podano wyłącznie do celów informacyjnych). Komisja wyraźnie określiła produkt objęty postępowaniem w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Znalazło to potwierdzenie w fakcie, że Komisja wystosowała zawiadomienie wyjaśniające dotyczące zakresu definicji produktu, o którym mowa w motywie 48, a żadna z zainteresowanych stron nie zgłosiła uwag do tego zawiadomienia. W związku z powyższym odrzucono twierdzenie, że zakres definicji produktu był niejasny.

2.2. Produkt podobny

- (56) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem,
 - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym państw, których dotyczy postępowanie,
 - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym Turcji, która służyła jako reprezentatywny kraj w rozumieniu art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, oraz
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.
- (57) Komisja uznała zatem, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Argumenty dotyczące zakresu produktu

- (58) Jeden producent eksportujący oraz Ministerstwo Transportu Arabskiej Republiki Egiptu twierdzili, że zestawy wstępnie pociętych materiałów z włókna szklanego nie powinny wchodzić w zakres dochodzenia. Twierdzili oni, że zestawy wstępnie pociętych materiałów z włókna szklanego będą stanowiły produkt przetworzony wymagający podjęcia dodatkowych czynności związanych z produkcją oraz różniący się pod względem właściwości fizycznych z powodu znacznie mniejszych wymiarów. Będzie on występował w różnych kształtach i opakowaniach składających się z mniejszych fragmentów materiałów. Stwierdzono również, że nie wystąpi ryzyko obejścia środków w wyniku wyłączenia zestawów, ponieważ proces cięcia będzie nieodwracalny, a produkt nie jest wymienny z niepociętymi materiałami z włókna szklanego.

⁽¹⁶⁾ Jak wyjaśniono w zawiadomieniu wyjaśniającym.

- (59) Skarżący utrzymywał, że wstępnie pocięte materiały z włókna szklanego i niepocięte materiały z włókna szklanego mają te same właściwości podstawowe oraz końcowe przeznaczenie. Jako że materiały z włókna szklanego to materiały wzmacniające, cięcie konturowe jest w ich przypadku konieczne, aby dopasować je do kształtu produktu, który należy wzmocnić, ale nie zmienia to ich podstawowych właściwości jako takich. Proces cięcia może być prowadzony przez producenta materiałów z włókna szklanego, niezależny przemysłowy podmiot wycinający lub samego klienta. Jest to prosta i niskonakładowa operacja. Skarżący twierdził ponadto, że użytkownicy nie postrzegają wstępnie pociętych materiałów z włókna szklanego w inny sposób niż pozostałe materiały z włókna szklanego, ponieważ materiały z włókna szklanego produkuje się zwykle zgodnie ze specyfikacjami użytkownika. Gdyby proces cięcia prowadził do zmiany właściwości materiałów z włókna szklanego, uniemożliwiłoby to ich wykorzystanie przez określonego klienta.
- (60) Dochodzenie wykazało, że procesy wstępnego cięcia i tworzenia zestawów nie powodują zmiany podstawowych właściwości fizycznych, technicznych czy chemicznych materiałów z włókna szklanego lub ich podstawowych zastosowań końcowych. Oba produkty nabywają w dużej mierze ci sami klienci i oba sprzedaje się za pośrednictwem tych samych sieci dystrybucji.
- (61) W toku dochodzenia potwierdzono również, że w przypadku większości zastosowań materiały z włókna szklanego produkuje się na zamówienie, zgodnie ze specyfikacjami klientów. Zestawy wstępnie pociętych materiałów z włókna szklanego odpowiadają tylko wymogom dodatkowej specyfikacji w zamówieniu klienta. Fakt, że te zestawy wstępnie pociętych materiałów z włókna szklanego umieszcza się w innym opakowaniu, również nie wpływa na zmianę ich właściwości. Ponieważ materiały z włókna szklanego zamawiane są coraz częściej w formie zestawów wstępnie pociętych materiałów z włókna szklanego i coraz częściej wykorzystuje się usługi zewnętrznych podmiotów kompletujących zestawy, istniałoby wysokie ryzyko obejścia środków, gdyby wstępnie pocięte materiały z włókna szklanego wyłączono z zakresu dochodzenia. Z tego powodu Komisja stwierdziła, że wyłączenie wstępnie pociętych materiałów z włókna szklanego z zakresu dochodzenia nie byłoby właściwe.
- (62) Po ostatecznym ujawnieniu CCCLA i rząd Egiptu stwierdziły, że zestawy wstępnie pociętych materiałów z włókna szklanego powinny zostać wyłączone z zakresu definicji produktu, ponieważ stanowią one produkty przetworzone wymagające podjęcia dodatkowych czynności związanych z produkcją i charakteryzują się odmiennymi właściwościami fizycznymi, co wywiera istotny wpływ na koszty i ceny. Obydwie strony argumentowały również, że wyłączenie zestawów wstępnie pociętych materiałów z włókna szklanego z zakresu stosowania środków nie wiązałoby się z żadnym ryzykiem obchodzenia cła, w szczególności biorąc pod uwagę dodatkowe koszty, z jakimi by się to wiązało, oraz nieodwracalny charakter procesu cięcia.
- (63) Komisja nie może przyjąć tego stwierdzenia. Jak wyjaśniono w motywie 61, cięcie i tworzenie zestawów nie skutkuje powstaniem produktu przetworzonego – stanowi po prostu dodatkową specyfikację w zamówieniu klienta. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (64) Inny producent eksportujący utrzymywał, że przędzę z włókna szklanego powinno się uznać za wyłączone z zakresu dochodzenia. Ten producent eksportujący twierdził, że o przędzy z włókna szklanego nie wspomniano wyraźnie w kwestionariuszu, skardze ani w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, co wskazywałoby na fakt, że nie jest ona objęta zakresem produktu. Ponadto twierdził on, że materiały z przędzy z włókna szklanego nie mogą być klasyfikowane na podstawie właściwości do numeru kontrolnego produktu („PCN”), że materiały z przędzy z włókna szklanego będą importowane pod innymi kodami CN niż kody, o których mowa w skardze oraz że przędza z włókna szklanego nie będzie również objęta środkami, które obejmują niedoprzędę z włókien szklanych w innych postępowaniach.
- (65) Skarżący i inny producent unijny (niebędący stroną skargi) twierdzili, że tylko materiały z przędzy z nieskręconych włókien szklanych powinny być objęte dochodzeniem, natomiast przędza z włókien skręconych może być wyłączona z zakresu tego dochodzenia. Skarżący dowodził, że przędza z nieskręconych włókien szklanych ma właściwości niedoprzędów z włókien szklanych i składa się z wiązki nieskręconych włókien lub pasem oraz że jest również stosowana w tych samych celach co niedoprzędę i jej średnica wynosi zwykle 13–24 mikrometrów, a gęstość liniowa 300–4 800 teksów.
- (66) W odniesieniu do włączenia materiałów z przędzy z włókna szklanego w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania określono produkt objęty dochodzeniem jako „materiały z tkanych lub zszywanych niedoprzędów z ciągłego włókna szklanego lub przędzy [...]”⁽¹⁷⁾. Dochodzenie wykazało, że przędza z nieskręconych włókien szklanych ma te same podstawowe właściwości, co niedoprzędę z włókien szklanych, tj. składa się z wiązki nieskręconych włókien lub pasm, oraz że jest również stosowana w tych samych celach. Zarówno przędza, jak i niedoprzędę mają zwykle średnicę 13–24 mikrometrów oraz gęstość liniową 300–4 800 teksów. Wyłączenie tych rodzajów produktu z zakresu dochodzenia nie byłoby zatem właściwe.

⁽¹⁷⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania, którego treść uściślono w zawiadomieniu wyjaśniającym.

- (67) W odniesieniu do materiałów z włókna szklanego wykonywanych głównie z przędzy ze skręconych włókien szklanych Komisja zauważa, że produkt ten, który ma inne właściwości podstawowe i ma również inne zastosowania końcowe, np. w obwodach drukowanych, nie stanowił nigdy części produktu objętego postępowaniem. Komisja wyraźnie uściśliła ten punkt w zawiadomieniu wyjaśniającym.

3. DUMPING

ChRL

3.1. Uwagi wstępne

- (68) Jak wspomniano w motywie 43, przedsiębiorstwa Jushi i Hengshi nie współpracowały w toku dochodzenia. Ponadto Komisja przyjęła informacje pochodzące od trzeciego przedsiębiorstwa powiązanego, które przekazało wymagane informacje na późnym etapie. Do sytuacji tych trzech przedsiębiorstw i ich uwag odniesiono się w niniejszej sekcji.
- (69) Jushi – producent eksportujący zintegrowany pionowo – nie przedstawił istotnych informacji opisujących jego proces produkcji, udzielając odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu ani w następującym po nim piśmie w sprawie uzupełnienia braków. Brakujące informacje były niezbędne do określenia wartości normalnej przedsiębiorstwa na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, co powinno odzwierciedlać proces produkcji. Komisja wymagała informacji dotyczących kosztów produkcji w podziale na PCN. Obejmowało to wielkość i wartość wszystkich czynników produkcji wykorzystywanych do produkcji materiałów z włókna szklanego przez przedsiębiorstwo Jushi w podziale na PCN. Jushi odmówiło jednak przekazania wymaganych informacji dotyczących określonych czynników produkcji, takich jak informacje dotyczące mieszanki substancji chemicznych wykorzystywanej do produkcji niedoprzędów z włókien szklanych, stanowiących główne surowce do produkcji materiałów z włókna szklanego, w podziale na każdy PCN. Pomimo wielokrotnych próśb Komisji o udzielenie tych informacji, popartych wyjaśnieniem powodów, dla których są one wymagane, przedsiębiorstwo Jushi odmówiło ich udzielenia. W rezultacie Komisja poinformowała przedsiębiorstwo Jushi o swoim zamiarze zastosowania dostępnych faktów w odniesieniu do określenia wartości normalnej na podstawie art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (70) Ponadto przedsiębiorstwo poinformowano, że w świetle odmowy współpracy żadne informacje dotyczące wartości normalnej nie zostaną przyjęte w trakcie wizyty weryfikacyjnej. Analiza tych informacji przed wizytą weryfikacyjną była niezbędna, aby zapewnić skuteczną i konstruktywną wizytę weryfikacyjną na miejscu, jeżeli chodzi o określenie wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Ponadto w świetle ustawowych terminów obowiązujących w przypadku tego dochodzenia oraz wystarczającej ilości czasu i wystarczających możliwości, jakie stworzono producentowi eksportującemu na udzielenie niezbędnych informacji, Komisja nie miała już możliwości przyjęcia jakichkolwiek nowych informacji dotyczących wartości normalnej.
- (71) Przedsiębiorstwo Jushi twierdziło, że Komisja może nadal dokonać racjonalnych ustaleń, traktując je jako niezintegrowanego pionowo producenta, tj. ustalając czynniki produkcji oraz koszty produkcji w oparciu o niedoprzędę z włókien szklanych stanowiące główny surowiec do produkcji materiałów z włókna szklanego. Utrzymywało ono, że istotne informacje przekazywano w określonych terminach i można je było zweryfikować. Producent eksportujący twierdził, że działał w miarę swoich najlepszych możliwości, ujawniając Komisji wszystkie informacje, których nie traktował jako poufnych informacji handlowych. Producent eksportujący twierdził, że nie mógł przekazać informacji o kosztach produkcji niedoprzędów z włókien szklanych, w szczególności dotyczących mieszanki substancji chemicznych, która jest mieszkanką kilku chemikaliów będącą unikatowym produktem przedsiębiorstwa i w związku z tym informacja o niej stanowi poufną informację handlową.
- (72) Brakujące informacje (szczegółowe informacje dotyczące mieszanki substancji chemicznych w odniesieniu do każdego PCN na potrzeby określenia kosztów produkcji niedoprzędów z włókien szklanych) były jednak niezbędne do określenia wartości normalnej w przypadku stosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, ponieważ powinno one odzwierciedlać proces produkcji producenta eksportującego. Ponadto producent eksportujący nie wskazał, w jaki sposób Komisja może dokonać racjonalnych ustaleń pomimo faktu, że nie ujawnił on koniecznych informacji dotyczących jego całkowitych kosztów produkcji.
- (73) Komisja uściśliła również, że wszystkie poufne informacje handlowe przekazane w ramach postępowania antidumpingowego na podstawie art. 19 rozporządzenia podstawowego traktuje się jako ściśle poufne i że żadna z pozostałych zainteresowanych stron nie miałaby dostępu do takich informacji.
- (74) W związku z tym Komisja odrzuciła argumenty przedłożone przez producenta eksportującego i podjęła decyzję, że oprze ustalenia na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

- (75) Przedsiębiorstwo Hengshi – drugie przedsiębiorstwo niezintegrowane grupy CNBM – przekazało błędne i mylące informacje podczas wizyty weryfikacyjnej, jak również w znaczącym stopniu utrudniało proces weryfikacji, ukrywając ważne informacje oraz niepotrzebnie i wielokrotnie opóźniając proces weryfikacji. W szczególności za niewiarygodne uznano informacje przekazane w odniesieniu do PCN, kluczy rozliczeniowych wykorzystanych do obliczenia zużycia energii, kosztów siły roboczej oraz kosztów pośrednich w kosztach produkcji każdego PCN, jego zestawienia obrotów i sald za 2018 r. oraz struktury udziałowców, w związku z czym nie mogą być one wykorzystane do określenia marginesu dumpingu tego producenta eksportującego.
- (76) W związku z tym Komisja poinformowała przedsiębiorstwo, którego dotyczy postępowanie, o swoim zamiarze wykorzystania dostępnych faktów zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w zakresie dotyczącym obliczania wartości normalnej w przypadku, gdy w ramach dochodzenia zostanie stwierdzone, że zastosowanie powinien mieć art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zainteresowaną stronę powiadomiono o przyczynach pominięcia przedstawionych danych i zapewniono jej możliwość udzielenia dalszych wyjaśnień.
- (77) Przedsiębiorstwo Hengshi zgłosiło uwagi dotyczące zamiaru Komisji związanego z oparciem ustaleń na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego i złożyło wniosek o przesłuchanie przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu, które odbyło się 28 października 2019 r. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że nie opóźniało świadomie ani nie zatrzymywało przebiegu dochodzenia oraz że działało na miarę swoich najlepszych możliwości. W szczególności przedsiębiorstwo utrzymywało, że przekazane informacje nie były błędne czy mylące oraz że w trakcie wizyty weryfikacyjnej przedstawiło praktycznie całkowicie poprawną wersję tabeli PCN. Przedstawiło całkowicie poprawną tabelę PCN w mającym miejsce równolegle dochodzeniu antysubsydyjnym, która została zweryfikowana w kontekście tego dochodzenia antysubsydyjnego i która powinna być wykorzystana w tym postępowaniu jako dostępne fakty. Ponadto przedsiębiorstwo twierdziło, że przedstawione klucze rozliczeniowe dla kosztów produkcji każdego PCN są współczynnikami stosowanymi historycznie do celów zarządczych i rachunkowości zarządczej i są na bieżąco wykorzystywane przez przedsiębiorstwo. Przedsiębiorstwo podkreślało, że wspomniane klucze rozliczeniowe obiektywnie odzwierciedlały rzeczywiste koszty produkcji. W związku z zestawieniem obrotów i sald za rok 2018 przedsiębiorstwo wyjaśniło, że udostępniając dokumenty potwierdzające w trakcie wizyty weryfikacyjnej nie zdawało sobie sprawy, że w dokumentach tych brakowało korekt z powodu ograniczeń technicznych jego systemu. Wyjaśniło, że wynikało to z przejścia na nowy system rachunkowości z dniem 1 stycznia 2019 r. – jest to fakt, o którym nie poinformowano wcześniej Komisji. Przedsiębiorstwo zakwestionowało stwierdzenie, że brak ujawnienia istnienia tego nowego systemu niepotrzebnie opóźnił weryfikację. Producent eksportujący twierdził ponadto, że błędy w sprawozdawczości dotyczące procentowego udziału jednego z udziałowców wynikały z błędu typograficznego, który poprawiono w trakcie wizyty weryfikacyjnej na miejscu. Takiego błędu nie powinno się zatem kwalifikować jako „mylącej” informacji prowadzącej do zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego. Ponadto producent eksportujący zakwestionował stwierdzenie, że wielokrotnie utrudniał proces weryfikacji, w szczególności poprzez nieprzedłożenie (i) wyjaśnień dotyczących pewnych (poufnych) dokumentów wspomnianych w jego kwestionariuszu oraz (ii) zaktualizowanych arkuszy roboczych.
- (78) Po pierwsze, PCN, który przedsiębiorstwo Hengshi podało w toku tego dochodzenia, był niepoprawny mimo wielokrotnego umożliwiania producentowi eksportującemu zmiany PCN w trakcie 6-dniowej wizyty weryfikacyjnej. W oparciu o przekazane informacje Komisja nie była w stanie określić wiarygodnych średnich cen sprzedaży w podziale na PCN i w związku z tym przekazane informacje musiały zostać pominięte.
- (79) Po drugie podczas dochodzenia ujawniono, że klucz rozliczeniowy stosowany przez producenta eksportującego nie odzwierciedlał w prawidłowy sposób ilości energii elektrycznej, siły roboczej oraz kosztów pośrednich w podziale na PCN. Było to spowodowane tym, że podczas tworzenia kluczy rozliczeniowych przedsiębiorstwo nie wzięło pod uwagę przestoju maszyn produkcyjnych. Doprowadziło to do nadmiernego przydziału ilości zużycia energii elektrycznej i poniesionych kosztów pośrednich w trakcie procesu wytwarzania w przypadku produktów wytwarzanych w niewielkich ilościach oraz zbyt małego przydziału tych samych pozycji w przypadku produktów wytwarzanych w dużych ilościach. Klucze rozliczeniowe stosowane przez producenta eksportującego doprowadziły również do niekonsekwentnego przydziału liczby godzin roboczych w podziale na PCN. Producent eksportujący uznał ten błąd w piśmie do służb Komisji z dnia 22 lipca 2019 r. Ponadto w trakcie wizyty weryfikacyjnej zespół wielokrotnie podkreślał niespójne wyniki uzyskane z zastosowaniem kluczy rozliczeniowych, jakie zasugerowało przedsiębiorstwo, jednak odmówiło ono ich przeanalizowania. Nawet jeśli producent eksportujący stosował wcześniej te klucze rozliczeniowe, nie odzwierciedlają one w sposób prawidłowy kosztów energii elektrycznej, siły roboczej oraz kosztów pośrednich w podziale na PCN. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że zastosowane klucze rozliczeniowe nie pozwalały określić w wiarygodny sposób kosztów produkcji przedsiębiorstwa w podziale na PCN. W rezultacie informacje te również musiały zostać pominięte.

- (80) Po trzecie, Komisja nie zgadza z twierdzeniem, że producent eksportujący nie utrudniał procesu weryfikacji, nie ujawniając istnienia nowego systemu rachunkowości. Ocena wpływu tego nowego systemu na informacje przekazane przez przedsiębiorstwo okazała się bardziej czasochłonna aniżeli było to konieczne. Zaskakujący jest również fakt, że dyrektor finansowy przedsiębiorstwa obecny w trakcie wizyty weryfikacyjnej natychmiast nie ujawnił zespołowi tej informacji. Gdyby nie ukryto tego faktu przed zespołem prowadzącym dochodzenie, nie byłoby konieczne sprawdzenie, czy nowy system miał wpływ na dane zgłoszone za 2018 r. Można byłoby przeznaczyć dodatkowy czas na weryfikację bardziej istotnych części kwestionariusza. Komisja zauważa, że pomimo wydłużenia wizyty weryfikacyjnej przez zespół o dodatkowy dzień, wciąż nie był on w stanie w sposób zadowalający zakończyć weryfikacji danych przekazanych przez przedsiębiorstwo w dostępnym czasie (dodatkowym).
- (81) Ponadto błąd w sprawozdawczości tego udziałowca miał znaczący wpływ i decydujące znaczenie w określeniu, czy ten producent eksportujący był powiązany z innym producentem eksportującym (a tym samym był częścią tej samej grupy, na którą nałożono jedno cło antydumpingowe). Błąd ten uznano zatem za poważny i mylący, niezależnie od tego, czy niepoprawną informację przekazano umyślnie, czy nie.
- (82) Komisja podtrzymuje ponadto stanowisko, że przedsiębiorstwo to wielokrotnie utrudniało proces weryfikacji. W związku z brakiem wyjaśnień w sprawie dokumentu poufnego dołączonego do odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisja stwierdza, że podczas weryfikacji na miejscu zespołowi nie przekazywano kluczowych informacji i dostarczono je ostatecznie z dużym opóźnieniem, co odnotowano w sprawozdaniu z wizyty przekazanym przedsiębiorstwu⁽¹⁸⁾. Ponadto w trakcie wizyty weryfikacyjnej Komisja zwróciła się o informacje w celu zweryfikowania, czy struktura PCN produktu objętego postępowaniem była poprawna. Przedsiębiorstwo Hengshi przekazało informacje dotyczące struktury PCN dopiero gdy stwierdzono, że PCN jest nieprawidłowy. Dodatkowo w trakcie wizyty weryfikacyjnej przedsiębiorstwo wstrzymywało się z przekazaniem zaktualizowanej dokumentacji dotyczącej PCN do momentu wykrycia przez zespół zajmujący się tą sprawą kolejnych błędów w dostarczonej dokumentacji. W tym momencie zespół zajmujący się tą sprawą przeznaczył wiele czasu, próbując zweryfikować te PCN i umożliwił przedsiębiorstwu przekazanie roboczej dokumentacji i ponownie przystąpił do weryfikacji PCN. Takie zachowanie znacząco utrudniło dochodzenie, ponieważ uniemożliwiło urzędnikom Komisji zakończenie weryfikacji udostępnionych PCN. Komisja nie może się zatem zgodzić z twierdzeniem, że przedsiębiorstwo w znacznym stopniu nie utrudniało procesu weryfikacji.
- (83) Z powodu opisanych poważnych niedociągnięć w informacjach przekazanych przez tego producenta eksportującego Komisja postanowiła nie uwzględniać tych informacji (wszystkich PCN oraz kosztów produkcji w podziale na PCN) oraz oparła swoje ustalenia na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego⁽¹⁹⁾.
- (84) Ponieważ uwagi zgłoszone przez przedsiębiorstwo i przedstawione podczas przesłuchania z udziałem rzecznika praw stron nie spowodowały zmiany ustalonych faktów ani wniosków, Komisja potwierdziła wykorzystanie dostępnych faktów na podstawie art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do tego producenta eksportującego, jeżeli chodzi o cenę eksportową i wartość normalną.
- (85) Ponadto CNBM International, powiązane przedsiębiorstwo handlowe będące częścią grupy CNBM, nie przekazało wymaganej odpowiedzi na załącznik I kwestionariusza. W toku dochodzenia ujawniono jednak brak niezbędnych informacji dotyczących sprzedaży materiałów z włókna szklanego i Komisja zwróciła się do CNBM International o przekazanie informacji na temat tej sprzedaży oraz wyjaśnienie, dlaczego nie zgłoszono ich wcześniej.
- (86) Przedsiębiorstwo CNBM International udzieliło informacji dotyczących sprzedaży, których zażądano, i utrzymywało, że dowiedziało się o tej sprzedaży dopiero podczas przygotowywania odpowiedzi na pismo Komisji w sprawie uzupełnienia braków w równoległym dochodzeniu antysubsydyjnym, o którym wspomniano w motywie 3.
- (87) Informacje udzielone na tak późnym etapie można było jednak zweryfikować tylko częściowo. Wobec niewielkich ilości, w drodze wyjątku, Komisja podjęła decyzję o zaakceptowaniu informacji związanych z tymi transakcjami sprzedaży i wykorzystaniu dostępnych faktów w odniesieniu do niektórych informacji, takich jak koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne powiązanego przedsiębiorstwa handlowego zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁸⁾ Poufna wersja sprawozdania z wizyty w przedsiębiorstwie wysłana dnia 4 października 2019 r.

⁽¹⁹⁾ Zob. sekcja 3.1.

3.2. Procedura określania wartości normalnej w odniesieniu do producenta eksportującego w ChRL na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego

- (88) W świetle wystarczających dowodów dostępnych na początku dochodzenia, które wskazują na istnienie znaczących zakłóceń na rynku krajowym w ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, Komisja uznała za właściwe wszczęcie dochodzenia dotyczącego ChRL na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (89) W związku z tym, w celu zebrania danych niezbędnych do ewentualnego zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, w zawiadomieniu o wszczęciu Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących w ChRL o dostarczenie informacji wymaganych w załączniku III do zawiadomienia o wszczęciu w odniesieniu do materiałów stosowanych do produkcji materiałów z włókna szklanego. Dziewięciu producentów eksportujących w ChRL dokonujących całości wywozu materiałów z włókna szklanego do Unii przedłożyło w okresie objętym dochodzeniem odpowiednie informacje.
- (90) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne do dochodzenia w odniesieniu do domniemanych znaczących zakłóceń na rynku krajowym w ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego Komisja przesłała kwestionariusz również do rządu ChRL. Nie otrzymano żadnej odpowiedzi od rządu ChRL. Następnie Komisja poinformowała rząd ChRL, że do ustalenia istnienia znacznych zakłóceń w ChRL wykorzysta dostępne fakty w rozumieniu art. 18 rozporządzenia podstawowego. Rząd ChRL nie udzielił odpowiedzi.
- (91) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała również wszystkie zainteresowane strony do przedstawienia swoich opinii i informacji oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających stosowność zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w stosunku do Chin w terminie 37 dni od daty opublikowania zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Przedsiębiorstwa Hengshi, Jushi i CCCLA wypowiedziały się w sprawie występowania znaczących zakłóceń w Chinach, do których odniesiono się w motywach 106 i 107.
- (92) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wskazała również, że w świetle dostępnych dowodów może zaistnieć potrzeba wyboru odpowiedniego reprezentatywnego kraju na podstawie art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego w celu ustalenia wartości normalnej w przypadku producenta eksportującego w ChRL na podstawie niezniekształconych cen lub wartości odniesienia.
- (93) Dnia 27 marca 2019 r. Komisja udostępniła zainteresowanym stronom pierwszą notę do akt („nota z marca 2019 r.”) w celu uzyskania ich opinii dotyczących stosownych źródeł, które Komisja może wykorzystywać w celu ustalenia wartości normalnej dla producentów eksportujących w ChRL zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. e) tiret drugie rozporządzenia podstawowego. W nocy tej Komisja przedstawiła wykaz wszystkich czynników produkcji, takich jak materiały, energia, siła robocza i odpady, wykorzystywanych przez producentów eksportujących w produkcji produktu objętego postępowaniem. Ponadto w oparciu o kryteria wyboru niezniekształconych cen lub wartości odniesienia Komisja zidentyfikowała szereg potencjalnych reprezentatywnych krajów, tj. Brazylię, Meksyk, Federację Rosyjską i Turcję.
- (94) Komisja dała wszystkim zainteresowanym stronom możliwość przedstawienia uwag. Komisja otrzymała uwagi od przedsiębiorstw Taishan, Jushi, Hengshi i od skarżącego. Rząd ChRL nie przedstawił żadnych uwag.
- (95) Komisja odniosła się do otrzymanych uwag dotyczących noty z marca 2019 r. w drugiej nocy do akt dotyczącej źródeł do celów określenia wartości normalnej z dnia 4 września 2019 r. („nota z września 2019 r.”). Komisja przekazała również zaktualizowany wykaz czynników produkcji i stwierdziła, że na tym etapie Turcja została uznana za reprezentatywny kraj na podstawie art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego. Komisja określiła również listę kodów stosowanych przez Turcję oraz udostępniła stosowne tureckie dane statystyczne dotyczące ceł w aktach otwartych do wglądu. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag. Komisja otrzymała uwagi od dwóch chińskich producentów eksportujących wchodzących w skład grupy CNBM. W niniejszym rozporządzeniu odniesiono się do tych uwag w motywach 106, 177, 207–211.

3.3. Wartość normalna w odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących

- (96) Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego „podstawą obliczenia wartości normalnej są zwykle ceny uiszczane lub należne w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych nabywców w kraju wywozu”.
- (97) Jednak zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego „w przypadku stwierdzenia [...], że ze względu na istnienie w kraju wywozu znaczących zakłóceń w rozumieniu lit. b) nie jest właściwe stosowanie cen i kosztów krajowych w tym kraju, wartość normalną konstruuje się wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia” oraz skonstruowana wartość normalna „obejmuje niezniekształconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zyski”. Jak wyjaśniono poniżej, w niniejszym dochodzeniu Komisja stwierdziła, że w oparciu o dostępne dowody oraz ze względu na brak współpracy ze strony rządu ChRL zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego było właściwe.

3.3.1. Istnienie znaczących zakłóceń

3.3.1.1. Wprowadzenie

- (98) Zgodnie z definicją w art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego „znaczące zakłócenia to te zakłócenia, które występują wówczas, gdy podane ceny lub koszty, w tym koszty surowców i energii, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa. Przy ocenie istnienia znaczących zakłóceń uwzględnia się m.in. potencjalny wpływ jednego z następujących elementów lub kilku z nich:

— rynek jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością władz kraju wywozu lub będące pod kontrolą lub politycznym nadzorem tych władz lub też działające zgodnie ze wskazówkami tych władz,

— obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwia ingerowanie w ceny lub koszty,

— polityka publiczna lub działania publiczne, które faworyzują dostawców krajowych lub w inny sposób wpływają na działanie sił rynkowych,

— brak, dyskryminujące stosowanie bądź niedostateczne egzekwowanie przepisów dotyczących upadłości, prawa spółek czy prawa rzeczowego,

— zniekształcone koszty wynagrodzeń,

— dostęp do finansowania uzyskuje się dzięki instytucjom, które wdrażają cele polityki publicznej lub w inny sposób nie działają niezależnie od państwa”.

- (99) Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego przy ocenie istnienia znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) bierze się pod uwagę m.in. niewyczerpujący wykaz elementów. Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego przy ocenie istnienia znaczących zakłóceń należy uwzględnić potencjalny wpływ jednego ze wspomnianych powyżej elementów lub większej ich liczby na ceny i koszty produktu objętego postępowaniem w kraju wywozu. Ponieważ wspomniany wykaz nie ma charakteru kumulatywnego, nie wszystkie wymienione w nim elementy muszą zostać wzięte pod uwagę, aby stwierdzić istnienie znaczących zakłóceń. Ponadto te same okoliczności faktyczne mogą posłużyć do wykazania istnienia jednego elementu z wykazu lub większej ich liczby. Wszelkie wnioski dotyczące znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) muszą jednak zostać wyciągnięte na podstawie wszystkich dostępnych dowodów. Ogólna ocena istnienia zakłóceń może również obejmować ogólny kontekst i sytuację w kraju wywozu, w szczególności w sytuacji, w której system gospodarczy i administracyjny kraju wywozu jest fundamentalnie skonstruowany w sposób, który daje rządowi znaczące uprawnienia do ingerencji w gospodarkę, w konsekwencji czego ceny i koszty nie są wynikiem swobodnego rozwoju mechanizmów rynkowych.

- (100) Art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego stanowi, że „jeśli Komisja ma uzasadnione przesłanki świadczące o możliwości istnienia znaczących zakłóceń, o których mowa w lit. b), w jakimś kraju lub w jakimś sektorze w tym kraju, oraz jeśli jest to stosowne dla skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia, Komisja przygotowuje, udostępnia publicznie i regularnie aktualizuje sprawozdanie opisujące okoliczności rynkowe, o których mowa w lit. b), panujące w tym kraju lub sektorze”.
- (101) Zgodnie z tym przepisem Komisja wydała sprawozdanie krajowe dotyczące ChRL („sprawozdanie”) ⁽²⁰⁾, w którym wykazano istnienie istotnej interwencji rządowej na wielu poziomach gospodarki, w tym konkretne zakłócenia w zakresie wielu kluczowych czynników produkcji (takich jak grunty, energia, kapitał, surowce i siła robocza), a także w określonych sektorach (takich jak przemysł stalowy i chemiczny). Sprawozdanie to umieszczono w aktach dochodzenia na etapie wszczęcia postępowania. W momencie wszczęcia przeglądu zainteresowane strony zostały wezwane do odrzucenia dowodów zawartych w aktach dochodzenia, przedstawienia uwag w ich sprawie lub ich uzupełnienia. Skarga zawierała również pewne istotne dowody uzupełniające sprawozdanie.
- (102) W szczególności skarga zawierała informację, zgodnie z którą chińskie sektory materiałów z włókna szklanego oraz niedoprzędów z włókien szklanych są w znacznym stopniu wspierane przez rząd ChRL. Według skarżącego w chińskim 12. planie pięcioletnim podkreślono znaczenie przemysłu nowych materiałów, który obejmuje materiały z włókna szklanego, jako „strategicznego rozwijającego się przemysłu” i stwierdzono, że należy go rozwinąć do poziomu „wiodącego filaru przemysłu” w drodze kompleksowego wspierania politycznego oraz programowego. Ponadto 13. plan pięcioletni ma na celu rozwój kolejnych gałęzi przemysłu nowych materiałów poprzez wzmocnienie badań i rozwoju oraz zwiększenie zdolności do innowacji w przemyśle wytwórczym ⁽²¹⁾.
- (103) W skardze stwierdzono ponadto, że przemysł nowych materiałów jest również przemysłem promowanym w ramach inicjatywy „Made in China 2025” i w związku z tym kwalifikuje się do korzystania ze znacznego finansowania ze strony państwa. W skardze wymieniono szereg funduszy stworzonych w celu wspierania inicjatywy „Made in China 2025”, a w związku z tym pośrednio również przemysłu materiałów z włókna szklanego ⁽²²⁾.
- (104) Ponadto w skardze zauważono, że w 13. planie pięcioletnim na rzecz przemysłu materiałów budowlanych wezwano do optymalizowania struktury przemysłowej, między innymi poprzez rozwijanie powstających sektorów, takich jak przemysł materiałów na bazie szkła, ceramiki przemysłowej, soczewek wewnątrzgałkowych, wysokosprawnych włókien i kompozytów oraz grafenu i materiałów modyfikowanych. Ma to zostać osiągnięte dzięki rządowym środkom finansowym, polityce podatkowej, finansowej, cenowej, energetycznej i polityce ochrony środowiska oraz wspieraniu kapitału przeznaczanego na udział w fuzjach, przejęciach i restrukturyzacji przedsiębiorstw z branży materiałów budowlanych za pośrednictwem różnych środków, w tym udzielania kredytów ⁽²³⁾.
- (105) Jak wskazano w motywie 41, rząd ChRL nie przedstawił uwag ani dowodów potwierdzających lub obalających dowody istniejące w aktach sprawy, w tym sprawozdania, ani też nie dostarczył dodatkowych dowodów przedstawionych przez skarżącego, jeżeli chodzi o istnienie znaczących zakłóceń lub zasadność zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w przedmiotowej sprawie.
- (106) Uwagi dotyczące zakłóceń otrzymano od Hengshi, Jushi oraz CCCLA, które twierdziły, że w ramach prawa WTO Unia jest zobowiązana do ustalenia kosztów konstruowania wartości normalnej w celu odzwierciedlenia warunków panujących w ChRL zgodnie z art. 2 Porozumienia antydumpingowego oraz odniosły się do sprawozdania Organu Apelacyjnego WTO DS 473 EU – Biodiesel (Argentyna).

⁽²⁰⁾ Dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu z dnia 20 grudnia 2017 r., SWD(2017) 483 final/2.

⁽²¹⁾ Zob. 13. plan pięcioletni, s. 23 i 24

⁽²²⁾ Zob. komisja ds. przeglądu amerykańsko-chińskich relacji gospodarczych i bezpieczeństwa: 13. plan pięcioletni, s. 12

⁽²³⁾ Zob. 13. plan pięcioletni dotyczący przemysłu materiałów budowlanych.

- (107) Do celów niniejszego dochodzenia Komisja stwierdziła w motywie 161, że właściwe jest zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Komisja uważa, że art. 2 ust. 6a ma zatem zastosowanie. Ponadto Komisja uważa, że przepis ten jest zgodny z zobowiązaniami Unii Europejskiej w ramach WTO. Komisja jest zdania, że – jak wyjaśniono w sprawie DS473 UE–Biodiesel (Argentyna) – przepisy rozporządzenia podstawowego mające zastosowanie ogólnie do wszystkich członków WTO, w szczególności art. 2 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia podstawowego, zezwalają na stosowanie danych z państwa trzeciego, odpowiednio dostosowanych w przypadku, gdy takie dostosowanie jest konieczne i uzasadnione. Komisja przypomniła ponadto, że spór DS473 UE–Biodiesel (Argentyna) nie dotyczył stosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, który stanowi właściwą podstawę prawną w odniesieniu do określania wartości normalnej w przedmiotowym dochodzeniu. Komisja odrzuciła zatem ten argument.
- (108) Komisja zbadała, czy ze względu na istnienie znaczących zakłóceń w ChRL właściwe było stosowanie cen i kosztów krajowych w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. Komisja uczyniła to na podstawie dowodów dostępnych w aktach sprawy, w tym dowodów zawartych w sprawozdaniu, które opierają się na publicznie dostępnych źródłach. Analiza ta obejmowała badanie istotnych interwencji rządowych w gospodarce ChRL ogółem, a także konkretnej sytuacji na rynku w danym sektorze, do którego należy produkt objęty postępowaniem.

3.3.1.2. Znaczące zakłócenia wpływające na ceny i koszty krajowe w ChRL

- (109) Chiński system gospodarczy bazuje na koncepcji „socjalistycznej gospodarki rynkowej”. Pojęcie to jest zapisane w chińskiej konstytucji i określa zarządzanie gospodarką ChRL. Podstawową zasadą jest „socjalistyczna własność publiczna środków produkcji, a mianowicie własność całego narodu i zbiorowa własność ludu pracującego”. Gospodarka państwowa stanowi „wiodącą siłę gospodarki narodowej”, a państwo jest upoważnione „do zapewnienia poprawy sytuacji gospodarczej i wzrostu gospodarczego”⁽²⁴⁾. W związku z tym ogólna struktura chińskiej gospodarki nie tylko pozwala na znaczące interwencje rządowe w gospodarkę, ale wyraźnie uprawnia do takich interwencji. Pojęcie nadrzędności własności publicznej wobec własności prywatnej przenika cały system prawny i stanowi ogólną zasadę podkreślaną we wszystkich głównych aktach prawnych. Doskonałym przykładem jest chińskie prawo rzeczowe: odnosi się ono do podstawowego etapu socjalizmu i powierza państwu utrzymanie podstawowego systemu gospodarczego, w ramach którego własność publiczna odgrywa dominującą rolę. Inne formy własności są tolerowane, a prawo zezwala na rozwijanie ich obok własności państwowej⁽²⁵⁾.
- (110) Ponadto zgodnie z prawem chińskim socjalistyczna gospodarka rynkowa jest rozwijana pod przywództwem Komunistycznej Partii Chin („KPCh”). Struktury państwa chińskiego i KPCh są ze sobą powiązane na każdym poziomie (prawnym, instytucjonalnym, osobowym), tworząc nadbudowę, w której nie można odróżnić ról KPCh i państwa. Przy okazji zmiany chińskiej konstytucji w marcu 2018 r. jeszcze bardziej podkreślono wiodącą rolę KPCh, potwierdzając ją w tekście art. 1 konstytucji. Po już istniejącym pierwszym zdaniu przepisu: „[s]ystem socjalistyczny jest podstawowym systemem Chińskiej Republiki Ludowej” dodano nowe zdanie w brzmieniu: „[p]odstawową cechą chińskiego socjalizmu jest przywództwo Komunistycznej Partii Chin”⁽²⁶⁾. Świadczy to o niekwestionowanej i coraz większej kontroli KPCh nad systemem gospodarczym ChRL. To przywództwo rządowe i ta kontrola rządowa nierozdzielnie wiążą się z ustrojem chińskim, a ich zakres jest znacznie większy niż w innych państwach, w których ogólna kontrola makroekonomiczna sprawowana przez rządy jest ograniczona działaniem sił rynkowych.
- (111) Państwo chińskie stosuje interwencjonizm gospodarczy, dążąc do osiągnięcia celów, które nie odzwierciedlają przeważających warunków ekonomicznych na wolnym rynku, tylko pokrywają się z programem politycznym określonym przez KPCh⁽²⁷⁾. Stosowane przez władze chińskie narzędzia interwencjonizmu gospodarczego obejmują różne obszary, w tym system planowania przemysłowego, system finansowy oraz poziom otoczenia regulacyjnego.

⁽²⁴⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 6-7.

⁽²⁵⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 10.

⁽²⁶⁾ Dostępne na stronie http://www.fdi.gov.cn/1800000121_39_4866_0_7.html (ostatnie wyświetlenie w dniu 15 lipca 2019 r.).

⁽²⁷⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 20-21.

- (112) Po pierwsze, na poziomie ogólnej kontroli administracyjnej kierunek chińskiej gospodarki wyznacza się w ramach złożonego systemu planowania przemysłowego, który ma wpływ na wszystkie rodzaje działalności gospodarczej w państwie. Wszystkie te plany obejmują kompleksowy i złożony model sektorów i przekrojowych strategii obejmujący wszystkie szczeble administracji. Plany na szczeblu prowincji są szczegółowe, natomiast w planach krajowych wyznacza się szersze cele. W planach określa się również środki służące wspieraniu odpowiednich branż/sektorów, a także ramy czasowe, w jakich cele muszą zostać osiągnięte. Niektóre plany nadal zawierają wyraźne cele w zakresie produkcji, podczas gdy w poprzednich cyklach planowania było to stałym elementem. Zgodnie z planami poszczególne sektory lub projekty przemysłowe są traktowane jako (pozytywne lub negatywne) priorytety zgodnie z priorytetami rządu i przypisuje się im konkretne cele w zakresie rozwoju (modernizacja przemysłu, ekspansja międzynarodowa itp.). Podmioty gospodarcze, zarówno prywatne, jak i państwowe, muszą skutecznie dostosowywać swoją działalność do realiów narzuconych w ramach systemu planowania. Jest to spowodowane nie tylko wiążącym charakterem planów, ale również faktem, że odpowiednie władze chińskie na wszystkich szczeblach władzy stosują się do systemu planów i odpowiednio wykorzystują przyznane im uprawnienia, skłaniając tym samym podmioty gospodarcze do przestrzegania priorytetów określonych w planach (zob. również sekcja 3.3.1.5) ⁽²⁸⁾.
- (113) Po drugie, na poziomie przydziału środków finansowych system finansowy ChRL jest zdominowany przez banki komercyjne będące własnością państwa. Ustanawiając i wdrażając swoją politykę kredytową, banki te muszą raczej dostosować się do celów polityki przemysłowej rządu, a nie oceniać przede wszystkim korzyści gospodarcze danego projektu (zob. również sekcja 3.3.1.8) ⁽²⁹⁾. To samo dotyczy pozostałych elementów chińskiego systemu finansowego, takich jak rynki akcji, rynki obligacji, rynki niepublicznych instrumentów kapitałowych itp. Ponadto instytucjonalna i operacyjna struktura tych obszarów sektora finansowego, które nie stanowią części sektora bankowego, nie jest nastawiona na maksymalizację skutecznego funkcjonowania rynków finansowych, lecz na zapewnienie kontroli i umożliwienie interwencji państwa i KPCh ⁽³⁰⁾.
- (114) Po trzecie, na poziomie otoczenia regulacyjnego interwencje państwa w zakresie gospodarki przyjmują różne formy. Na przykład przepisy dotyczące zamówień publicznych są regularnie wykorzystywane do osiągania celów politycznych innych niż efektywność gospodarcza, co podważa zasady rynkowe w tym obszarze. Mające zastosowanie ustawodawstwo przewiduje w szczególności, że zamówienia publiczne mają być udzielane w celu ułatwienia osiągnięcia celów wyznaczonych w ramach polityki państwa. Charakter tych celów pozostaje jednak niezdefiniowany, co daje organom decyzyjnym szeroki margines swobody ⁽³¹⁾. Podobnie w obszarze inwestycji rząd ChRL utrzymuje znaczącą kontrolę i wpływ, jeżeli chodzi o miejsce przeznaczenia oraz wielkość inwestycji zarówno państwowych, jak i prywatnych. Kontrola inwestycji oraz różne zachęty, ograniczenia i zakazy dotyczące inwestycji są wykorzystywane przez władze jako ważne narzędzie wspierania celów polityki przemysłowej, takich jak utrzymanie kontroli państwa nad kluczowymi sektorami lub wzmocnienie przemysłu krajowego ⁽³²⁾.
- (115) Podsumowując, chiński model gospodarczy opiera się na pewnych podstawowych zasadach, które zapewniają liczne interwencje rządowe i sprzyjają takim interwencjom. Tak duża skala interwencji rządowych jest sprzeczna z zasadą swobodnego działania sił rynkowych, co zakłóca proces skutecznej alokacji zasobów zgodnie z zasadami rynkowymi ⁽³³⁾.

3.3.1.3. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego: rynek jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością władz kraju wywozu lub będące pod kontrolą lub politycznym nadzorem tych władz lub też działające zgodnie ze wskazówkami tych władz

- (116) Przedsiębiorstwa będące własnością państwa, przedsiębiorstwa kontrolowane przez państwo lub przedsiębiorstwa działające pod nadzorem politycznym państwa lub zgodnie z jego wytycznymi stanowią istotną część gospodarki ChRL.

⁽²⁸⁾ Sprawozdanie – rozdział 3, s. 41, 73–74.

⁽²⁹⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 120–121.

⁽³⁰⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 122–135.

⁽³¹⁾ Sprawozdanie – rozdział 7, s. 167–168.

⁽³²⁾ Sprawozdanie – rozdział 8, s. 169–170, 200–201.

⁽³³⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 15–16, sprawozdanie – rozdział 4, s. 50, s. 84, sprawozdanie – rozdział 5, s. 108–109.

- (117) Rząd ChRL i KPCh utrzymują struktury, które zapewniają wywieranie stałego wpływu na przedsiębiorstwa, a w szczególności na przedsiębiorstwa państwowe. Władze państwowe (a pod wieloma względami również KPCh) nie tylko aktywnie opracowują ogólne strategie gospodarcze dla poszczególnych przedsiębiorstw państwowych i nadzorują ich wdrażanie, ale również roszczą sobie prawa do brania udziału w procesie podejmowania decyzji operacyjnych przez przedsiębiorstwa państwowe. Odbyna się to zazwyczaj poprzez rotację kadr między organami rządowymi a przedsiębiorstwami państwowymi, poprzez powoływanie członków Partii do organów wykonawczych przedsiębiorstw państwowych i poprzez tworzenie komórek partyjnych w przedsiębiorstwach (zob. również sekcja 3.3.1.4), a także poprzez kształtowanie struktury korporacyjnej sektora przedsiębiorstw państwowych⁽³⁴⁾. W zamian przedsiębiorstwa państwowe mają szczególny status w chińskiej gospodarce, co wiąże się z szeregiem korzyści ekonomicznych, w szczególności ochroną przed konkurencją i zapewnieniem preferencyjnego dostępu do odpowiednich czynników produkcji, w tym finansowania⁽³⁵⁾.
- (118) W szczególności w sektorze materiałów z włókna szklanego i sektorze niedoprzędów z włókien szklanych znaczna część przedsiębiorstw nadal stanowi własność rządu ChRL. Państwo posiada znaczące udziały obu objętych próbą producentów, grupy CNBM oraz grupy Yuntianhua, które są największymi producentami materiałów z włókien szklanych i niedoprzędów z włókien szklanych w Chinach. Przedsiębiorstwa te pokrywają około 68 % całkowitej mocy produkcyjnych przemysłu włókien szklanych w Chinach, obejmując zarówno materiały z włókna szklanego, jak i niedoprzędy z włókien szklanych⁽³⁶⁾.
- (119) Z uwagi na dużą skalę interwencji rządowych w przemyśle materiałów z włókna szklanego i wysoki udział przedsiębiorstw państwowych w tym sektorze nawet prywatni producenci nie mogą prowadzić w nim działalności na warunkach rynkowych. Zarówno przedsiębiorstwa publiczne, jak i przedsiębiorstwa prywatne działające w sektorze materiałów z włókna szklanego są objęte nadzorem i programem politycznym – zob. sekcja 3.3.1.5. To samo odnosi się do sektora niedoprzędów z włókien szklanych produkującego główny surowiec do produkcji materiałów z włókna szklanego.
- 3.3.1.4. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret drugie rozporządzenia podstawowego: obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwia ingerowanie w ceny lub koszty
- (120) Poza sprawowaniem kontroli nad gospodarką z racji bycia właścicielem przedsiębiorstw państwowych i korzystania z innych narzędzi rząd ChRL dysponuje również możliwością ingerowania w ceny i koszty dzięki obecności przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach. Choć przewidziane w ustawodawstwie chińskim prawo do powoływania i odwoływania kluczowych członków kierownictwa przedsiębiorstw państwowych przez właściwe organy państwowe można uznać za przejaw korzystania przez te organy z przysługujących im praw własności⁽³⁷⁾, komórki KPCh tworzone zarówno w przedsiębiorstwach państwowych, jak i w przedsiębiorstwach prywatnych stanowią kolejny istotny kanał umożliwiający państwu ingerowanie w proces podejmowania decyzji biznesowych. Zgodnie z prawem spółek ChRL w każdej spółce należy ustanowić organizację partyjną KPCh (składającą się z co najmniej trzech członków KPCh, jak określono w statucie KPCh⁽³⁸⁾), a spółka zapewni warunki konieczne do prowadzenia działalności przez organizację partyjną. W przeszłości wymóg ten nie zawsze był spełniany lub nie był egzekwowany w rygorystyczny sposób. Począwszy od co najmniej 2016 r. KPCh zaczęła jednak rościć sobie prawo do ściślejszego kontrolowania procesu podejmowania decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach państwowych, traktując to prawo jako jedną z wiodących zasad jej polityki. Napływające informacje sugerują również, że KPCh wywiera presję na przedsiębiorstwa prywatne, nakłaniając je do kierowania się „patriotyzmem” i postępowania zgodnie z polityką partii⁽³⁹⁾. Informacje z 2017 r. wskazują, że komórki partyjne istniały w 70 % spośród około 1,86 mln przedsiębiorstw prywatnych, a organizacje KPCh wywierały coraz większą presję, aby zapewniono im możliwość podejmowania ostatecznych decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach, w których je utworzono⁽⁴⁰⁾. Wspomniane przepisy mają ogólne zastosowanie w całej chińskiej gospodarce, we wszystkich sektorach, w tym do producentów materiałów z włókna szklanego i dostawców materiałów do ich produkcji.
- (121) Szczególnie w sektorze materiałów z włókna szklanego, jak już wskazano, wielu spośród największych producentów materiałów z włókna szklanego jest własnością państwa. W dokumentacji poufnej istnieją również dowody świadczące, że u objętych próbą producentów eksportujących występuje obecność państwa, która jest w stanie wywierać wpływ na decyzje przedsiębiorstwa i ostatecznie ingerować w ceny lub koszty. W związku z tym, że konkretne elementy uzasadniające znajdują się w statucie spółki lub innych dokumentach, które mają charakter poufny, zostały one ujawnione zainteresowanej stronie oddzielnie.
- (122) Obecność i ingerencja przedstawicieli państwa na rynkach finansowych (zob. również sekcja 3.3.1.8 poniżej), a także w obszarze dostaw surowców i materiałów do produkcji wywołują dodatkowe zakłócenia działania rynku⁽⁴¹⁾. W związku z powyższym obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach – uwzględniając przedsiębiorstwa państwowe – prowadzących działalność w sektorze materiałów z włókna szklanego i innych sektorach (takich jak sektor finansowy i sektor materiałów do produkcji) zapewnia rządowi ChRL możliwość ingerowania w ceny i koszty.

⁽³⁴⁾ Sprawozdanie – rozdział 3, s. 22–24 i rozdział 5, s. 97–108.

⁽³⁵⁾ Sprawozdanie – rozdział 5, s. 104–9.

⁽³⁶⁾ Dokument z dnia 25 kwietnia 2019 r. sporządzony przez Essence Securities. Dokument ten nie jest już dostępny w internecie. Jego kopia jest jednak dostępna w jawnych aktach dochodzenia (zob. wykres 23, s. 16).

⁽³⁷⁾ Sprawozdanie – rozdział 5, s. 100–1.

⁽³⁸⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 26.

⁽³⁹⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 31–2.

⁽⁴⁰⁾ Dostępne na stronie <https://www.reuters.com/article/us-china-congress-companies-idUSKCN1B40JU> (ostatnie wyświetlenie w dniu 15 lipca 2019 r.).

⁽⁴¹⁾ Sprawozdanie – rozdziały 14.1–14.3.

- 3.3.1.5. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego: polityka publiczna lub działania publiczne, które faworyzują dostawców krajowych lub w inny sposób wpływają na działanie sił rynkowych
- (123) Złożony system planowania, w ramach którego wytycza się priorytety i określa się cele dla organów rządowych na szczeblu centralnym i lokalnym, w dużej mierze wyznacza kierunek chińskiej gospodarki. Odpowiednie plany istnieją na wszystkich szczeblach administracji rządowej i obejmują praktycznie wszystkie sektory gospodarki. Cele wyznaczone w instrumentach planowania mają wiążący charakter, a organy na wszystkich szczeblach administracji monitorują wdrażanie planów przez odpowiednie organy administracji rządowej niższego szczebla. Ogólnie rzecz biorąc, system planowania w ChRL powoduje, że zasoby są przeznaczane na sektory uznane przez rząd za strategiczne lub z innego powodu ważne politycznie, a nie są przydzielane zgodnie z mechanizmami rynkowymi ⁽⁴²⁾.
- (124) Przemysł materiałów z włókna szklanego jest postrzegany jako ważna gałąź przemysłu wspierana przez rząd ChRL. Potwierdza to szereg planów rozwoju przemysłu, takich jak 13. plan pięcioletni dotyczący rozwoju gospodarczego i społecznego ChRL lub inicjatywa „Made in china 2025” ⁽⁴³⁾.
- (125) Ponadto materiały z włókna szklanego często uznaje się za należące do kategorii „nowych materiałów”. W planie działania inicjatywy „Made in China 2025” ⁽⁴⁴⁾ opisano sektor 9 „nowe materiały” i jego podkategorie, które obejmują zaawansowane materiały podstawowe (pkt 9.1), kluczowe materiały strategiczne (pkt 9.2), w tym wysokowydajne włókna i materiały kompozytowe oraz nowe materiały energetyczne ⁽⁴⁵⁾.
- (126) Ponadto oprócz planu działania inicjatywy „Made in China 2025”, w listopadzie 2016 r. wykaz 10 sektorów strategicznych został dopracowany do postaci Katalogu czterech niezbędnych elementów opublikowanego przez Komitet Doradczy ds. Krajowej Strategii Produkcyjnej (NMSAC), grupę doradczą przy Krajowej Wiodącej Małej Grupie ds. Budowy Krajowej Siły Wytwórczej. W katalogu tym każdy z 10 sektorów strategicznych rozdzielono na cztery rozdziały: (i) podstawowe niezbędne części zamienne; (ii) podstawowe niezbędne materiały; (iii) zaawansowane niezbędne procesy/technologie oraz (iv) przemysłowe platformy technologiczne. Włókno szklane znajduje się w sektorze 7: sprzęt elektryczny, pkt II kluczowy niezbędny materiał: ppkt 16. Płyty izolacyjne z włókna szklanego oraz w sektorze 9: nowe materiały, pkt II kluczowy niezbędny materiał, ppkt 10. Wysokowydajne włókna, monomery i materiały kompozytowe oraz 24. Materiały na bazie szkła.
- (127) W 13. planie pięcioletnim dotyczącym rozwoju gospodarczego i społecznego ChRL wspomniano o nowych materiałach w kilku przypadkach: „Będziemy działać szybciej, aby dokonać przełomów w podstawowych technologiach w dziedzinach takich jak informacje i komunikacja nowej generacji, nowa energia, nowe materiały [...]” ⁽⁴⁶⁾. W planie przewidziano ponadto realizację projektów związanych z badaniem, rozwojem i zastosowaniem kluczowych nowych materiałów ⁽⁴⁷⁾.
- (128) W planie działania „Made in China 2025” wymieniono 10 sektorów strategicznych, które dla rządu ChRL stanowią kluczowe gałęzie przemysłu. Sektor nowych materiałów, który stanowi jeden z 10 sektorów strategicznych, korzysta z wymienionych w dokumencie mechanizmów wsparcia, w tym między innymi z polityki wsparcia finansowego, polityki fiskalnej i podatkowej, nadzoru i wsparcia Rady Państwa ⁽⁴⁸⁾.
- (129) Produkty z włókien wymieniono również wyraźnie w katalogu wytycznych w zakresie dostosowania struktury przemysłowej (NDRC), wydanie z 2011 r., dokumencie, w którym wymieniono gałęzie przemysłu kwalifikujące się do preferencyjnego finansowania, w rozdziałach dotyczących materiałów budowlanych i wyrobów włókienniczych, w następujący sposób:

⁽⁴²⁾ Sprawozdanie – rozdział 4, s. 41–42, 83.

⁽⁴³⁾

⁽⁴⁴⁾ <https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf>

⁽⁴⁵⁾ Zob. plan działania inicjatywy „Made in China 2025”, s. 142, 152.

⁽⁴⁶⁾ Zob. 13. plan pięcioletni dotyczący rozwoju gospodarczego i społecznego Chińskiej Republiki Ludowej, część II, rozdział 6, sekcja 1.

⁽⁴⁷⁾ *Ibid.*, część II, rozdział 6, sekcja 4.

⁽⁴⁸⁾ Zob. „Made in China 2025”, rozdział 4: Wsparcie i gwarancje strategiczne.

„Materiały budowlane:

[...]

6. *Technologia wykorzystująca duże piece (wanny) szklarskie do produkcji szkła niealkalicznego, jak również rozwój technologii i produkcja wysokowydajnych włókien szklanych i produktów do 50 000 ton rocznie*

Wyroby włókiennicze:

[...]

4. *Rozwój i produkcja organicznych i nieorganicznych wysokowydajnych włókien i produktów ... i między innymi włókna szklanego o wysokiej wytrzymałości (HT-AR)*

[...]

6. *Wykorzystanie szybkich i nowych rodzajów technologii przędzenia (snucia), takich jak: przędzenie kompaktowe, snucie z niskim momentem obrotowym, przędzenie siro-spun, przędzenie typu „embedded spinning”, do produkcji przędzy mieszanej o włóknach różnego rodzaju oraz wykorzystanie urządzeń oferujących zautomatyzowane funkcje, takie jak automatyczne nawijanie, przewijanie czy zintegrowana wymiana wrzecion, do produkcji przędzy wysokiej jakości*

[...]

9. *Produkcja przemysłowych wyrobów włókienniczych, które zaspokajają popyt gospodarki krajowej w różnych obszarach, poprzez wykorzystanie kompozytu tkanego, włókninowego, wielowarstwowego kompozytu bezpośredniego, trwałego wielofunkcyjnego wykończenia i innych zaawansowanych technologii”.*

(130) Ponadto w „Katalogu wytycznych w zakresie dostosowania struktury przemysłowej z 2011 r.” (decyzja nr 9) wyraźnie wymienia się wśród sektorów promowanych „produkcję włókien z wykorzystaniem pieca do włókien ze szkła typu E[...], rozwój i produkcję wysokowydajnych włókien szklanych i wytwarzanych z nich produktów.”

(131) Materiały z włókna szklanego i niedoprzędę z włókien szklanych są ponadto objęte Planem rozwoju przemysłu materiałów budowlanych na lata 2016–2020, w którym przewidziano między innymi przejście przemysłu materiałów budowlanych „od dużego przemysłu do silnego przemysłu” oraz optymalizację struktur sektora budowlanego, zwiększenie bezpieczeństwa dostaw kluczowych materiałów, zwiększenie poziomu koncentracji w przemyśle oraz zwiększenie konkurencyjności międzynarodowej⁽⁴⁹⁾. W planie przewidziano ilościowe cele rozwoju, kontrolę rządową nad zdolnością produkcyjną, szczegółowe cele produkcji, geograficzne rozmieszczenie gałęzi przemysłu w prowincjach ChRL, bezpieczeństwo dostaw, rozwój konkretnych gałęzi przemysłu, kontrolę i wpływ rządu w odniesieniu do przedsiębiorstw oraz środki wspierania przemysłu⁽⁵⁰⁾. Świadczy to o silnie zaznaczającej się obecności i interwencji państwa w przemyśle włókien szklanych.

(132) 13. plan pięcioletni na rzecz przemysłu materiałów z włókna i materiałów kompozytowych⁽⁵¹⁾ jest planem skierowanym głównie do przemysłu materiałów z włókna. Zawiera on jasne wytyczne dotyczące rozwoju sektora, na przykład w sekcji III.3 ustalono następujący cel:

⁽⁴⁹⁾ 13. plan pięcioletni na rzecz materiałów budowlanych, sekcje III-1 i III-3.

⁽⁵⁰⁾ Sprawozdanie, rozdział 12.3.1.4, s. 283–286.

⁽⁵¹⁾ 13. plan pięcioletni na rzecz przemysłu materiałów z włókna i materiałów kompozytowych opublikowany przez Chińskie stowarzyszenie przemysłu włókien szklanych i Chińskie stowarzyszenie materiałów kompozytowych w dniu 2 czerwca 2015 r.

„Aktywna integracja i modernizacja łańcucha przemysłowego na jego początku i końcu w celu utrzymania zdrowego i stabilnego rozwoju przemysłu materiałów z włókna i materiałów kompozytowych: Zachęcanie przedsiębiorstw dysponujących przemysłowymi piecami (wannami) szklarskimi do stałego wdrażania strategii rozwoju „go global”, wdrażania globalnych wzorców zdolności produkcyjnych. Na tej podstawie: - utrzymywanie ograniczonej kontroli nad wskaźnikiem wzrostu krajowej wielkości produkcji włókna szklanego; – jednoczesne ograniczanie wskaźnika wywozu krajowych włókien szklanych i produktów; – aktywne dostosowywanie struktur produktów; [...] – aktywne dostosowywanie struktury produktu i prowadzenie przedsiębiorstw do realizacji zróżnicowanego rozwoju, energiczne rozwijanie wysoce intensywnego przetwarzania produktów z włókna szklanego, zwiększanie rozmiarów rynku produktów z włókien i materiałów kompozytowych w obszarach zastosowań od średniego do wysokiego szczebla oraz zwiększenie jakości produktu i wartości dodanej. Zapewnienie, aby roczna stopa wzrostu głównych przychodów z działalności gospodarczej przemysłu materiałów z włókien i z kompozytu była wyższa niż krajowa stopa wzrostu PKB o około 5–6 punktów procentowych, tj. aby od 2020 r. łączne przychody przedsiębiorstw powyżej wskazanej wielkości osiągnęły 500 mld juanów, czyli dwa razy więcej w porównaniu z sytuacją przeważającą pod koniec obowiązywania 12. planu pięcioletniego”.⁽⁵²⁾

- (133) Ponadto w sekcji IV.3.4 tego planu ustanowiono podstawy rządowego programu dla przedsiębiorstw i całego przemysłu:

„Prowadzenie różnych rodzajów przedsiębiorstw do zaangażowania się w zróżnicowane działania, z uwzględnieniem ich indywidualnych zalet i konkretnych segmentów rynku. W szczególności konieczne jest skierowanie małych i średnich przedsiębiorstw na ścieżkę wzrostu polegającą na wypełnianiu konkretnych luk, na komplementarności małych przedsiębiorstw z dużymi, na postrzeganiu specjalizacji jako drogi do sukcesu. Dzięki zróżnicowanym działaniom unika się konkurencji skali między dużymi przedsiębiorstwami oraz konkurencji między podobnymi przedsiębiorstwami, a tym samym eliminuje się rynek konkurencji wyrobów wytwarzanych po niskich kosztach. Jednocześnie przy wyspecjalizowanej produkcji małe i średnie przedsiębiorstwa mogą również zyskać szacunek i uwagę dużych przedsiębiorstw, nawiązać bliskie powiązania kooperacyjne z dużymi przedsiębiorstwami i skutecznie wspierać i propagować rozwój dużych przedsiębiorstw”.

- (134) Jak wyjaśniono w sprawozdaniu, stowarzyszenia przemysłowe są ściśle powiązane z państwem, w większości ze względu na znaczenie KPCh w tych stowarzyszeniach⁽⁵³⁾. W związku z tym przepisy sekcji IV.3.6 tego samego planu również wskazują na ingerencję państwa w produkcję włókna, w tym w sektor materiałów z włókna szklanego:

„[Stowarzyszenie]

- pomaga rządowi należycie formułować i wdrażać politykę przemysłową w celu zapewnienia właściwego rozwoju sektora;
- zapewnia skuteczne wdrażanie sektorowego systemu wprowadzania produktów i zarządzania nimi, a jednocześnie eksploruje i wdraża system wprowadzania i zarządzania mający zastosowanie do sektora materiałów kompozytowych;
- ustanawia i wdraża sektorowe systemy wprowadzania produktów i zarządzania nimi w celu:
 - skutecznego ograniczenia powielania na niskim szczeblu;
 - wzmacniania świadomości przedsiębiorstw w zakresie samodyscypliny, jak również perspektyw sektora;
 - sprzyjania eliminacji przestarzałych mocy produkcyjnych oraz transformacji i modernizacji sektora;
 - utrzymania właściwej i uporządkowanej konkurencji oraz uporządkowanego rozwoju sektora;

⁽⁵²⁾ Ibid., sekcja III.3.

⁽⁵³⁾ Zob. sprawozdanie, s. 33–34.

- uwzględnia potrzeby sektora w zakresie rozwoju, dąży do ustanowienia polityki i środków zachęty, kieruje właściwym rozwojem sektora;
 - aktywnie dąży do uzyskania zwrotu podatku wywozowego od wysoce przetworzonych produktów z włókna szklanego i kieruje właściwym rozwojem przemysłu wysoce intensywnego przetwarzania włókna szklanego;
 - aktywnie dąży do uzyskania wprowadzenia i usprawnienia stawek podatku przywozowego i wywozowego w odniesieniu do włókien i materiałów kompozytowych, aby oferować zachęty do wzrostu wywozu produktów z materiałów kompozytowych o wysokiej wartości dodanej;”.
- (135) ChRL aktywnie wspiera przemysł materiałów z włókna szklanego oraz przemysł niedoprzędów z włókien szklanych na różnych szczeblach rządowych; przykład lokalnej inicjatywy obejmującej jedną ze spółek objętych próbą można znaleźć w 13. planie pięcioletnim miasta Jiujiang dotyczącym rozwoju gospodarczego i społecznego:

Sekcja III 2.2 Skuteczne wdrażanie planu rozwoju w odniesieniu do strategicznych i powstających gałęzi przemysłu

— Nowe materiały:

[...]

— rozszerzanie i wspieranie łańcucha przemysłu nowych materiałów, sprzyjanie rozwojowi klastrów przemysłu nowych materiałów;

— korzystanie ze strefy rozwoju gospodarczego Jiujiang, okręgowego parku przemysłowego Jiujiang Chihu, parku przemysłowego Yongxiu Xinghuo i bazy produkcji włókna Lushan oraz koncentrowanie się na rozwoju nowych materiałów z silikonu organicznego, materiałów kompozytowych z włókna szklanego, nowych materiałów z włókna biologicznego, nowych materiałów z metalu i nowych materiałów z grafenu;

[...]

— aktywne sprzyjanie nastawionemu na innowacje rozwojowi JUSHI GROUP, Shengxiang Electronics, Cabot Chemical Industry i innych wiodących przedsiębiorstw, ich aktywnemu połączeniu z rynkiem, eksploracji i rozwojowi nowych obszarów zastosowań włókna szklanego i nowych materiałów kompozytowych, aby przyspieszyć transformację i modernizację przemysłu włókna szklanego ⁽⁵⁴⁾.

- (136) Jeśli chodzi o surowce, w odniesieniu do niezintegrowanego pionowo producenta, z którym prowadzi się współpracę, głównym surowcem są niedoprzędy z włókien szklanych, które stanowią ponad 70 % całkowitych kosztów produkcji. W poprzednim dochodzeniu antysubsydyjnym w sprawie niedoprzędów z włókien szklanych ustalono już, że przemysł ten jest w znacznym stopniu subsydiowany przez rząd ChRL, a przez to jego funkcjonowanie jest zakłócone. Ustalono, że przemysł niedoprzędów z włókien szklanych korzysta z pożyczek preferencyjnych, ulg podatkowych w ramach systemu przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie, programów w zakresie podatków pośrednich i przywozowych taryf celnych oraz z przyznawania prawa do użytkowania gruntów ⁽⁵⁵⁾.

⁽⁵⁴⁾ 13. plan pięcioletni miasta Jiujiang dotyczący rozwoju gospodarczego i społecznego.

⁽⁵⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1379/2014 z dnia 16 grudnia 2014 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 248/2011 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

- (137) Producenci zintegrowani pionowo wykorzystują wiele czynników produkcji, których koszty również są zakłócone. Przykładowo gaz – jeden z ważnych czynników produkcji – jest produkowany głównie przez przedsiębiorstwa państwowe (96 % gazu ziemnego jest kontrolowane przez China National Petroleum Corporation („CNPC”), China Petroleum & Chemical Corporation („Sinopec”) oraz China National Offshore Oil Corporation („CNOOC”), a ceny gazu są regulowane przez Krajową Komisję Rozwoju i Reform („NDRC”) ⁽⁵⁶⁾. Inne surowce istotne w produkcji materiałów z włókna szklanego – kwarc, kaolin i fluoryt – są objęte 13. planem pięcioletnim dotyczącym surowców mineralnych, a kwarc i kaolin są ponadto objęte 13. planem pięcioletnim dotyczącym przemysłu materiałów budowlanych. W tych dwóch planach ustanowiono kontrolę rządową nad ogólnie pojmowanym przemysłem, określono normy dotyczące wielkości wydobycia, mające zastosowanie między innymi konkretnie do kwarcu, zachęcono do reformy przedsiębiorstw państwowych, przewidziano szereg środków wsparcia i interwencji rządowych w inicjatywach prywatnych. Ustalono, że tlenek glinu jest objęty interwencjami rządowymi w prowincji Hebei, w której jest uwzględniony w wykazie kluczowych projektów inwestycyjnych i planie rozwoju przemysłu nowych materiałów Hubei na rok 2016, w którym określono wsparcie państwa na rzecz osiągnięcia ustalonej wielkości produkcji ⁽⁵⁷⁾. Węglan sodu uwzględniono w 13. planie pięcioletnim dotyczącym przemysłu petrochemicznego i chemicznego, w którym stwierdzono, że państwo powinno mieć kontrolę nad mocami produkcyjnymi: *ścisła kontrola wzrostu nowych mocy w sektorach z nadwyżką mocy produkcyjnych, takich jak [...] węglan sodu, [...]* ⁽⁵⁸⁾. Kolejnym czynnikiem produkcji objętym wsparciem ze strony państwa w ChRL jest dolomit – jest to na przykład jedna z gałęzi przemysłu w Autonomicznym Regionie Mongolii Wewnętrznej, do inwestowania w które zachęca się w Katalogu inwestycji zagranicznych w Chinach Środkowych i Zachodnich. Wsparcie państwa otrzymuje również produkcja polipropylenu, o którym wspomniano w katalogu wytycznych NDRC w zakresie dostosowania struktury przemysłowej: „budowa nowych jednostek produkcyjnych polipropylenu o rocznej produkcji poniżej 70 000 ton (w procesie ciągłym i w procesie wsadowym)” ⁽⁵⁹⁾ oraz w 13. planie pięcioletnim prowincji Hebei dotyczącym przemysłu petrochemicznego: „Optymalizacja przemysłu: do 2020 r. [Hebei] [...] musi zapewnić pojawienie się klastrów przemysłu materiałów syntetycznych koncentrujących się na polichlorku winylu, kaprolaktamie (nylonie), TDI, MDI (poliuretanie), polipropylenie, [...]” ⁽⁶⁰⁾.
- (138) Podsumowując, rząd ChRL dysponuje środkami umożliwiającymi skłanianie podmiotów gospodarczych do przestrzegania celów polityki publicznej polegających na wspieraniu promowanych gałęzi przemysłu, w tym sektora produkcji niedoprzędów z włókien szklanych jako głównego surowca wykorzystywanego do wytwarzania produktów objętych postępowaniem w odniesieniu do niezintegrowanych pionowo producentów oraz szeregu surowców wykorzystywanych przez producentów zintegrowanych pionowo do produkcji materiałów z włókna szklanego. Środki te zaburzają prawidłowe funkcjonowanie mechanizmów rynkowych.
- 3.3.1.6. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret czwarte rozporządzenia podstawowego: brak, dyskryminujące stosowanie bądź niedostateczne egzekwowanie przepisów dotyczących upadłości, prawa spółek czy prawa rzeczowego
- (139) Z informacji zawartych w aktach wynika, że chiński system prawa upadłościowego nie zapewnia możliwości odpowiedniego osiągnięcia najistotniejszych postawionych przed nim celów, tj. sprawiedliwego rozliczania wierzytelności i długów oraz ochrony uzasadnionych praw i interesów wierzycieli i dłużników. Wydaje się, że jest to spowodowane faktem, iż – mimo że chińskie prawo upadłościowe opiera się formalnie na zasadach podobnych do tych, które stosuje się w analogicznym prawie obowiązującym w państwach innych niż ChRL – system funkcjonujący w Chinach charakteryzuje się systematycznym niedostatecznym rygorystycznym egzekwowaniem przepisów. Liczba upadłości utrzymuje się na zaskakująco niskim poziomie, biorąc pod uwagę wielkość chińskiej gospodarki; jedną z głównych przyczyn tego stanu rzeczy może być fakt, że przepisy regulujące przebieg postępowań upadłościowych cechują się szeregiem braków, co skutecznie zniechęca zainteresowane podmioty do występowania o ogłoszenie upadłości. Ponadto organy państwowe nadal pełnią istotną i aktywną rolę w toku postępowań upadłościowych, niejednokrotnie wywierając bezpośredni wpływ na ich rezultat ⁽⁶¹⁾.
- (140) Dodatkowo, jeżeli chodzi o prawo własności gruntów oraz prawo do użytkowania gruntów, w systemie praw własności ChRL można zaobserwować szczególnie rażące braki ⁽⁶²⁾. Wszystkie grunty są własnością państwa chińskiego (grunty rolne stanowiące własność wspólną i grunty miejskie będące własnością państwa). Podejmowanie decyzji w kwestii przydziału gruntów stanowi wyłączną prerogatywę państwa. W Chinach przyjęto przepisy prawne służące zagwarantowaniu, aby proces przydziału gruntów przebiegał w przejrzysty sposób i był przeprowadzany po cenach rynkowych – dzięki temu wprowadzono np. postępowania przetargowe w tym zakresie. Przepisy te są jednak nagminnie łamane: w rezultacie niektórzy nabywcy otrzymują grunty nieodpłatnie lub po cenach znacznie niższych od stawek rynkowych ⁽⁶³⁾. Ponadto organy państwa niejednokrotnie dążą do osiągnięcia konkretnych celów politycznych, dlatego też podejmowane przez nie decyzje w kwestii przydziału gruntów są często podporządkowane realizacji określonych planów gospodarczych ⁽⁶⁴⁾.

⁽⁵⁶⁾ Zob. sprawozdanie, s. 219, przypis 757 oraz s. 221.

⁽⁵⁷⁾ Zob. sprawozdanie, s. 64 i 294.

⁽⁵⁸⁾ 13. plan pięcioletni dotyczący przemysłu petrochemicznego i chemicznego, sekcja III.2.

⁽⁵⁹⁾ Katalog wytycznych w zakresie dostosowania struktury przemysłowej (zmieniony w 2013 r.), zamówienie nr 21 Krajowej Komisji Rozwoju i Reform, kategoria II Projekty ograniczeń, sekcja IV.

⁽⁶⁰⁾ 13. plan pięcioletni prowincji Hebei dotyczący przemysłu petrochemicznego, sekcja II-3.

⁽⁶¹⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 138-149.

⁽⁶²⁾ Sprawozdanie – rozdział 9, s. 216.

⁽⁶³⁾ Sprawozdanie – rozdział 9, s. 213-215.

⁽⁶⁴⁾ Sprawozdanie – rozdział 9, s. 209-211.

(141) Producenci materiałów z włókna szklanego – podobnie jak inne sektory chińskiej gospodarki – podlegają powszechnym przepisom chińskiego prawa upadłościowego, prawa spółek i prawa rzeczowego. Z tego powodu przedsiębiorstwa te podlegają także ogólnym zakłóceniom wynikającym z dyskryminującego stosowania bądź niedostatecznego egzekwowania przepisów prawa upadłościowego i prawa rzeczowego. W obecnym dochodzeniu nie ujawniono żadnych informacji, które mogłyby podważyć te ustalenia. W związku z tym Komisja wstępnie stwierdziła, że przepisy chińskiego prawa upadłościowego i chińskiego prawa rzeczowego nie funkcjonują w prawidłowy sposób, co prowadzi do zakłóceń wynikających z utrzymywania niewypłacalnych przedsiębiorstw na rynku oraz z przydzielania praw użytkowania gruntów w ChRL. Przesłanki te, oparte na dostępnych dowodach, wydają się mieć pełne zastosowanie również w sektorze materiałów z włókna szklanego.

(142) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że w sektorze materiałów z włókna szklanego dochodziło do przypadków dyskryminującego stosowania bądź niedostatecznego egzekwowania przepisów dotyczących upadłości i prawa rzeczowego, również w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem.

3.3.1.7. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret piąte rozporządzenia podstawowego: zniekształcone koszty wynagrodzeń

(143) W ChRL nie ma warunków dla pełnego rozwoju systemu wynagrodzeń bazującego na zasadach rynkowych, ponieważ pracownicy i pracodawcy nie mogą swobodnie korzystać z praw do tworzenia związków zawodowych. ChRL nie ratyfikowała szeregu podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy („MOP”), w szczególności konwencji dotyczących wolności zrzeszania się i rokowań zbiorowych⁽⁶⁵⁾. Zgodnie z przepisami chińskiego prawa krajowego w Chinach funkcjonuje tylko jeden związek zawodowy. Organizacja ta nie jest jednak niezależna od organów państwowych, a jej zaangażowanie w prowadzenie rokowań zbiorowych i ochronę praw pracowników jest minimalne⁽⁶⁶⁾. Ponadto system rejestracji gospodarstw domowych, który ogranicza możliwość korzystania z pełnego spektrum usług w zakresie zabezpieczenia społecznego oraz innych świadczeń do mieszkańców danego obszaru administracyjnego, zmniejsza mobilność chińskiej siły roboczej. W rezultacie pracownicy niezarejestrowani jako mieszkańcy danego obszaru znajdują się zazwyczaj w mniej korzystnej sytuacji pod względem pewności zatrudnienia i otrzymują niższe wynagrodzenie niż osoby zameldowane jako mieszkańcy tego obszaru⁽⁶⁷⁾. Z ustaleń tych wynika, że koszty wynagrodzeń w ChRL są zniekształcone.

(144) Praca stanowi ważny czynnik produkcji w odniesieniu do materiałów z włókna szklanego. W toku dochodzenia ustalono, że koszty pracy stanowią 5–25 % całkowitych kosztów produkcji.

(145) Nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że sektor materiałów z włókna szklanego nie podlegałby opisanemu chińskiemu systemowi prawa pracy. W sektorze materiałów z włókna szklanego występują zatem zniekształcenia kosztów wynagrodzeń zarówno bezpośrednio (przy wytwarzaniu produktu objętego postępowaniem lub głównych surowców do jego produkcji), jak i pośrednio (przy dostępie do kapitału lub materiałów do produkcji od przedsiębiorstw podlegających temu samemu systemowi pracy w ChRL).

3.3.1.8. Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste rozporządzenia podstawowego: dostęp do finansowania uzyskuje się dzięki instytucjom, które wdrażają cele polityki publicznej lub w inny sposób nie działają niezależnie od państwa

(146) Dostęp do kapitału dla przedsiębiorców w ChRL podlega różnym zakłóceniom.

(147) Po pierwsze, chiński system finansowy charakteryzuje się silną pozycją banków będących własnością państwa⁽⁶⁸⁾, które przy przyznawaniu dostępu do finansowania biorą pod uwagę inne kryteria niż rentowność projektu. Podobnie jak w przypadku niefinansowych przedsiębiorstw państwowych, banki pozostają powiązane z państwem nie tylko poprzez własność, ale również poprzez osobiste relacje (kadrę zarządzającą najwyższego szczebla dużych instytucji finansowych będących własnością państwa ostatecznie wyznacza KPCh)⁽⁶⁹⁾, a także, podobnie jak niefinansowe przedsiębiorstwa państwowe, banki regularnie wdrażają politykę publiczną opracowaną przez rząd. W ten sposób banki wypełniają wyraźny obowiązek prawny prowadzenia swojej działalności kredytowej stosownie do potrzeb krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz zgodnie z programem polityki przemysłowej państwa⁽⁷⁰⁾. Sytuację tę pogarszają dodatkowe istniejące przepisy, które kierują środki finansowe do sektorów wskazanych przez rząd jako promowane lub z innych względów ważne⁽⁷¹⁾.

⁽⁶⁵⁾ Sprawozdanie – rozdział 13, s. 332-337.

⁽⁶⁶⁾ Sprawozdanie – rozdział 13, s. 336.

⁽⁶⁷⁾ Sprawozdanie – rozdział 13, s. 337-341.

⁽⁶⁸⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 114-117.

⁽⁶⁹⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 119.

⁽⁷⁰⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 120.

⁽⁷¹⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 121-122, 126-128, 133-135.

- (148) Chociaż uznaje się, że różne przepisy prawne odnoszą się do potrzeby przestrzegania normalnych zachowań bankowych i zasad ostrożnościowych, takich jak konieczność zbadania zdolności kredytobiorcy, przytaczające dowody, w tym ustalenia poczynione w dochodzeniach w sprawie ochrony handlu, sugerują, że przepisy te odgrywają jedynie drugorzędą rolę w stosowaniu różnych instrumentów prawnych.
- (149) Ponadto ratingi obligacji i kredytowe są często zniekształcone z różnych powodów, w tym w związku z faktem, że na ocenę ryzyka wpływ ma strategiczne znaczenie przedsiębiorstwa dla rządu ChRL oraz moc każdej domniemanej gwarancji rządowej. Z szacunków zdecydowanie wynika, że chińskie ratingi kredytowe systematycznie odpowiadają niższym ratingom międzynarodowym⁽⁷²⁾.
- (150) Sytuację tę pogarszają dodatkowe istniejące przepisy, które kierują środki finansowe do sektorów wskazanych przez rząd jako promowane lub z innych względów ważne⁽⁷³⁾. Prowadzi to do preferencyjnego udzielania kredytów przedsiębiorstwom państwowym, dużym dobrze powiązanym przedsiębiorstwom prywatnym oraz przedsiębiorstwom w kluczowych sektorach przemysłu, co oznacza, że dostępność i koszt kapitału nie są równe dla wszystkich podmiotów na rynku.
- (151) Po drugie koszty finansowania zewnętrznego były sztucznie utrzymywane na niskim poziomie w celu stymulowania wzrostu inwestycji. Doprowadziło to do nadmiernego wykorzystania inwestycji kapitałowych o coraz niższych zwrotach z inwestycji. Świadczy o tym niedawny wzrost stosunku zadłużenia do aktywów przedsiębiorstw w sektorze państwowym pomimo gwałtownego spadku rentowności, co sugeruje, że mechanizmy funkcjonujące w systemie bankowym nie odpowiadają normalnym działaniom handlowym.
- (152) Po trzecie, chociaż w październiku 2015 r. osiągnięto liberalizację nominalnych stóp procentowych, sygnały cenowe nadal nie są wynikiem działania sił rynkowych, ale wpływają na nie zakłócenia powodowane przez działanie rządu. W istocie odsetek kredytów udzielanych na poziomie stopy referencyjnej lub poniżej tego poziomu nadal stanowi 45 % wszystkich kredytów, a wykorzystanie kredytów celowych wydaje się większe, skoro odsetek ten znacznie wzrósł od 2015 r. pomimo pogarszających się warunków ekonomicznych. Sztucznie niskie stopy procentowe prowadzą do zaniżania cen, a co za tym idzie do nadmiernego wykorzystywania kapitału.
- (153) Ogólny wzrost akcji kredytowej w ChRL wskazuje na pogarszającą się skuteczność alokacji kapitału bez żadnych oznak ograniczenia akcji kredytowej, jakiego można by oczekiwać w nieznkształconym otoczeniu rynkowym. W wyniku tego w ostatnich latach szybko wzrosła liczba kredytów zagrożonych. W obliczu rosnącego ryzyka zadłużenia rząd ChRL zdecydował się uniknąć niewykonania zobowiązań. W związku z tym kwestie dotyczące wiarygodności nieściągalnych rozwiązano poprzez refinansowanie długu, tworząc tym samym tzw. przedsiębiorstwa zombie, lub poprzez przeniesienie prawa własności do długu (np. poprzez połączenia lub zamianę długu na udziały w kapitale własnym) bez konieczności usunięcia ogólnego problemu zadłużenia lub usunięcia jego pierwotnych przyczyn.
- (154) Zasadniczo, pomimo ostatnich kroków podjętych w celu liberalizacji rynku, w systemie kredytów dla przedsiębiorstw w ChRL występują znaczące zakłócenia wynikające z utrzymującej się dominującej roli państwa na rynkach kapitałowych.
- (155) Nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że sektor materiałów z włókna szklanego byłby wyłączony z opisanej powyżej interwencji rządowej w system finansowy. Z ustaleń poczynionych w ramach dochodzenia antysubsydyjnego w sprawie niedoprzędów z włókien szklanych, które w znacznym stopniu obejmuje również zintegrowanych pionowo producentów materiałów z włókna szklanego, wynika, że producenci niedoprzędów z włókien szklanych w ChRL korzystali za pożyczek preferencyjnych, zarówno od banków państwowych, jak i od banków prywatnych⁽⁷⁴⁾. Dlatego istotna interwencja rządowa w system finansowy prowadzi do wywierania poważnego wpływu na warunki rynkowe na wszystkich poziomach. Objęci próbą producenci eksportujący pożyczają znaczne kwoty od banków, a zatem potencjalnie korzystają z polityki preferencyjnej oraz z tych zakłóceń.

⁽⁷²⁾ Zob. dokument roboczy MFW „Resolving China’s Corporate Debt Problem” sporządzony przez Wojciecha Maliszewskiego, Serkana Arslanlpa, Johna Caparuso, José Garrido, Si Guo, Joonga Shika Kanga, W. Raphaela Lama, T. Daniela Law, Wei Liao, Nadię Rendak, Philippe’a Wingendera, Jiangyan Yu i Longmei Zhanga, październik 2016 r., WP/16/203.

⁽⁷³⁾ Sprawozdanie – rozdział 6, s. 121–122, 126–128, 133–135.

⁽⁷⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1379/2014 z dnia 16 grudnia 2014 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 248/2011 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, pkt 138 (Dz.U. L 367 z 23.12.2014, s. 22).

3.3.1.9. Systemowy charakter opisanych zakłóceń

- (156) Komisja zauważyła, że zakłócenia opisane w sprawozdaniu są charakterystyczne dla chińskiej gospodarki. Z dostępnych dowodów wynika, że fakty i cechy chińskiego systemu opisane powyżej w sekcjach 3.3.1.1–3.3.1.5 oraz w części A sprawozdania dotyczą całego państwa i wszystkich sektorów gospodarki. To samo odnosi się do opisu czynników produkcji określonych w sekcjach 3.3.1.6–3.3.1.8 powyżej i w części B sprawozdania.
- (157) Komisja przypomina, że do produkcji materiałów z włókna szklanego niezbędny jest szeroki zakres materiałów do produkcji. Zgodnie z dowodami dostępnymi w dokumentacji objęci próbą producenci eksportujący pozyskiwali ponad 96 % swoich materiałów do produkcji w ChRL. W przypadku gdy producenci materiałów z włókna szklanego kupują/zamawiają te materiały do produkcji, ceny, jakie płacą (i które są rejestrowane jako ich koszty), są wyraźnie narażone na te same wspomniane wcześniej zakłócenia systemowe. Na przykład dostawcy materiałów do produkcji zatrudniają siłę roboczą, która podlega zakłóceniom. Pracownicy mogą zaciągać pożyczki, które podlegają zakłóceniom w sektorze finansowym lub w zakresie alokacji kapitału. Ponadto podlegają systemowi planowania, który ma zastosowanie na wszystkich szczeblach administracji i sektorów.
- (158) W rezultacie nie tylko ceny sprzedaży krajowej materiałów z włókna szklanego nie są odpowiednie do wykorzystania w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, ale także wszystkie koszty materiałów do produkcji (w tym surowców, energii, gruntów, finansowania, pracy itp.) są zniekształcone, ponieważ na ich ceny wywiera wpływ istotna interwencja rządowa, jak opisano w częściach A i B sprawozdania. Interwencje rządowe opisane w odniesieniu do alokacji kapitału, gruntów, pracy, energii i surowców występują w całej ChRL. Oznacza to na przykład, że materiały do produkcji produkowane w ChRL na skutek połączenia szeregu czynników produkcji są narażone na znaczące zakłócenia. To samo dotyczy materiałów do produkcji materiałów do produkcji i tak dalej. W niniejszym dochodzeniu rząd ChRL ani producenci eksportujący nie przedstawili żadnych przeciwnych dowodów ani argumentów.
- (159) Jeden objęty próbą producent eksportujący twierdził, że koszty zakupów materiałów i zakupów energii w celu produkcji materiałów z włókna szklanego i innych produktów nie są zniekształcone w Chinach, ponieważ ceny tych czynników produkcji są określane przez mechanizmy rynkowe. Ten sam producent eksportujący zwrócił się do Komisji o stosowanie rzeczywistych kosztów zakupu materiałów i energii do konstruowania wartości normalnej albo opieranie wartości normalnej na rzeczywistych krajowych cenach sprzedaży materiałów z włókna szklanego w Chinach.
- (160) Producent eksportujący nie przedstawił żadnych dowodów wykazujących, że jego koszty zakupu materiałów i energii w celu produkcji materiałów z włókna szklanego nie są zniekształcone. W związku z tym w świetle ustaleń dochodzenia zapisanych w motywach 98–162 twierdzenie to odrzucono.

3.3.1.10. Podsumowanie

- (161) Analiza przedstawiona w sekcjach 3.3.1.2–3.3.1.9, która obejmuje badanie wszystkich dostępnych dowodów odnoszących się do interwencji ChRL w jej gospodarce, zarówno w ujęciu ogólnym, jak i w sektorze materiałów z włókna szklanego wykazała, że ceny lub koszty produktu objętego postępowaniem, w tym koszty surowców, energii i pracy, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego, na co wskazuje rzeczywisty lub potencjalny wpływ co najmniej jednego istotnego elementu spośród elementów w nim wymienionych. Na tej podstawie i wobec braku jakiegokolwiek współpracy ze strony rządu ChRL Komisja stwierdziła, że w celu ustalenia wartości normalnej w tym przypadku nie jest właściwe wykorzystanie cen i kosztów krajowych.
- (162) W związku z tym Komisja przystąpiła do konstruowania wartości normalnej wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia, czyli, w tym przypadku, na podstawie odpowiednich kosztów produkcji i sprzedaży w odpowiednim reprezentatywnym kraju, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, jak przedstawiono w następniej sekcji.

- (163) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Taishan poinformowało, że nie potwierdzono wystąpienia żadnych znaczących zakłóceń na rynku związanych z produktem objętym dochodzeniem, ponieważ w sprawozdaniu nie zamieszczono odrębnego rozdziału zawierającego opis materiałów z włókna szklanego i sektorów produkcji włókna szklanego. Strona ta stwierdziła również, że dowody przedstawione w sprawozdaniu pochodzą z grudnia 2017 r. i że treść sprawozdania nie była w międzyczasie aktualizowana.
- (164) Komisja zwróciła uwagę na fakt, że potwierdzenie istnienia znaczących zakłóceń dających podstawy do zastosowania przepisów art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego nie jest w żaden sposób powiązane z tym, czy w sprawozdaniu zamieszczono rozdział poświęcony sektorowi, w którym wytwarza się produkt objęty dochodzeniem. W sprawozdaniu opisano różne rodzaje zakłóceń istniejących w ChRL – zakłócenia te mają charakter przekrojowy i występują w całej chińskiej gospodarce, wywierając wpływ na ceny lub surowce i koszty produkcji produktu objętego dochodzeniem. Jak wyjaśniono w sekcji 3.3.1.5 powyżej, przemysł włókna szklanego jest poddawany szeregowi interwencji rządowych opisanych w sprawozdaniu (uwzględnienie tego sektora w planach pięcioletnich i innych dokumentach, zakłócenia związane z surowcami, zakłócenia finansowe itp.), które zostały jednoznacznie wskazane w niniejszym rozporządzeniu i do których niniejsze rozporządzenie się odnosi. Ponadto w motywach 124–138 niniejszego rozporządzenia wyszczególniono również szereg dodatkowych zakłóceń wywierających wpływ na sektor włókna szklanego lub na powiązane z tym sektorem surowce i materiały do produkcji, poza znaczącymi zakłóceniami opisanymi już w sprawozdaniu. Okoliczności rynkowe oraz strategie i plany leżące u podstaw znaczących zakłóceń nadal wywierają wpływ na sektor włókna szklanego i jego koszty produkcji, mimo że sprawozdanie zostało opublikowane w grudniu 2017 r. Żadna ze stron nie przedstawiła jakichkolwiek dowodów prowadzących do przeciwnych wniosków. Ponadto przedstawione w motywach 98–160 dodatkowe dowody świadczące o istnieniu znaczących zakłóceń pozostają aktualne, a żadna ze stron nie przedstawiła jakichkolwiek dowodów prowadzących do przeciwnych wniosków. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (165) Podczas przesłuchania, które odbyło się po ostatecznym ujawnieniu, przedstawiciele grupy Yuntianhua poinformowali, że ich zdaniem nie istnieją żadne dowody świadczące o wystąpieniu znaczących zakłóceń. Przedstawiciele przedsiębiorstwa stwierdzili, że zgodnie z przepisami art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego Komisja jest zobowiązana do przeprowadzenia odrębnej oceny istnienia znaczących zakłóceń dla każdego przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo argumentowało również, że z uwagi na fakt, iż jest ono producentem zintegrowanym pionowo, proces produkcji nie rozpoczął się od niedoprzędów z włókien szklanych, ale od surowców do produkcji niedoprzędów z włókien szklanych. W związku z powyższym Komisja powinna była wziąć pod uwagę te surowce przy konstruowaniu wartości normalnej.
- (166) Producent eksportujący nie przedstawił żadnych dowodów świadczących o tym, że ceny lub koszty materiałów z włókna szklanego – w tym koszty surowców, energii i pracy – nie były zakłócone. Ponadto Komisja zwraca uwagę na fakt, że istnienie znaczących zakłóceń dających podstawy do zastosowania przepisów art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego ustala się na poziomie całego państwa. W przypadku potwierdzenia istnienia znaczących zakłóceń przepisy art. 2 ust. 6a rozporządzenia mają zastosowanie do wszystkich producentów eksportujących w ChRL. Niezależnie jednak od danego przypadku, zgodnie z tym samym przepisem rozporządzenia podstawowego producenci eksportujący są uprawnieni do wykazania, że stwierdzone znaczące zakłócenia pozostają bez wpływu na ich własne koszty krajowe – w takiej sytuacji wartość normalną oblicza się na podstawie tych kosztów krajowych. W związku z tym w świetle ustaleń dochodzenia zapisanych w motywach 98–162 i z uwagi na nieprzedstawienie żadnych dowodów świadczących o tym, że wspomniane ustalenia nie mają zastosowania do kosztów krajowych omawianego producenta eksportującego, twierdzenie to odrzucono. W każdym razie w toku dochodzenia potwierdzono istnienie znaczących zakłóceń o przekrojowym charakterze wywierających wpływ na proces produkcji produktu objętego dochodzeniem lub na proces produkcji materiałów do produkcji tego produktu, co oznacza, że wspomniane znaczące zakłócenia wywierają wpływ na producentów niezależnie od tego, czy rozpoczynają oni proces produkcji od niedoprzędów z włókien szklanych, czy też stosują w pełni zintegrowany proces produkcji.

(167) Tym samym potwierdzono wnioski przedstawione w motywie 162.

3.3.2. Kraj reprezentatywny

3.3.2.1. Uwagi ogólne

(168) Wyboru reprezentatywnego kraju dokonano na podstawie następujących kryteriów:

— poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomowi ChRL. W tym celu Komisja wykorzystwała państwa o dochodzie narodowym brutto podobnym do ChRL na podstawie bazy danych Banku Światowego ⁽⁷⁵⁾,

⁽⁷⁵⁾ World Bank Open Data – Upper Middle Income, dokument dostępny na stronie <https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income> (ostatnie wyświetlenie w dniu 15 lipca 2019 r.).

- produkcja produktu objętego dochodzeniem w tym państwie ⁽⁷⁶⁾,
- dostępność odpowiednich danych publicznych w tym państwie,
- w przypadku gdy istnieje kilka potencjalnych reprezentatywnych krajów, pierwszeństwo zostało przyznane, w stosownych przypadkach, państwu z odpowiednim poziomem ochrony socjalnej i ochrony środowiska.

- (169) Jak wyjaśniono w motywach 93–95, Komisja udostępniła zainteresowanym stronom dwie noty w odniesieniu do akt ⁽⁷⁷⁾ dotyczących źródeł do celów określenia wartości normalnej.
- (170) W opinii z dnia 8 kwietnia 2019 r. jeden objęty próbą producent eksportujący twierdził, że Komisja nie powinna rozpoczynać poszukiwania alternatywnych źródeł w celu określenia wartości normalnej chińskich producentów eksportujących, ponieważ nie wykazano jeszcze istnienia w ChRL znaczących zakłóceń kosztów i cen w odniesieniu do produkcji i sprzedaży materiałów z włókna szklanego.
- (171) Skarga zawierała wystarczające dowody wskazujące na istnienie znaczących zakłóceń w ChRL zgodnie z art. 5 ust. 9 w związku z art. 2 ust. 6a lit. a), b) i e) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. e) Komisja jest zobowiązana do zebrania źródeł dotyczących możliwych odpowiednich reprezentatywnych krajów, jeśli w ramach dochodzenia potwierdzi się istnienie znaczących zakłóceń. Twierdzenie to zostało zatem odrzucone.

3.3.2.2. Poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomowi ChRL

- (172) W nocy z marca 2019 r. Komisja zidentyfikowała następujące cztery państwa: Brazylię, Meksyk, Federację Rosyjską i Turcję, które są uznawane przez Bank Światowy za państwa o podobnym poziomie rozwoju gospodarczego jak ChRL, tzn. wszystkie te kraje są sklasyfikowane jako kraje o wyższym średnim dochodzie na podstawie dochodu narodowego brutto („DNB”).
- (173) W opinii z dnia 8 kwietnia 2019 r. jeden objęty próbą producent eksportujący zauważył, że według bazy danych DNB Banku Światowego zarówno Brazylia, jak i Meksyk były bliższe ChRL w zakresie DNB (dochodu narodowego brutto) na mieszkańca. Ponadto zauważył on, że DNB Turcji jest znacznie powyżej pozostałych czterech państw (w tym ChRL), a Federacja Rosyjska ma wyższy DNB na mieszkańca niż ChRL, ale niższy niż Turcja. W związku z tym według objętego próbą producenta eksportującego Brazylia i Meksyk zdają się być lepszymi wyborami w odniesieniu do tego kryterium niż Federacja Rosyjska i Turcja.
- (174) Przy konstruowaniu wartości normalnej w przypadku państw, w których występują znaczące zakłócenia, w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego określono, że Komisja może wykorzystać reprezentatywny kraj o poziomie rozwoju gospodarczego podobnym do poziomu państwa wywozu. Komisja może również wykorzystywać niezniekształcone międzynarodowe ceny, koszty lub wartości odniesienia lub inne stosowne informacje. W celu określenia, które państwa w danym przypadku są na podobnym poziomie rozwoju gospodarczego co państwo wywozu, Komisja wykorzystuje państwa sklasyfikowane przez Bank Światowy w tej samej kategorii dochodów. Ta baza danych zapewnia Komisji wystarczającą liczbę potencjalnie odpowiednich krajów o podobnym poziomie rozwoju do celów dokonania wyboru właściwego reprezentatywnego kraju zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (175) Rozporządzenie podstawowe nie zawiera wymogu dotyczącego tego, aby reprezentatywny kraj był najbliższy rzeczywistości DNB państwa wywozu. W związku z tym fakt, że DNB na mieszkańca danego państwa może być bliższe ChRL niż DNB na mieszkańca innego państwa, nie stanowi decydującego czynnika w zakresie wyboru właściwego reprezentatywnego kraju. W przedmiotowej sprawie właściwą kategorią Banku Światowego była kategoria krajów o wyższym średnim dochodzie, do której zaliczana jest ChRL. Chociaż Turcja ma faktycznie najwyższy DNB, wszystkie cztery państwa mają podobny poziom rozwoju gospodarczego, jak ChRL, i uznano, że spełniają kryterium określone w art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego. W związku z tym twierdzenie to odrzucono.

⁽⁷⁶⁾ Jeżeli w żadnym państwie o podobnym poziomie rozwoju nie istnieje produkcja produktu objętego dochodzeniem, można uwzględnić produkcję produktu należącego do tej samej ogólnej kategorii lub sektora produktu objętego dochodzeniem.

⁽⁷⁷⁾ Nota z marca 2019 r. i nota z września 2019 r.

- (176) Komisja uznała zatem, że wszystkie cztery określone możliwe reprezentatywne kraje były w jednakowym stopniu porównywalne z ChRL pod względem rozwoju gospodarczego, jak stwierdzono w nocie z września 2019 r.
- (177) W opinii z dnia 16 września 2019 r. ten sam objęty próbą producent eksportujący powtórzył swoje argumenty opisane w motywie 173, a dodatkowo odniósł się do dwóch poprzednich dochodzeń antydumpingowych dotyczących przywozu grodzic z walcowanych na gorąco arkuszy stalowych z ChRL oraz przywozu niektórych wyrobów ze stali powlekanej organicznie z ChRL⁽⁷⁸⁾, w których Komisja zamierzała wybrać państwa z DNB na mieszkańca na podobnym poziomie, jak w ChRL.
- (178) Nie ma różnicy pod względem wykorzystywanych metod między obecnym dochodzeniem a dwoma poprzednimi dochodzeniami, do których odnosi się producent eksportujący. We wszystkich sprawach stosowano normę opisaną w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, tj. że Komisja może wykorzystać reprezentatywny kraj o poziomie rozwoju gospodarczego podobnym do poziomu państwa wywozu. Jak wspomniano w motywie 175, rozporządzenie podstawowe nie zawiera wymogu dotyczącego tego, aby reprezentatywny kraj miał DNB podobne do państwa wywozu, lecz aby miał podobny poziom rozwoju gospodarczego. W związku z tym fakt, że DNB danego państwa może być bliższy niż innego, nie może stanowić czynnika decyzyjnego w zakresie wyboru właściwego reprezentatywnego kraju, jeśli są one w tej samej kategorii państw i mają ten sam poziom rozwoju gospodarczego co ChRL. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

3.3.2.3. Produkcja produktu objętego dochodzeniem w reprezentatywnym kraju oraz dostępność odpowiednich danych publicznych w reprezentatywnym kraju

- (179) W nocie z marca 2019 r. Komisja wskazała, że wiadomo, iż produkcja materiałów z włókna szklanego odbywa się w Brazylii, Meksyku, Federacji Rosyjskiej i Turcji. Komisja zbadała następnie, jakie publicznie dostępne dane finansowe można znaleźć w odniesieniu do tych czterech państw. Komisja zaprosiła również zainteresowane strony do określenia innych producentów produktu objętego dochodzeniem.
- (180) Jeśli chodzi o Brazylię, po nocie z marca 2019 r., w której Komisja wskazała, że nie znalazła żadnych dostępnych publicznie informacji finansowych dotyczących brazylijskich przedsiębiorstw, skarżący dostarczył poddane audytowi sprawozdanie roczne Owens Corning Fiberglas A.S. Ltda. za 2017 r. oraz rachunek zysków i strat Saertex Tecidos Brasil Ltda., rzekomo wyodrębniony z jego sprawozdania rocznego. Dokumenty te udostępniono w niepoufnych aktach dochodzenia. Na tej podstawie skarżący zwrócił się do Komisji o ponowne rozważenie Brazylii jako właściwego reprezentatywnego kraju.
- (181) Komisja przeanalizowała informacje przedstawione przez skarżącego i przeprowadziła dodatkowe badania w odniesieniu do Brazylii. W bazie danych Orbis, Bloomberg ani w innych źródłach publicznych nie znaleziono jednak żadnych dodatkowych dostępnych publicznie informacji finansowych dotyczących brazylijskich producentów materiałów z włókna szklanego lub związanych z tymi materiałami produktów. Po określeniu konkretnych problemów dotyczących czynników produkcji określonych w motywach 196–198 oraz uwzględniając Turcję jako odpowiedni reprezentatywny kraj na podstawie wszelkich dostępnych czynników określonych w motywie 211, Komisja uznała, że nie było konieczne zajęcie stanowiska w sprawie możliwości wykorzystania informacji niedostępnych publicznie, ale udostępnianych wszystkim zainteresowanym stronom w niepoufnych aktach.
- (182) W nocie z marca 2019 r. Komisja wskazała, że nie uznałaby również Meksyku za potencjalny reprezentatywny kraj ze względu na brak wystarczających informacji finansowych w odniesieniu do dwóch określonych przedsiębiorstw (Oscar Alberto Torres Aguilar oraz Plásticos Reforzados de México, S.A).

⁽⁷⁸⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1146 z dnia 4 lipca 2019 r. w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu grodzic z walcowanych na gorąco arkuszy stalowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 181 z 5.7.2019, s. 89) oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/687 z dnia 2 maja 2019 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów ze stali powlekanej organicznie pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 116 z 3.5.2019, s. 5).

- (183) Dalsze badania przeprowadzone po wydaniu tej noty ujawniły jednak istnienie dwóch dodatkowych producentów materiałów z włókna szklanego lub ich głównego surowca, niedoprzędów z włókien szklanych, w Meksyku, tj. Saint-Gobain Mexico S.A de C.V oraz Owens Corning Mexico S.A de C.V. Komisja nie była jednak w stanie znaleźć dostępnych publicznie informacji dotyczących właściwych wskaźników finansowych w odniesieniu do żadnego z tych producentów. Komisja nie była również w stanie znaleźć jakichkolwiek dodatkowych informacji finansowych dotyczących Oscar Alberto Torres Aguilar oraz Plásticos Reforzados de México, S.A.
- (184) W odniesieniu do Federacji Rosyjskiej Komisja poinformowała w nocy z marca 2019 r., że zidentyfikowała trzech producentów materiałów z włókna szklanego P-D Tatneft-Alabuga Steklovolokno LLC (P-D Tatneft), OCV Steklovolokno OJSC (OC Russia) i Steklonit JSC (Steklonit), których dane za rok 2017 były dostępne w bazie danych Orbis. W międzyczasie w bazie danych Orbis udostępnione zostały dane przedsiębiorstwa Steklonit za 2018 r., natomiast dane finansowe P-D Tatneft oraz OC Russia za 2018 r. nadal nie były dostępne (w bazie danych Orbis ani w żadnym innym publicznie dostępnym źródle). Jak jednak wyjaśniono w motywie 199, Komisja określiła pewne kwestie dotyczące czynników produkcji.
- (185) Ponadto jeśli chodzi o Turcję, w nocy z marca 2019 r. Komisja poinformowała, że zidentyfikowała ośmiu producentów materiałów z włókna szklanego. Dodatkowe badania przeprowadzone przez Komisję wykazały, że spośród tych ośmiu producentów jedynie przedsiębiorstwo Metyx było producentem materiałów z włókna szklanego, a Cam Elyaf było producentem niedoprzędów z włókien szklanych. W dalszych badaniach ujawniono również, że informacje finansowe, o których mowa w nocy z marca 2019 r. w odniesieniu do Metyx, w rzeczywistości dotyczyły przedsiębiorstwa powiązanego, które nie produkowało materiałów z włókna szklanego. Dane finansowe Metyx nie były dostępne w bazie danych Orbis, Bloomberg ani w żadnym innym dostępnym publicznie źródle w odniesieniu do jakiegokolwiek roku finansowego. W przypadku Cam Elyaf dane finansowe za rok 2018 były dostępne na stronie internetowej przedsiębiorstwa w skonsolidowanej formie w odniesieniu do grupy Sisecam, której Cam Elyaf stanowi część ⁽⁷⁹⁾. Dane finansowe obejmują segment „Działalność chemiczna” grupy, w skład którego wchodzi niedoprzęd z włókien szklanych. Ponadto zgodnie z prospektem finansowym ⁽⁸⁰⁾ opublikowanym przez grupę Sisecam, w 2018 r. Cam Elyaf sprzedało 28 985 ton niedoprzędów z włókien szklanych. Wielkość sprzedaży w Turcji i poza nią wyniosła w 2018 r. odpowiednio 21 033 ton i 7 952 ton. W 2018 r. Cam Elyaf wygenerowało sprzedaż wynoszącą 190 mln TRY oraz EBITDA w wysokości 39 mln TRY. W związku z tym w swojej nocy z września 2019 r. Komisja poinformowała również zainteresowane strony, że w celu ustalenia niezniekształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku wykorzystano dane finansowe dotyczące segmentu działalności chemicznej tureckiej grupy Sisecam za 2018 r., które obejmują niedoprzęd z włókien szklanych.
- (186) W następstwie noty z września 2019 r. jeden objęty próbą producent eksportujący twierdził, że skoro Cam Elyaf, część grupy Sisecam produkująca niedoprzęd z włókien szklanych, nie produkuje ani nie sprzedaje materiałów z włókna szklanego, tylko niedoprzęd z włókien szklanych, informacji finansowych tego przedsiębiorstwa nie można uznać za wiarygodne w odniesieniu do materiałów z włókna szklanego. Ponadto w opinii z dnia 13 września 2019 r. CCCLA i inny objęty próbą producent eksportujący twierdzili, że Komisja nie powinna wykorzystywać danych finansowych segmentu działalności chemicznej grupy Sisecam, ponieważ produkcja niedoprzędów z włókien szklanych stanowi jedynie niewielką część jej aktywności i nie jest pewne, czy działalność w zakresie niedoprzędów z włókien szklanych przynosi zyski. Stwierdzono ponadto, że w 2017 r. Cam Elyaf złożyło do władz tureckich skargę antydumpingową, w której wskazało, że poniosło szkodę spowodowaną przywozem niedoprzędów z włókien szklanych po cenach dumpingowych z Egiptu i w związku z tym może generować mniejsze zyski niż cały sektor działalności chemicznej grupy Sisecam. CCCLA i producent eksportujący zasugerowali, że Komisja powinna wykorzystać dane finansowe innych tureckich producentów materiałów z włókna szklanego, takich jak Setex, Kivanc Group, Dost Kimya i Aytu Teknik. Ponadto stwierdzono, że Komisja nie wyjaśniła w nocy z września 2019 r., dlaczego zdecydowała się wykluczyć Istanbul Teknik i Sonmez Holding jako ewentualne źródła ustalenia niezniekształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, ponieważ produkują one również produkty związane z włóknem szklanym.
- (187) Jak stwierdzono w motywie 205, żadne informacje finansowe producentów materiałów z włókna szklanego w Turcji nie były łatwo dostępne. Ponadto ani CCCLA, ani producent eksportujący nie dostarczyli jakichkolwiek informacji finansowych dotyczących któregośkolwiek producenta materiałów z włókna szklanego w Turcji, o co zwrócono się w załączniku I do noty z marca 2019 r. w celu zidentyfikowania producentów produktu objętego dochodzeniem. Ponadto Komisja nie była w stanie znaleźć w bazie danych Orbis, Bloomberg ani w innych źródłach publicznych jakichkolwiek dostępnych publicznie informacji finansowych dotyczących producentów materiałów z włókna szklanego wymienionych przez CCCLA i producenta eksportującego w motywie 186. Ponadto jeśli chodzi o Istanbul Teknik ⁽⁸¹⁾ i Sonmez Holding ⁽⁸²⁾, zgodnie z informacjami na ich firmowych stronach internetowych przedsiębiorstwa te nie produkują niedoprzędów z włókien szklanych lub produktów związanych z materiałami z włókna szklanego, a produkty z włókna poliestrowego. W związku z tym wszystkie twierdzenia w tym względzie zostały odrzucone. Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego Komisja uznała, że dane finansowe dotyczące producentów niedoprzędów z włókien szklanych, odpowiadających za ponad 70 % łącznych kosztów produkcji materiałów z włókna szklanego, można uznać za reprezentatywne również w odniesieniu do producentów materiałów z włókna szklanego.

⁽⁷⁹⁾ <http://www.sisecam.com.tr/en/investor-relations/presentations-and-bulletins/annual-reports>

⁽⁸⁰⁾ https://www.ise.ie/debt_documents/Prospectus%20-%20Standalone_c5b7db48-30e0-4939-8773-1d0e744aa7cc.pdf

⁽⁸¹⁾ <https://www.istanbulteknik.com/en/>

⁽⁸²⁾ <https://www.sonmezholding.com.tr/en/>

- (188) Komisja odrzuciła również twierdzenie przedsiębiorstw Jushi/Hengshi, zgodnie z którym przedsiębiorstwo Cam Elyaf generowałoby mniejsze zyski niż cały sektor działalności chemicznej grupy Sisecam, ponieważ przedsiębiorstwo Cam Elyaf złożyło w 2017 r. skargę antydumpingową przeciwko przywozowi z Egiptu, w której stwierdziło, że doznało istotnej szkody. Dowody przedstawione przez przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi w gruncie rzeczy przeczyły twierdzeniu, że przywóz z Egiptu doprowadziłby do uszczuplenia zysków przedsiębiorstwa Cam Elyaf. Z dowodów tych wynika, że władze tureckie stwierdziły, iż przedsiębiorstwo Cam Elyaf nie doznało istotnej szkody, po czym zakończyły dochodzenie. Dlatego też twierdzenie przedsiębiorstw Jushi/Hengshi należało uznać za niezgodne ze stanem faktycznym – tym samym musi ono zostać odrzucone.
- (189) Na podstawie informacji przedstawionych przez zainteresowane strony oraz innych odpowiednich informacji dostępnych w aktach Komisja sporządziła wstępny wykaz czynników produkcji oraz źródeł związanych z materiałami z włókna szklanego, które zamierzała wykorzystać w odniesieniu do wszystkich czynników produkcji, takich jak materiały, energia i praca, wykorzystywanych przez producentów eksportujących do wytworzenia produktu objętego dochodzeniem. W następstwie informacji i dowodów otrzymanych od współpracujących objętych próbą producentów eksportujących dokonano przeglądu niektórych kodów systemu zharmonizowanego („kody HS”) opublikowanych w nocy z marca 2019 r. (w niektórych przypadkach pierwotny kod HS zachowano i uzupełniono dodatkowymi kodami HS, podczas gdy w innych przypadkach zastąpiono go nowym kodem HS, a także określono nowe czynniki produkcji). Zaktualizowany wykaz czynników produkcji i kodów HS przedstawiono w nocy z września 2019 r.
- (190) W swoich uwagach z dnia 8 kwietnia 2019 r. jeden współpracujący objęty próbą producent eksportujący zauważył, że w nocy z marca 2019 r. Komisja wymieniła każdy surowiec jedynie na poziomie 6-cyfrowego kodu HS, który mógł obejmować szeroki zakres produktów innych niż konkretny surowiec, w odniesieniu do którego należy ustalić wartość. W związku z tym w celu zwiększenia dokładności danych dany producent eksportujący zasugerował, że Komisja powinna jednak stosować 8-cyfrowe kody towarów. Komisja zauważyła, że dopiero po wyborze reprezentatywnego kraju jest w stanie ustalić kody towarów wykraczające 6 cyfr na podstawie konkretnych kodów krajowych. Dokonano tego w nocy z września 2019 r., w której podano tureckie kody towarów zawierające do 12 cyfr, jeśli były one dostępne.
- (191) Ten sam producent eksportujący twierdził w swoich uwagach z dnia 8 kwietnia 2019 r., że dane przywozowe dotyczące czynników produkcji nie będą miały sensu, ponieważ ceny importowe w państwie trzecim nie odzwierciedlają ani rzeczywistych cen krajowych, ani cen zakupu w tym państwie. Producent eksportujący, o którym mowa, twierdził, że na poziom cen importowych mają wpływ takie czynniki jak ilość importowanego produktu, rodzaj produktu i jego dostępność w państwie przywozu oraz w państwie wywozu. W związku z tym w odniesieniu do niektórych produktów cena importowa z ChRL była niższa niż z reszty świata, natomiast w przypadku innych produktów było odwrotnie. W przypadku Rosji ceny importowe z ChRL były systematycznie wyższe niż z pozostałych krajów świata. Ponadto ten sam producent eksportujący twierdził, że piaski krzemionkowe są naturalnie dostępne w większości krajów i w związku z tym ceny importowe powinny być w przypadku wszystkich krajów podobne. Wynika stąd, że wszelkie różnice między cenami produktu pochodzącego z ChRL a cenami tego produktu pochodzącego z pozostałych stron świata można byłoby tłumaczyć różnicami jakości i klasy produktu. W związku z tym producent eksportujący zasugerował, że Komisja powinna zastosować cenę krajową każdego czynnika produkcji w każdym potencjalnym reprezentatywnym kraju i że w przypadku braku wystarczających informacji na temat cen krajowych Komisja powinna w każdym przypadku ignorować „anormalnie wysokie” ceny importowe.
- (192) W art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego zaleca się korzystanie ze stosownych danych w odpowiednim reprezentatywnym kraju „o ile stosowne dane na temat kosztów są łatwo dostępne”. Komisja nie dysponuje danymi dotyczącymi cen krajowych w możliwych reprezentatywnych krajach i dane takie nie są łatwo dostępne. Z kolei łatwo dostępne są dane dotyczące cen importowych i Komisja wykorzystuje jako źródło tych danych Global Trade Atlas (GTA). Jeśli zgromadzone dowody potwierdzają podstawę do zastosowania metod określonych w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, Komisja dostosowuje ceny importowe (np. dodając odpowiednie należności celne), aby uzyskać rozsądny odpowiednik reprezentujący niezniekształconą cenę krajową w wybranym reprezentatywnym kraju. Komisja sprawdziła również, czy istnieją wystarczające reprezentatywne niezakłócone ilości tego przywozu, tak aby stosowana średnia cena ograniczała wpływ jakichkolwiek potencjalnie anormalnych cen na dolnym i górnym końcu zakresu. Dostosowane ceny konkretnych materiałów do produkcji odzwierciedlają zatem mieszankę różnych jakości i dostępność tych materiałów na danych rynkach. Ponadto Komisja wyłączyła również dane dotyczące przywozu z krajów, które nie są członkami WTO, wymienionych w załączniku 1 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 („rozporządzenie (UE) 2015/755”)⁽⁸³⁾. Jeżeli wielkości przywozu czynników produkcji są wystarczająco reprezentatywne i nie występują inne szczególne okoliczności powodujące, że są one niereprezentatywne lub nieodpowiednie, nie ma obiektywnego powodu, aby wykluczyć takie dane z analizy. Ponadto producent eksportujący nie wskazał żadnego źródła cen krajowych w odniesieniu do któregośkolwiek z potencjalnych reprezentatywnych krajów. W związku z tym, wobec braku jakichkolwiek dowodów wykazujących, że wykorzystane dane nie byłyby reprezentatywne, Komisja odrzuciła to twierdzenie.

⁽⁸³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33).

- (193) W opinii z dnia 4 kwietnia 2019 r. inny objęty próbą producent eksportujący twierdził, że tureckie ceny energii elektrycznej są dostępne na stronie internetowej Tureckiego Instytutu Statystycznego, natomiast ceny rosyjskiej energii elektrycznej opublikowane przez rosyjską Federalną Służbę Statystyki Państwowej nie były aktualizowane od kilku lat.
- (194) Komisja przeprowadziła dodatkowe badania dotyczące cen energii elektrycznej w Federacji Rosyjskiej. Badania te potwierdziły, że publicznie dostępne dane dotyczące cen energii elektrycznej w Federacji Rosyjskiej są nieaktualne. W rezultacie w przypadku Turcji dane publiczne dotyczące cen energii elektrycznej były dostępne w większym stopniu, niż w przypadku Federacji Rosyjskiej, ponieważ tureckie ceny energii elektrycznej są bardziej aktualne.
- (195) Ten sam objęty próbą producent eksportujący oraz skarżący podkreślili, że cena gazu ziemnego – źródła energii wykorzystywanego w produkcji niedoprzędów z włókien szklanych i materiałów z włókna szklanego – jest w Federacji Rosyjskiej zniekształcona. W tym względzie skarżący, twierdząc, że Rosja nie jest odpowiednim reprezentatywnym krajem, odniósł się do poprzedniego dochodzenia antydumpingowego dotyczącego przywozu azotanu amonu pochodzącego z Federacji Rosyjskiej⁽⁸⁴⁾ oraz dochodzenia antydumpingowego dotyczącego przywozu krzemu pochodzącego z ChRL⁽⁸⁵⁾. Gaz ziemny jest ważnym źródłem energii wykorzystywanym w produkcji materiałów z włókna szklanego, odpowiadającym za 6–10 % kosztów produkcji objętego próbą współpracującego zintegrowanego pionowo producenta eksportującego. Na tej podstawie oraz biorąc pod uwagę, że ceny gazu ziemnego wydają się w Federacji Rosyjskiej zniekształcone, dane dotyczące cen gazu ziemnego w Federacji Rosyjskiej byłyby zatem nieodpowiednie do celów ustalania jakiegokolwiek wartości odniesienia.
- (196) Ponieważ Komisja nie znalazła żadnych dostępnych informacji na temat danych finansowych dotyczących producentów meksykańskich, jak wskazano w nocie z września 2019 r., Komisja przeprowadziła analizę danych przywozowych obejmującą wszystkie czynniki produkcji w odniesieniu do wyłącznie do Brazylii, Federacji Rosyjskiej i Turcji. Dane przywozowe pozyskano w najbardziej szczegółowej dostępnej kodyfikacji produktów w każdym z tych państw. Wyłączono również dane dotyczące przywozu w reprezentatywnym kraju z ChRL oraz z państw niebędących członkami WTO, wymienionych w załączniku 1 do rozporządzenia (UE) 2015/755.
- (197) Na podstawie tej analizy Komisja ustaliła, że w przypadku Brazylii niedoprzędów z włókien szklanych (główny surowiec do produkcji materiałów z włókna szklanego) przywożono głównie z ChRL. Tylko 9,35 % całkowitego przywozu niedoprzędów z włókien szklanych pochodziło z innych źródeł i nie był zakłócony. W związku z tym w znacznym stopniu podważało to reprezentatywność tych materiałów do produkcji oraz ich wartość bazową. Komisja zauważyła, że niedoprzędów z włókien szklanych stanowią ponad 70 % kosztów produkcji materiałów z włókna szklanego ponoszonych przez producentów niezintegrowanych pionowo, a zatem stanowią istotne materiały do produkcji wpływające na znaczną część wartości normalnej. Ponadto 50 % przywozu przędzy z włókna szklanego, która odpowiada za ok. 2 % kosztów produkcji materiałów z włókna szklanego ponoszonych przez producentów niezintegrowanych pionowo, również pochodzi z ChRL, zatem reprezentatywność tych materiałów do produkcji oraz ich wartość bazowa również nie są podważane.
- (198) Z powyższych powodów oraz jak stwierdzono w nocie z września 2019 r., Komisja uznała, że Brazylia nie jest odpowiednim reprezentatywnym krajem w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.

⁽⁸⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1722 z dnia 14 listopada 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 999/2014 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji w następstwie przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 287 z 15.11.2018, s. 3).

⁽⁸⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1077 z dnia 1 lipca 2016 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz krzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 oraz częściowego przeglądu okresowego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 179 z 5.7.2016, s. 1).

- (199) Ponadto jeśli chodzi o Federację Rosyjską, udział niezakłóconego przywozu w łącznym przywozie wszystkich czynników produkcji był najniższy spośród trzech analizowanych krajów i uznano zatem, że zakłócony przywóz z ChRL i państw wymienionych w załączniku 1 do rozporządzenia (UE) 2015/755 miał znaczący wpływ na wartości przywozu. W 2018 r. pod względem wielkości tylko 2,32 % pirofilitu (głównego surowca wykorzystywanego przez producentów zintegrowanych pionowo, stanowiącego ponad 5 % kosztów produkcji), 11,23 % niedoprzędów z włókien szklanych (głównego surowca wykorzystywanego przez producentów niezintegrowanych pionowo, stanowiącego ponad 70 % kosztów produkcji) oraz 39,78 % przędzy syntetycznej (stanowiącej około 2 % kosztów produkcji) przywożono z krajów, w których nie było zakłóceń na rynkach. Ponadto jak wyjaśniono w motywie 194, nie istnieją aktualne dane statystyczne dotyczące rosyjskich cen energii elektrycznej, a najnowsze dochodzenia sugerują, że ceny gazu ziemnego w Federacji Rosyjskiej mogą być zniekształcone.
- (200) Jeśli chodzi o Turcję, przywóz niedoprzędów z włókien szklanych oraz pirofilitu (odpowiednio 75,07 % i 81,96 % łącznego przywozu) nie był w znacznej części zakłócony. Ogólnie udział niezakłóconego przywozu materiałów do produkcji wyniósł 97,97 %. W związku z tym reprezentatywność niezakłóconego przywozu w Turcji była wysoka.
- (201) W opinii z dnia 10 kwietnia 2019 r. skarżący twierdził, że deprecjacja rubla rosyjskiego w stosunku do euro w latach 2014–2018 spowodowała zniekształcenie kosztów produkcji w Federacji Rosyjskiej. Zmiana kursu rubla w stosunku do euro wskazana przez skarżącego nie jest właściwa konkretnie dla okresu objętego dochodzeniem ani też jej wpływ na koszty produkcji w Federacji Rosyjskiej nie został uzasadniony jakimikolwiek dowodami. W związku z tym twierdzenie to odrzucono.
- (202) Ponadto w swojej opinii z dnia 8 kwietnia 2019 r. jeden objęty próbą producent eksportujący zakwestionował wiarygodność danych przeliczanych na euro w odniesieniu do cen importowych, kosztów produkcji i marży zysku w przypadku krajów posiadających silnie dewaluujące waluty, szczególnie turecką lirę i rosyjskiego rubla od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 1 stycznia 2019 r.
- (203) Przy ustalaniu wartości odniesienia na podstawie cen importowych do celów obliczania wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, ceny przywozu do reprezentatywnych krajów ostatecznie przelicza się na walutę państwa wywozu. Komisja zauważa, że producent eksportujący nie wykazał, czy i w jaki sposób dewaluacja waluty w Federacji Rosyjskiej lub Turcji w latach 2017–2019 rzeczywiście wpłynęła na koszty produkcji i marże zysku tych krajów. W związku z tym Komisja uznała, że wniosek ten jest nieuzasadniony i odrzuciła go.
- (204) Jeśli chodzi o Federację Rosyjską, na podstawie elementów opisanych w motywie 199 Komisja stwierdziła, że ograniczona ilość niezakłóconego przywozu do Federacji Rosyjskiej ogółem oraz fakt, że miały miejsce zakłócenia w odniesieniu do szeregu kluczowych głównych surowców, odpowiadających za znaczną część kosztów produkcji (tj. gazu) lub nie było w ich przypadku dostępnych informacji (tj. energii elektrycznej), sprawił, że nie były one wystarczająco reprezentatywne do celów obliczania wartości normalnej. W związku z tym Federacji Rosyjskiej nie uznano za odpowiedni reprezentatywny kraj w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (205) Biorąc pod uwagę ograniczoną dostępność reprezentatywnych danych dotyczących przywozu w Brazylii i Federacji Rosyjskiej w przeciwieństwie do wysokiej jakości danych dotyczących czynników produkcji dostępnych w Turcji, jak wyjaśniono w motywie 200, Komisja rozważyła ponadto dostępność publicznych danych finansowych przedsiębiorstw wytwarzających produkty należące do tej samej ogólnej kategorii lub sektora, co produkt objęty dochodzeniem w Turcji. Jak wyjaśniono w motywie 185, dane dotyczące producentów materiałów z włókna szklanego nie były publicznie dostępne. Komisja skupiła się konkretnie na producentach niedoprzędów z włókien szklanych, ponieważ w dochodzeniu wykazano, że koszt niedoprzędów z włókien szklanych stanowi ponad 70 % całkowitych kosztów produkcji materiałów z włókna szklanego. Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego uznano zatem, że dane finansowe dotyczące producentów niedoprzędów z włókien szklanych można uznać za reprezentatywne również w odniesieniu do producentów materiałów z włókna szklanego.

- (206) Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe czynniki i zgodnie z tym, co stwierdzono w nocie z września 2019 r., Komisja zdecydowała o wyborze Turcji jako odpowiedniego reprezentatywnego kraju w odniesieniu do przedmiotowego dochodzenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (207) Jeden objęty próbą producent eksportujący przypomniał swoje uwagi przedstawione już w motywie 191, nie dostarczył jednak żadnych nowych informacji. W związku z tym przedstawione uwagi odrzucono z tych samych powodów, co w przypadku motywu 192.
- (208) Ten sam producent eksportujący przypomniał również swoje twierdzenie przedstawione w motywie 202. Dodał również, że dewaluacja liry tureckiej o blisko 35 % w okresie objętym dochodzeniem miała znaczny wpływ na koszty i obroty przedsiębiorstwa w Turcji, zwłaszcza że wiele z importowanych produktów było opłacanych w USD lub w walucie państwa wywozu. Ponadto producent eksportujący twierdził, że kurs wymiany ma bezpośredni wpływ na ostateczną marżę zysku przedsiębiorstwa i odniósł się do dwóch poprzednich dochodzeń antydumpingowych dotyczących przywozu niedoprzędów z włókien szklanych z ChRL⁽⁸⁶⁾ oraz przywozu tkanin siatkowych o otwartych oczkach z ChRL⁽⁸⁷⁾, kiedy to Komisja wykorzystwała zysk docelowy wynoszący odpowiednio 5 % i 12 %.
- (209) W tym względzie argument tego producenta eksportującego ma charakter czysto spekulacyjny, ponieważ nie został on poparty ani dowodami potwierdzającymi dotyczącymi waluty zakupu przywożonych produktów przez przedsiębiorstwo wykorzystane do określenia poziomu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, ani dotyczącymi rzekomego wpływu na dane liczbowe dotyczące kosztów i obrotów przedsiębiorstwa lub jego zysku. Ponadto ten producent eksportujący nie wskazał, czy dewaluacja będzie miała pozytywny czy negatywny wpływ na koszty, obroty i zysk. Twierdzenie to uznano za niejasne i nieuzasadnione i w związku z tym zostało ono odrzucone.
- (210) Jeśli chodzi o odniesienie do poprzednich dochodzeń antydumpingowych, o którym wspomniano w motywie 208, należy zauważyć, że zysk docelowy oraz zysk w reprezentatywnym kraju nie są porównywalne, ponieważ odnoszą się do różnych koncepcji i do różnych krajów. W szczególności zysk docelowy, do którego strona się odnosi, jest zyskiem osiągniętym przez przemysł Unii w związku z krajową sprzedażą w Unii w normalnych warunkach konkurencji i wykorzystuje się go do obliczania marginesu szkody. Zysk w reprezentatywnym kraju jest wykorzystywany do obliczania wartości normalnej w odniesieniu do odpowiedniego reprezentatywnego kraju zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. Zysk ten musi odzwierciedlać zysk uzyskany przez przedsiębiorstwo produkujące produkt objęty dochodzeniem lub podobny produkt w reprezentatywnym kraju. Jako że te dwa zyski nie są porównywalne, a twierdzenie opiera się na zysku wykorzystywanym w innym kontekście, niż konstrukcja wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, twierdzenie to było nieistotne i dlatego zostało odrzucone.
- (211) W konsekwencji Komisja stwierdziła, że Turcja jest odpowiednim reprezentatywnym krajem w odniesieniu do dochodzenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (212) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Taishan stwierdziło, że Komisja nie wywiązała się z obowiązku zbadania dokładności danych przywozowych i sprawdzenia, czy odpowiadają one realiom handlowym. Na przykład w przypadku danych przywozowych wykorzystanych do obliczenia wartości odniesienia dla pirofyllitu nie sposób było stwierdzić, jaka część przywozu objętego odpowiednim tureckim kodeksem towarowym była w kontekście pirofyllitu istotna. Przedsiębiorstwo Taishan stwierdziło ponadto, że jeżeli chodzi o ten czynnik produkcji, Turcja przywoziła towary zgodnie z obowiązującym kodeksem towarowym z 33 różnych państw, a ceny jednostkowe wahały się od 0,13 EUR/t do 207 EUR/t. Ponadto ustalona przez Komisję wartość odniesienia dla pirofyllitu wynosiła 3,89 CNY/kg – kwota ta była niemal 10-krotnie wyższa niż faktyczna jednostkowa cena zakupu.

⁽⁸⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 248/2011 z dnia 9 marca 2011 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 67 z 15.3.2011, s. 1).

⁽⁸⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 791/2011 z dnia 3 sierpnia 2011 r. w sprawie nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego i ostatecznego pobrania tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 204 z 9.8.2011, s. 1).

- (213) Jak wyjaśniono w motywie 192, Komisja wykorzystuje bazę danych GTA w charakterze źródła danych przywózowych, na podstawie których ustala wartości odniesienia w przypadku, gdy w toku dochodzenia dojdzie do ujawnienia istnienia znaczących zakłóceń dających podstawy do zastosowania metodyki określonej w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. W takich przypadkach Komisja sprawdza, czy istnieją wystarczające reprezentatywne niezakłócone ilości tego przywozu, tak aby potencjalnie anormalnie najniższe i najwyższe wielkości zakresu cenowego nie wywierały istotnego wpływu na stosowaną średnią cenę. Pozwala to zagwarantować, aby średnia cena konkretnych materiałów do produkcji odzwierciedlała mieszankę różnych jakości i dostępność tych materiałów na danych rynkach. Jeżeli wielkości przywozu czynników produkcji są wystarczająco reprezentatywne i nie występują inne szczególne okoliczności powodujące, że są one niewiarygodne lub nieodpowiednie, nie ma obiektywnego powodu, aby wykluczyć te dane z analizy. Ponadto Komisja pozyskuje dane na najbardziej szczegółowym poziomie kodyfikacji produktu dostępnym w odpowiednich państwach, aby ustalić wartość czynników produkcji wykorzystywanych przez poszczególnych producentów eksportujących w ramach ich procesu produkcji na poziomie jak najbliższym rzeczywistej wartości tych czynników. Służy to zagwarantowaniu, aby ustanawiane wartości odniesienia możliwie jak najwierniej odzwierciedlały koszty surowców/materiałów do produkcji. W związku z powyższym i wobec braku jakichkolwiek dowodów wykazujących, że wykorzystane dane i zastosowana metodyka nie odzwierciedlały w reprezentatywny sposób niezakłóconych kosztów poszczególnych materiałów do produkcji, Komisja odrzuciła to twierdzenie.
- (214) Ten sam producent eksportujący stwierdził, że Komisja nie wywiązała się z obowiązku zweryfikowania i uwzględnienia realiów handlowych powiązanych z wartością odniesienia dla zysku. Na poparcie swojego twierdzenia producent eksportujący porównał wartość odniesienia dla zysku wynoszącą 39,26 % z docelową wartością 6 % wykorzystaną do obliczenia ceny, która nie byłaby szkodliwa dla producentów europejskich, a także rentowność przemysłu unijnego w omawianym okresie, która wahała się od 2,5 % do -3,4 %. Ponadto grupa Yuntianhua zwróciła się do Komisji, aby przy konstruowaniu wartości normalnej skorzystała z marży zysku na poziomie 6 % (zysk docelowy przemysłu unijnego), a nie z marży na poziomie 39,26 % ustalonej w oparciu o kryterium reprezentatywnego kraju. Przedsiębiorstwo argumentowało, że marża zysku na poziomie 39,26 % byłaby nieodpowiednia, podczas gdy zgodnie z wymogiem ustanowionym w art. 2 ust. 6a lit. a) kwota zysku musi być odpowiednia.
- (215) Jak wyjaśniono w motywie 210, zysk docelowy, zysk przemysłu unijnego i zysk reprezentatywnego kraju to różne pojęcia odnoszące się do różnych państw, dlatego też nie można ich ze sobą porównywać. Zysk docelowy to zysk wypracowywany przez przemysł unijny w związku z krajową sprzedażą w Unii w normalnych warunkach konkurencji. Wykorzystuje się go przy obliczaniu marginesu szkody. Marża zysku przemysłu unijnego to zysk osiągnięty przez przemysł unijny w badanym okresie (tj. zysk po uwzględnieniu wpływu przywozu towarów z ChRL i Egiptu po cenach dumpingowych). Wskaźnik ten stanowi jeden ze wskaźników szkody i jest wykorzystywany na potrzeby przeprowadzenia analizy sytuacji, w której znajduje się przemysł unijny. Zysk reprezentatywnego kraju to zysk faktycznie wypracowany przez dane przedsiębiorstwo, który uznano za odpowiedni wskaźnik zastępczy niezniekształconej marży zysku dla analizowanego produktu w państwie objętym dochodzeniem. Dlatego też, aby zapewnić korzystanie z odpowiedniej wartości odniesienia, zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego reprezentatywny kraj musi znajdować się na tym samym poziomie rozwoju, co kraj objęty dochodzeniem. Co ważniejsze, producent eksportujący nie wykazał, w jaki sposób można stwierdzić, że marża zysku przedsiębiorstwa w odpowiednim reprezentatywnym kraju jest nieodpowiednia, ani dlaczego należałoby uznać tę marżę za nieodpowiednią. Komisja przypominała, że żadne inne dowody zawarte w aktach nie potwierdzają twierdzenia o nieodpowiedniości danych dotyczących zysku wypracowywanego przez to przedsiębiorstwo. Na tej podstawie powyższe stwierdzenia zostały uznane za nieuzasadnione i odrzucone.
- (216) Ponadto przedsiębiorstwo Taishan stwierdziło, że Komisja powinna sprawdzić i zweryfikować twierdzenie dotyczące dewaluacji waluty zawarte w motywie 202. Przedsiębiorstwo zakwestionowało decyzję o odrzuceniu tego twierdzenia na podstawie faktu, że producent eksportujący nie wykazał, czy i w jaki sposób dewaluacja waluty w Turcji w latach 2017–2019 rzeczywiście wpłynęła na koszty produkcji i marżę zysku tych krajów.
- (217) W tym względzie należy podkreślić, że dewaluacja waluty może wywrzeć zarówno pozytywny, jak i negatywny wpływ na koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo i na wypracowywany przez nie zysk. Jeżeli wszystkie transakcje realizuje się w tej samej walucie, w przypadku gdy dewaluacja wywiera negatywny wpływ na koszty, które ulegają tym samym zwiększeniu, koszty sprzedanych towarów oraz koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne wzrosną, co w rezultacie przełoży się na zmniejszenie zysku ujmowanego w sprawozdaniach finansowych przedsiębiorstwa. Jeżeli dewaluacja wywiera pozytywny wpływ na koszty, mamy do czynienia z odwrotną sytuacją. W omawianym przypadku producent eksportujący nie wykazał, jaki rzeczywisty wpływ dewaluacja waluty wywarła na elementy związane z kosztami lub zyskiem w jego sprawozdaniach finansowych, i ograniczył się jedynie do przedstawienia ogólnikowego twierdzenia, które nie było poparte żadnymi dowodami. Dlatego też ogólne stwierdzenie, że jakiegokolwiek wahania wywarłyby istotny i ewidentny wpływ na wiarygodność zbioru danych, jest nietrafne. Z tego względu Komisja podtrzymała wyciągnięty przez siebie wniosek, zgodnie z którym twierdzenie to należy odrzucić z uwagi na brak wyczerpujących wyjaśnień dotyczących sposobu, w jaki dewaluacja waluty sprawiłaby, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski należałoby uznać za nieodpowiednie

do tego, by wykorzystać je przy konstruowaniu wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.

3.3.2.4. Poziom ochrony socjalnej i ochrony środowiska

- (218) Po ustaleniu na podstawie wszystkich powyższych elementów, że Turcja jest odpowiednim reprezentatywnym krajem, nie było potrzeby przeprowadzenia oceny poziomu ochrony socjalnej i ochrony środowiska zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze zdanie ostatnie rozporządzenia podstawowego.

3.3.2.5. Podsumowanie

- (219) Biorąc pod uwagę wyniki powyższej analizy, należy uznać, że Turcja spełniała kryteria przewidziane w art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego pozwalające uznać ją za odpowiedni reprezentatywny kraj.
- (220) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi stwierdziły, że Komisja nie powinna była wykluczyć przedsiębiorstw Kivanc Group, Dost Kimya, Istanbul Teknik oraz Sonmez Holding jako potencjalnych źródeł danych na potrzeby ustalenia niezniekształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku (kwestia ta została omówiona w motywach 186 i 187), ponieważ przedsiębiorstwa te były producentami materiałów z włókna szklanego lub produktów związanych z tymi materiałami, a stosowne dane finansowe były publicznie dostępne. Utrzymywano, że sprawozdania finansowe Kivanc Group za lata 2010–2018, jak również sprawozdania finansowe Dost Kimya za lata 2008–2015, były dostępne w bazie danych Orbis. Ponadto stwierdzono, że przedsiębiorstwo Sonmez Holding wytwarzało produkty związane z włóknem szklanym, a przedsiębiorstwo Istanbul Teknik wykorzystywało produkty z włókna szklanego do wytwarzania innych produktów, co sugerowałoby, że zakres produkcji tych dwóch przedsiębiorstw należałoby uznać za „ściśle powiązany” w rozumieniu art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.
- (221) Choć producent eksportujący stwierdził, że dane finansowe wspomnianych producentów materiałów z włókna szklanego były dostępne w bazie danych Orbis, nie przedstawił tych danych ani razem ze swoimi uwagami do ostatecznego ujawnienia, ani po wystosowaniu noty z marca 2019 r., w której zwrócono się do stron o wskazanie producentów produktu objętego dochodzeniem w potencjalnych reprezentatywnych krajach. Po otrzymaniu uwag przedsiębiorstwa Komisja postanowiła mimo wszystko ponownie uzyskać dostęp do bazy danych Orbis, aby potwierdzić, czy dane, o których wspomniały przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi, były faktycznie dostępne w tej bazie danych, co oznaczałoby, że powinny być zostac wzięte pod uwagę. Po przeprowadzeniu dodatkowego wyszukiwania w tej bazie danych⁽⁸⁸⁾ Komisja stwierdziła jednak, że wbrew twierdzeniom przedsiębiorstw Jushi/Hengshi w bazie danych Orbis nie udostępniono żadnych informacji finansowych dotyczących przedsiębiorstwa wytwarzającego materiały z włókna szklanego lub podobne produkty. Na tej podstawie argument ten został odrzucony.
- (222) Po ostatecznym ujawnieniu ten sam producent eksportujący stwierdził, że z dużą dozą prawdopodobieństwa można uznać, iż w 2018 r. wchodzące w skład grupy Sisecam przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją niedoprzędów z włókien szklanych odnotowywały straty, ponieważ za 86 % całkowitej sprzedaży i za 94 % zysków z działalności operacyjnej (wartości) w ramach chemicznego segmentu działalności prowadzonej przez grupę Sisecam odpowiadała sprzedaż sody kalcynowanej. Również w przypadku tego twierdzenia producent eksportujący nie przedstawił żadnych dowodów na jego poparcie.
- (223) Dostępne informacje nie dają podstaw do tego, by stwierdzić, że segment działalności związanej z niedoprzędami z włókien szklanych przynosi straty. Nawet jeżeli segment niedoprzędów z włókien szklanych odpowiadał za zaledwie niewielką część sprzedaży segmentu chemicznego grupy i generował tylko nieznaczną część zysków z działalności operacyjnej, taka sprzedaż mogła jednocześnie w dalszym ciągu generować istotne zyski (i w gruncie rzeczy mogła okazać się bardziej opłacalna niż sprzedaż sody kalcynowanej). Z tego względu twierdzenie to uznano za oparte na spekulacjach i na tej podstawie zostało ono odrzucone.
- (224) Przedsiębiorstwo Taishan stwierdziło, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski segmentu chemicznego grupy Sisecam nie mogły zostać wykorzystane przy konstruowaniu wartości normalnej, ponieważ (i) tylko część jednostek zależnych grupy Sisecam dysponowała możliwością wytwarzania materiałów z włókna szklanego; (ii) sektor włókna szklanego w ramach grupy Sisecam poniósł wysokie koszty w związku z uruchomieniem nowego zakładu, dlatego też Komisja powinna przeprowadzić ponowną ocenę kosztów, kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem oraz (iii) dotacje od rządu tureckiego zakłóciły sytuację w segmencie chemicznym i w sektorze włókna szklanego.

⁽⁸⁸⁾ Przeszukanie bazy danych Orbis przy wykorzystaniu słów kluczowych „Kivanc”, „Dost Kimya”, „Istanbul Teknik” i „Sonmez” ujawniło 91 podmiotów w Turcji. Przedsiębiorstwa te prowadzą działalność w kilku ważnych sektorach, m.in. w przemyśle wytwórczym, sektorze handlu hurtowego i detalicznego, sektorze usług zakwaterowania i żywienia, sektorze transportu i magazynowania, sektorze rolnictwa, leśnictwa i rybołówstwa, sektorze budowlanym, sektorze działalności związanej z nieruchomościami itp. Spośród wspomnianych 91 przedsiębiorstw 25 prowadzi działalność w sektorze wytwórczym, przy czym zajmują się one wytwarzaniem różnych wyrobów, np. materiałów tekstylnych i odzieży, maszyn przemysłowych, elektrycznych i elektronicznych, chemikaliów, produktów naftowych, gumy i tworzyw sztucznych itp. Ośiem przedsiębiorstw prowadzi działalności w sektorze chemikaliów, produktów naftowych, gumy i tworzyw sztucznych, sektorze wytwarzania wyrobów różnych oraz sektorze wytwarzania produktów skórzanych, kamiennych, glinianych i szklanych. Spośród tych ośmiu przedsiębiorstw w bazie danych Orbis znajdowały się dane finansowe za 2018 r. odnoszące się do trzech z nich. Wspomniane trzy przedsiębiorstwa zajmują się jednak wytwarzaniem produktów z tworzyw sztucznych i cementu, które nie są związane z materiałami z włókna szklanego.

- (225) Jeżeli chodzi o pierwsze twierdzenie producenta eksportującego, to – jak już wyjaśniono w motywie 185 – z uwagi na brak jakichkolwiek publicznie dostępnych informacji finansowych na temat producentów materiałów z włókna szklanego w Turcji Komisja uznała dane finansowe sektora chemicznego grupy SiseCam za 2018 r. za odpowiednie do celów niniejszego dochodzenia. Wynika to z faktu, że w przypadku braku danych finansowych na temat produktu objętego dochodzeniem Komisja może skonstruować wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego w oparciu o proces produkcji produktu należącego do tej samej kategorii ogólnej lub do tego samego sektora, co produkt objęty dochodzeniem.
- (226) Jeżeli chodzi o dostosowania związane z kosztami rozpoczęcia działalności, to choć takie koszty mogą wywrzeć wpływ na zgłaszane koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zgłaszany zysk w zależności od zastosowanych reguł rachunkowości, producent eksportujący nie przedstawił rzekomych skutków rozpoczęcia działalności w ujęciu ilościowym ani nie wskazał, w jaki sposób należałoby przeprowadzić tego rodzaju dostosowanie. W każdym razie wszelkie koszty rozpoczęcia działalności zaksięgowane w 2018 r. obniżyłyby faktyczną marżę zysku. Dlatego też nawet w przypadku, gdyby opisana sytuacja wywarła jakikolwiek wpływ na koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz rentowność przedsiębiorstwa, należy pamiętać, że Komisja podeszła do tej kwestii w zachowawczy sposób, a wybrany przez nią tryb postępowania był korzystny dla producentów eksportujących. W związku z powyższym Komisja uznała przyjęte koszty za reprezentatywne do celów niniejszego dochodzenia. Podobnie nie przedstawiono żadnych dowodów świadczących o tym, że dotacje rzekomo otrzymane przez przedsiębiorstwo sprawiłyby, że informacje stałyby się niewiarygodnie i nie mogłyby zostać wykorzystane na potrzeby niniejszego dochodzenia. Producent eksportujący nie przekazał żadnych informacji na temat rzekomych dotacji ani na temat tego, w jaki sposób wywierałyby one skutki zakłócające. Dlatego też Komisja postanowiła odrzucić odnośne twierdzenia tego producenta eksportującego.
- (227) Ponadto grupa Yuntianhua stwierdziła, że metoda obliczania kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku przedsiębiorstwa w reprezentatywnym kraju nie powinna opierać się wyłącznie na przychodach operacyjnych, ale powinna również uwzględniać przychody ogółem, koszt sprzedanych towarów i wydatki. Producent eksportujący argumentował, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne zostały określone i ujęte ilościowo w sprawozdaniach finansowych i że podjęcie w odniesieniu do nich jakichkolwiek dodatkowych działań służących podniesieniu lub obniżeniu ich wartości nie jest konieczne. Producent eksportujący stwierdził również, że w przychodach uwzględniono sprzedaż na rzecz podmiotów powiązanych (sprzedaż „wewnątrzgrupową”), podczas gdy dane na temat kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku wykorzystywane przy konstruowaniu wartości normalnej powinny obejmować wyłącznie sprzedaż na rzecz podmiotów niepowiązanych. Producent eksportujący stwierdził ponadto, że informacje na temat kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku wykorzystywane przy konstruowaniu wartości normalnej powinny obejmować wyłącznie sprzedaż na tureckim rynku krajowym, a nie całkowitą sprzedaż danego przedsiębiorstwa.
- (228) Jeżeli chodzi o pierwszą podniesioną kwestię, aby ustalić odpowiednią kwotę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków Komisja skoncentrowała się na kosztach bezpośrednio powiązanych z procesem produkcji, czyli na przychodach operacyjnych i kosztach operacyjnych. Następnie – z uwagi na fakt, że segmenty chemiczne odnotowały pozytywne wyniki finansowe – od kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych odliczony został zysk finansowy. Przeprowadzone w ten sposób obliczenia pozwoliły w wiarygodny sposób ustalić kwotę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych segmentu chemicznego przedsiębiorstwa, ponieważ nie uwzględniono w nich błędnie kosztów całkowicie niezwiązanych z produkcją i sprzedażą. Wbrew twierdzeniu przedsiębiorstwa informacje o wydatkach ogólnych były dostępne w sprawozdaniu rocznym na poziomie całej grupy, a nie na poziomie poszczególnych segmentów działalności przedsiębiorstwa. Choć prawdą jest, że zawarte w sprawozdaniu informacje dotyczące sprzedaży obejmują sprzedaż wewnątrzgrupową, aby zagwarantować przejrzystość i zapewnić zainteresowanym stronom możliwość skorzystania z prawa do obrony w przypadku powołania się na przepisy art. 2 ust. 6a, w rozporządzeniu podstawowym ustanowiono wymóg korzystania z łatwo dostępnych danych, które nie zawsze przedstawia się w zdezagregowany sposób. Stosując ten przepis, Komisja zawsze dąży do zagwarantowania, aby informacje, w oparciu o które konstruuje wartość normalną, były informacjami najwyższej jakości wybranymi spośród dostępnych publicznie danych. Komisja przekazuje zainteresowanym stronom dane, które zamierza wykorzystać do skonstruowania wartości normalnej, na wczesnym etapie postępowania i zapewnia stronom możliwość zgłoszenia uwag oraz przedstawienia bardziej szczegółowych danych. Choć w toku niniejszego dochodzenia szereg stron zgłosiło zastrzeżenia co do informacji, na których oparła się Komisja, żadna ze stron nie przedstawiła lepszych i bardziej szczegółowych danych ani lepszej i bardziej szczegółowej metodyki dokonywania obliczeń. Utwierdza to Komisję w przekonaniu, że wykorzystwała najlepsze publicznie dostępne informacje w tej dziedzinie. W tym konkretnym przypadku sprzedaż na rzecz podmiotów niepowiązanych stanowiła większość sprzedaży (85 %), a zatem dane w tym zakresie w dużym stopniu odzwierciedlają wyniki sprzedaży na rzecz tych podmiotów. Podobnie informacje na temat kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz rentowności są również reprezentatywne dla sprzedaży krajowej w reprezentatywnym kraju, ponieważ 61 % sprzedaży zrealizowano w Turcji. Na tej podstawie Komisja podtrzymuje, że dane wykorzystane do skonstruowania wartości normalnej są zgodne z wymogami art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego i stanowią najbardziej wiarygodne i reprezentatywne dane w tym konkretnym przypadku. Dlatego też należy odrzucić twierdzenia podające w wątpliwość jakość tych informacji.

3.3.3. Źródła, na podstawie których ustalono poziom niezniekształconych kosztów

- (229) W swojej nocie z marca 2019 r. Komisja stwierdziła, że do celów obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego skorzysta z bazy danych Global Trade Atlas („GTA”) w celu ustalenia poziomu niezniekształconych kosztów większości czynników produkcji, natomiast do celów ustalenia niezniekształconych kosztów pracy, energii i odpadów wykorzystane źródło będzie zależało od wybranego reprezentatywnego kraju.

- (230) Ponadto w oparciu o decyzję o wykorzystaniu Turcji jako reprezentatywnego kraju, jak stwierdzono w nocie z września 2019 r., Komisja poinformowała zainteresowane strony, że skorzysta z GTA w celu ustalenia poziomu niezniekształconych kosztów czynników produkcji oraz wykorzysta Turecki Instytut Statystyczny w celu ustalenia niezniekształconych kosztów pracy i energii.
- (231) Ponadto ten sam producent eksportujący twierdził, że w przypadku ustalenia przez Komisję, że zakup materiałów i energii w ChRL zostanie zastąpiony przez ceny referencyjne, powinna ona stosować rzeczywiste ceny zakupu pięciu importowanych surowców w okresie objętym dochodzeniem, ponieważ ceny te nie były zniekształcone zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego. Producent eksportujący zwrócił się również do Komisji o stosowanie tych cen importowych jako cen referencyjnych również w odniesieniu do materiałów, które zakupił w ChRL.
- (232) Producent eksportujący przedstawił dowody potwierdzające (tj. faktury zakupu, dokumenty importowe i umowy) dotyczące pięciu surowców wspomnianych w motywie 231. Zakupy były dokonywane w USD i na rynkach, na których nie ma dowodów na istnienie zakłóceń. Ze względu na fakt, że w dochodzeniu nie ujawniono żadnych zakłóceń przywozu tych surowców do ChRL dla tego konkretnego producenta eksportującego w konkretnym okresie objętym dochodzeniem, Komisja przyjęła ten argument. Komisja nie mogła jednak przyjąć argumentu przedsiębiorstwa w odniesieniu do materiałów zakupionych w ChRL. Jak stwierdzono w motywie 219, jako reprezentatywny kraj w przedmiotowej sprawie ustanowiono Turcję, a zatem niezniekształcone koszty czynników produkcji muszą opierać się na odpowiadających im niezniekształconych cenach importowych w Turcji.
- (233) Ten sam producent eksportujący twierdził, że gdyby Komisja określiła, iż należy stosować ceny referencyjne, Komisja powinna w każdym razie wyłączyć wszystkie ceny „anormalne”, takie jak (i) ceny w odniesieniu do kategorii towarów niewykorzystywanych przez producenta eksportującego, (ii) ceny w odniesieniu do materiałów, które nie miały tej samej klasy/czystości/właściwości chemicznych, co materiały wykorzystywane przez producenta eksportującego lub (iii) ceny stosowane w przypadku szczególnie małych wielkości sprzedaży/przywozu. Ponadto producent eksportujący twierdził, że w odniesieniu do większości materiałów podstawowych, takich jak piasek/proszek krzemionkowy lub inne rudy, Komisja nie powinna wykorzystywać danych przywozowych wybranego reprezentatywnego kraju. Producent eksportujący twierdził, że materiały te są zwykle przywożone tylko do bardzo konkretnych celów, po wysokich cenach. W tych przypadkach ceny krajowe w państwie odniesienia dokładniej odzwierciedlałyby rzeczywisty poziom cen.
- (234) W niepoufnej dokumentacji dochodzenia Komisja przedstawiła wielkość i wartość przywozu z GTA dla wszystkich czynników produkcji w Turcji. Komisja sprawdziła również, czy istniały wystarczające reprezentatywne niezakłócone ilości tego przywozu, tak aby stosowana średnia cena ograniczała wpływ jakichkolwiek potencjalnie anormalnych cen na dolnym i górnym końcu zakresu. Dostosowane ceny konkretnych materiałów do produkcji odzwierciedlają zatem mieszankę różnych jakości i dostępność tych materiałów na danych rynkach. Ponadto nie dostarczono dowodów świadczących o tym, że ceny na podstawie niskiej wielkości sprzedaży/przywozu są nieodpowiednie, zatem Komisja nie ma żadnego obiektywnego powodu, aby wyłączyć takie dane z analiz. Co więcej, jeśli chodzi o twierdzenie odnoszące się do piasku krzemionkowego i rudy, zauważono, że te surowce nie zostały umieszczone w wykazie czynników produkcji ustanowionym w motywie 242. W związku z powyższym argument w motywie 233 został odrzucony.
- (235) Jak wspomniano w motywie 185, w celu ustalenia niezniekształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku Komisja wykorzysta dane finansowe dotyczące segmentu działalności chemicznej tureckiej grupy Sisecam za 2018 r., które obejmują niedoprzemy z włókien szklanych.
- (236) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Taishan podtrzymało swoje twierdzenie opisane w motywie 231, zgodnie z którym Komisja powinna uznać ceny importowe pięciu surowców przywożonych z niezakłóconych źródeł za cenę referencyjną również w odniesieniu do tych samych surowców kupowanych w ChRL.

- (237) Producent eksportujący nie uzasadnił tego twierdzenia w stopniu wymaganym zgodnie z obowiązującymi przepisami, tj. w stopniu pozwalającym jednoznacznie uznać te źródła za niezakłócone. Producent eksportujący nie przedstawił żadnych dowodów świadczących o tym, że cena importowa (nawet w przypadku uznania jej za nieznieształconą) mogłaby być traktowana jako reprezentatywna, niezakłócona wartość odniesienia. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

3.3.4. Nieznieształcone koszty i wartości odniesienia

3.3.4.1. Czynniki produkcji

- (238) Jak wspomniano w motywie 93, w nocy z marca 2019 r. Komisja podjęła próbę sporządzenia wstępnego wykazu czynników produkcji i źródeł w odniesieniu do materiałów z włókna szklanego, które miałyby być stosowane w odniesieniu do wszystkich czynników produkcji, takich jak materiały, energia i praca, wykorzystywanych przez producentów eksportujących do wytworzenia materiałów z włókna szklanego.
- (239) Ponadto – jak wspomniano w motywie 95 – w nocy z września 2019 r. Komisja przedstawiła zmieniony wykaz czynników produkcji i ustaliła tureckie kody towarów odpowiadające czynnikom produkcji wykorzystywanym w wytwarzaniu materiałów z włókna szklanego w Turcji, reprezentatywnym kraju.
- (240) Komisja nie otrzymała żadnych uwag dotyczących wykazu czynników produkcji w związku z notą z marca 2019 r. ani notą z września 2019 r.
- (241) Komisja nie otrzymała również żadnych uwag dotyczących tureckich kodów towarów określonych w nocy z września 2019 r. Komisja przeprowadziła jednak dodatkowe badania w celu zapewnienia lepszego dopasowania tureckich kodów towarów do czynników produkcji wykorzystywanych przez współpracujących producentów eksportujących oraz dokonała w tym zakresie przeglądu tureckich kodów towarów dotyczących nici pirofilitowych i poliestrowych. Ponadto jeden z producentów eksportujących wykorzystuje w swoim procesie produkcji skroplony gaz ziemny. W okresie objętym dochodzeniem nie było jednak przywozu skroplonego gazu ziemnego do Turcji. W związku z tym w odniesieniu do budowania wartości odniesienia dla skroplonego gazu ziemnego wobec braku danych statystycznych dotyczących przywozu w zakresie skroplonego gazu ziemnego Komisja wykorzystwała zamiast nich przywóz skroplonego propanu. Ponadto nazwę surowca zgłoszonego przez jednego z producentów eksportujących – silanowy środek wiążący – zmieniono na „produkty silikonowe” w celu zapewnienia zgodności z nomenklaturą celną.
- (242) Biorąc pod uwagę wszystkie informacje przekazane przez zainteresowane strony i zgromadzone podczas wizyt weryfikacyjnych, w stosownych przypadkach zidentyfikowano następujące czynniki produkcji i tureckie kody towarów:

Tabela 1

Czynnik produkcji	Tureckie kody towarów	Wartość nieznieształcona
Surowce		
— Tlenek glinu inny niż elektrokorund	281 820 000 000	5,92 CNY/kg
— Borokalcyt (mielony kolemanit)	252 800 000 000	10,47 CNY/kg
— Żywice epoksydowe	390 730 000 000	21,07 CNY/kg
— Niedoprzędę z włókien szklanych	701 912 000 000	7,79 CNY/kg
— Przędza z włókna szklanego lub topiona na gorąco nić z włókna szklanego („nić topiona na gorąco”)	701 919 100 000 701 919 900 000	8,43 CNY/kg

Czynnik produkcji	Tureckie kody towarów	Wartość niezniekształcona
— Kaolin	250 700 200 011 250 700 200 018 250 700 800 011 250 700 800 012	0,96 CNY/kg
— Skroplony propan	271 112 910 000 271 112 940 000 271 112 190 000 271 112 110 000	3,69 CNY/kg
— Skroplony tlen	280 440 000 000	0,05 CNY/kg
— Smar	340 212 000 000 340 290 100 011 340 290 100 012 340 290 900 015 340 290 900 016 340 391 000 000 340 311 000 000	13,98 CNY/kg
— Platyna, w stanie surowym lub w postaci proszku	711 011 000 000	193 936 CNY/kg
— Rod, w stanie surowym lub w postaci proszku	711 031 000 000	545 542 CNY/kg
— Żywica poliestrowa	390 791 100 000 390 690 900 000 390 950 100 000 390 950 900 000	13,92 CNY/kg
— Nić poliestrowa (przędza o wysokiej wytrzymałości z poliestrów, impregnowana lub powlekana)	560 490 101 100 560 490 101 200 560 490 102 200	13,92 CNY/kg
— Poliizobutylen	390 230 000 011 390 230 000 019 390 210 000 011 390 210 000 019	9,52 CNY/kg
— Włókno polipropylenowe	550 340 000 000	13,54 CNY/kg
— Poli(octan winylu) lub PVAC	390 512 000 000	10,28 CNY/kg

Czynnik produkcji	Tureckie kody towarów	Wartość niezniekształcona
— Pirofilit	253 090 009 039	3,89 CNY/kg
— Kwarc	250 610 000 014 250 610 000 018 250 610 000 011	1,69 CNY/kg
— Wapno palone	252 210 000 000	4,07 CNY/kg
— Produkty silikonowe	391 000 000 011 391 000 000 019 391 000 000 012	33,65 CNY/kg
— Węglan sodu	283 620 000 011 283 620 000 012	1,38 CNY/kg
— Przędza syntetyczna, z poliestrów	540 233 001 000	29,81 CNY/kg
— Sproszkowany krzemian cyrkonu (cyrkon lub proszek cyrkonowy)	261 510 000 000	10,18 CNY/kg

Siła robocza

Koszty pracy w przemyśle wytwórczym	[Nie dotyczy]	35,86 CNY/h
-------------------------------------	---------------	-------------

Energia

Energia elektryczna	[Nie dotyczy]	0,40–0,45 CNY/kWh
Gaz ziemny	[Nie dotyczy]	1,46 CNY/m ³

Odpady/złom

Odpady niedoprzędów z włókien szklanych	701 912 000 000	1,17 CNY/kg
---	-----------------	-------------

1) *Surowce i złom*

- (243) Podczas wizyt weryfikacyjnych u producentów materiałów z włókna szklanego Komisja zweryfikowała wykorzystywane surowce i odpady powstające podczas wytwarzania materiałów z włókna szklanego.
- (244) W odniesieniu do wszystkich surowców, dla których nie przedstawiono żadnych informacji pochodzących z rynku reprezentatywnego kraju, Komisja oparła się na cenach importowych. Cenę importową w reprezentatywnym kraju obliczono jako średnią ważoną cen jednostkowych produktów przywożonych ze wszystkich państw trzecich z wyjątkiem ChRL oraz państw nieposiadających gospodarki rynkowej, jak wskazano w motywie 196. Komisja postanowiła wykluczyć przywóz z ChRL do reprezentatywnego kraju, ponieważ uznała, jak stwierdzono w motywach 98–162, że oparcie się na cenach i kosztach krajowych w ChRL nie jest odpowiednim rozwiązaniem z uwagi na występowanie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego. Biorąc pod uwagę, że nie ma dowodów wskazujących na to, że te same zakłócenia nie mają w równym stopniu wpływu na produkty przeznaczone na wywóz, Komisja uznała, że te same zakłócenia miały wpływ na ceny eksportowe. Ponadto wydaje się, że cena przywozu głównych surowców wywożonych przez ChRL do Turcji jest niższa niż cena pozostałego przywozu. Po wykluczeniu przywozu do Turcji z ChRL oraz z państw nieposiadających gospodarki rynkowej Komisja ustaliła, że przywóz z innych państw trzecich pozostawał reprezentatywny, a jego wielkość odpowiadała od 43 % do 100 % łącznej wielkości przywozu do Turcji.
- (245) Komisja dążyła do ustalenia niezniekształconej ceny surowców wykorzystywanych do produkcji materiałów z włókna szklanego, dostarczanych do zakładu producenta eksportującego zgodnie z wymogiem zawartym w art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego. Aby tego dokonać, zastosowała należności celne przywozowe reprezentatywnego kraju w odniesieniu do każdego właściwego kraju pochodzenia oraz dodała krajowe koszty transportu do ceny importowej. Koszty transportu krajowego w odniesieniu do wszystkich surowców oszacowano na podstawie zweryfikowanych danych dostarczonych przez współpracujących producentów eksportujących i nie zawarto ich w wartościach odniesienia wspomnianych w tabeli 1.
- (246) Głównymi pozostałościami/odpadami zgłoszonymi przez współpracujących producentów eksportujących były odpady powstające w procesie produkcji niedoprzędów z włókien szklanych. Odpady były sprzedawane przez producentów eksportujących na rynku krajowym po cenie stanowiącej około 15 % kosztów produkcji niedoprzędów z włókien szklanych. W związku z tym niezakłóconą cenę odpadów oszacowano na 15 % niezniekształconej ceny niedoprzędów z włókien szklanych.

2) *Siła robocza*

- (247) Turecki Instytut Statystyczny publikuje szczegółowe informacje na temat wynagrodzeń w poszczególnych sektorach tureckiej gospodarki. Komisja wykorzystała zgłoszone informacje na temat wynagrodzeń w tureckim przemyśle wytwórczym za 2016 r. dla działalności gospodarczej C.23 (produkcja produktów z pozostałych surowców niemetalicznych)⁽⁸⁹⁾, zgodnie z klasyfikacją NACE Rev. 2⁽⁹⁰⁾. Średnia miesięczna wartość z 2016 r. została należycie skorygowana o inflację przy użyciu krajowego wskaźnika cen producenta⁽⁹¹⁾ publikowanego przez Turecki Instytut Statystyczny.
- (248) Po ostatecznym ujawnieniu jeden producent eksportujący i CCCLA stwierdzili, że wartość odniesienia dla kosztów pracy przedstawiona w tabeli 1 nie jest realistyczna. Po przesłuchaniu zorganizowanym w dniu 16 stycznia 2020 r. Komisja wyjaśniła, że ogólny dokument ujawniający zawierał ewidentny błąd związany z jednostką miary pracy, tj. „CNY/kg” zamiast „CNY/godzinę”. W nocy dotyczącej akt z dnia 19 grudnia 2019 r., która zawierała obliczenia wszystkich wartości odniesienia przedstawionych w tabeli 1, uwzględniając wartości odniesienia dotyczące pracy, przedstawiono prawidłową jednostkę miary, tj. „CNY/godzinę”.

3) *Energia elektryczna i gaz ziemny*

- (249) W celu ustalenia wartości odniesienia dla energii elektrycznej i gazu ziemnego Komisja wykorzystała dane statystyczne dotyczące energii elektrycznej i gazu ziemnego publikowane przez Turecki Instytut Statystyczny⁽⁹²⁾ w jego regularnych komunikatach prasowych. Spośród tych danych statystycznych Komisja wykorzystała dane dotyczące przemysłowych cen energii elektrycznej i gazu w odpowiednim zakresie zużycia wyrażonych w kuruszach/KWh, które odnosiły się do okresu objętego dochodzeniem.

⁽⁸⁹⁾ http://www.turkstat.gov.tr/PrelstatistikTablo.do?istab_id=2090, ostatni dostęp w dniu 2 grudnia 2019 r.

⁽⁹⁰⁾ Jest to statystyczna klasyfikacja działalności gospodarczej stosowana przez Eurostat, <https://ec.europa.eu/eurostat/web/nace-rev2>, (ostatnie wyświetlenie w dniu 2 grudnia 2019 r.).

⁽⁹¹⁾ http://www.turkstat.gov.tr/PrelstatistikTablo.do?istab_id=2104, (ostatnie wyświetlenie w dniu 2 grudnia 2019 r.).

⁽⁹²⁾ <http://www.turkstat.gov.tr> => Press releases => proszę wybrać Electricity and Natural Gas prices.

- (250) Niezniekształcone koszty energii elektrycznej w Tabeli 1 są przedstawione jako zakres, ponieważ do poszczególnych konsumentów zastosowanie mają różne taryfy w zależności od zużycia przez nich energii.

4) *Materiały zużywalne/nieznaczące ilości*

- (251) Ze względu na dużą liczbę czynników produkcji u objętych próbą współpracujących producentów eksportujących niektóre surowce, których udział w całkowitych kosztach produkcji producentów eksportujących oraz na poziomie PCN był nieznaczący, pogrupowano na podstawie materiałów zużywalnych.
- (252) Komisja obliczyła procentowy udział materiałów zużywalnych w całkowitym koszcie surowców i zastosowała ten procentowy udział do ponownie obliczonego kosztu surowców, stosując ustalone niezniekształcone ceny.
- (253) Po ostatecznym ujawnieniu jeden producent eksportujący i CCCLA zwrócili się do Komisji o ujawnienie metodyki dokonywania obliczeń wartości odniesienia przedstawionych w tabeli 1.
- (254) W trakcie przesłuchania zorganizowanego w dniu 16 stycznia 2020 r. Komisja zwróciła uwagę tych stron na fakt, że w dniu ujawnienia, tj. w dniu 19 grudnia 2019 r., nota dotycząca akt wyjaśniająca metodykę dokonywania obliczeń wartości odniesienia przedstawionych w tabeli 1 została włączona do niepoufnych akt dochodzenia. Wszystkie zainteresowane strony zostały powiadomione o włączeniu nowego dokumentu do akt dochodzenia automatycznie za pośrednictwem platformy TRON w dniu ostatecznego ujawnienia. Ponieważ udostępniono już stronom żądane informacje, ich dodatkowe ujawnienie nie było konieczne.

3.3.4.2. Pośrednie koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk

- (255) Pośrednie koszty produkcji poniesione przez współpracujących producentów eksportujących wyrażono jako udział w kosztach produkcji rzeczywiście poniesionych przez producentów eksportujących. Odsetek ten zastosowano do niezniekształconych kosztów produkcji.
- (256) W przypadku kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku Komisja wykorzystała dane finansowe dotyczące segmentu działalności chemicznej tureckiej grupy Sisecam za 2018 r., jak ogłoszono w nocie z września 2019 r. i stwierdzono w motywie 185.
- (257) Po ostatecznym ujawnieniu grupa Yuntianhua stwierdziła, że z uwagi na fakt, iż Komisja nie wykryła żadnych znaczących zakłóceń w związku z kosztami sprzedaży, kosztami ogólnymi i administracyjnymi grupy, pominięcie przez Komisję faktycznych wartości kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych zgłoszonych przez przedsiębiorstwo na podstawie art. 2 ust. 6a lit. a) należy uznać za nieuzasadnione. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że oparcie się na faktycznych kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych byłoby zgodne z metodyką zastosowaną w celu ustanowienia wartości odniesienia dla odpadów/złomu, materiałów zużywalnych i kosztów pośrednich, w przypadku których – w opinii przedsiębiorstwa – należałoby oprzeć się na rzeczywistych wartościach w postaci wskaźników wykorzystywanych do pomiaru faktycznie poniesionych przez nie kosztów. Przedsiębiorstwo utrzymywało ponadto, że taka metodyka byłaby zgodna z przepisami art. 2 ust. 6a lit. a) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego dotyczącymi korzystania z rzeczywistych kosztów krajowych, które zostały potwierdzone i które nie są zniekształcone.
- (258) Komisja pragnie w pierwszej kolejności podkreślić, że – wbrew interpretacji przedmiotowego producenta eksportującego – koszty związane z odpadami/złomem, materiałami zużywalnymi i kosztami pośrednimi nie zostały uznane za niezniekształcone zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego. Jak wyjaśniono w motywach 251–255 oraz w ujawnieniach dotyczących konkretnego przedsiębiorstwa przekazanych przedmiotowym producentom eksportującym, wskaźniki obliczone dla materiałów zużywalnych i kosztów pośrednich, które opierały się na faktycznych kosztach poniesionych przez danego producenta eksportującego, zostały ujęte jako niezniekształcone koszty w reprezentatywnym kraju. Metodykę tę zastosowano, ponieważ dostępne dane nie zawierały informacji na temat kosztów pośrednich, a także z uwagi na ograniczony wpływ materiałów zużywalnych na koszty ogólne. Co się tyczy odpadów/złomu, to włączono je do kategorii materiałów zużywalnych w przypadku przedsiębiorstw, w których miały one zaledwie znikomy udział w całkowitych kosztach produkcji, jak wyjaśniono w motywie 251. W pozostałych przypadkach Komisja oparła się na wartości odniesienia przedstawionej w tabeli 1 i w motywie 246.

(259) Komisja odnotowała również, że po potwierdzeniu istnienia znaczących zakłóceń w kraju wywozu zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego wartość normalną konstruuje się dla każdego producenta eksportującego w oparciu o niezniekształcone ceny lub wartości odniesienia w odpowiednim reprezentatywnym kraju zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a). Komisja podkreśliła, że w przepisie tym przewidziano również wyraźny wymóg, zgodnie z którym konstruowana wartość normalna musi obejmować odpowiednią kwotę niezniekształconych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych w stosownym reprezentatywnym kraju. Po potwierdzeniu przez Komisję istnienia znaczących zakłóceń wywierających wpływ na produkt objęty dochodzeniem w kraju wywozu, oparcie się na faktycznych kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych poszczególnych producentów eksportujących stało się niemożliwe, ponieważ takie koszty zostały w konsekwencji uznane za zniekształcone. Wreszcie, producent eksportujący nie uzasadnił tego twierdzenia w stopniu wymaganym zgodnie z obowiązującymi przepisami. W związku z tym twierdzenie to odrzucono.

3.3.4.3. Obliczanie wartości normalnej

(260) Komisja obliczyła konstruowaną wartość normalną w opisanych poniżej etapach.

(261) Po pierwsze, Komisja ustaliła wartość niezniekształconych kosztów produkcji materiałów z włókna szklanego. Zastosowała niezniekształcone koszty jednostkowe do rzeczywistej konsumpcji poszczególnych czynników produkcji każdego ze współpracujących producentów eksportujących.

(262) Po drugie, Komisja dodała do niezniekształconych kosztów wytwarzania materiałów z włókna szklanego pośrednie koszty produkcji określone zgodnie z motywem 255, aby otrzymać wartość niezniekształconych kosztów produkcji.

(263) Ponadto do niezniekształconych kosztów produkcji ustalonych zgodnie z motywem 261 Komisja zastosowała koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk z segmentu działalności chemicznej tureckiej grupy Sisecam za 2018 r., jak wyjaśniono w motywie 185.

(264) Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne wyrażone jako odsetek kosztów sprzedanych towarów i zastosowane do niezniekształconych kosztów produkcji wyniosły 20,57 %.

(265) Zysk wyrażony jako odsetek kosztów sprzedanych towarów i zastosowany do niezniekształconych kosztów produkcji wyniósł 39,26 %.

(266) Na tej podstawie Komisja skonstruowała wartość normalną dla każdego rodzaju produktu na podstawie ceny *ex-works* zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.4. Wartość normalna w odniesieniu do niewspółpracujących przedsiębiorstw objętych próbą

(267) Jak wyjaśniono w motywach 68–87, w przypadku producentów eksportujących Hengshi i Jushi należących do grupy CNBM, jeżeli chodzi o obliczenie wartości normalnej, zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja podjęła decyzję o zastosowaniu dostępnych faktów.

(268) W szczególności w przypadku Hengshi, jak wyjaśniono w motywach 275 i 276, Komisja wyjątkowo postanowiła przyjąć PCN ustalony w toku dochodzenia antysubsydyjnego, o którym mowa w motywie 3, jako dostępne fakty na podstawie art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Wartość normalna nie mogła jednak opierać się na danych własnych przedsiębiorstwa, ponieważ ustalono, że dane to są nieprawidłowe, co wyjaśniono w motywach 75–83. W związku z tym w przypadku obu producentów eksportujących, Jushi i Hengshi, wartość normalną każdego PCN lub bardzo podobnych PCN objętych próbą współpracujących producentów eksportujących stosujących podobne procesy produkcji (integracja pionowa lub integracja niepionowa) wykorzystano do ustalenia ich wartości normalnej. Wobec braku pasującego PCN objętych próbą współpracujących producentów eksportujących stosujących podobne procesy produkcji wykorzystano dane dotyczące pozostałych współpracujących producentów eksportujących stosujących inne procesy produkcji. Wobec braku pasującego PCN dowolnego z dwóch współpracujących producentów eksportujących wykorzystano najbardziej zbliżony PCN objętych próbą współpracujących producentów eksportujących stosujących podobne procesy produkcji. Komisja nie otrzymała od zainteresowanych stron żadnych uwag na temat podjętych działań.

3.5. Cena eksportowa w odniesieniu do współpracujących przedsiębiorstw objętych próbą

- (269) Objęta próbą grupa producentów eksportujących prowadziła wywóz do Unii bezpośrednio do niezależnych klientów, albo za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych działających w charakterze eksportera albo importera.
- (270) Cena eksportowa sprzedaży dokonywanej bezpośrednio na rzecz klientów niezależnych w Unii i za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych była ceną faktycznie zapłaconą lub należną za produkt objęty dochodzeniem przy jego wywozie do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (271) Cenę eksportową w przypadku sprzedaży za pośrednictwem powiązanych importerów ustalono na podstawie ceny, po której produkt przywieziony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W tym przypadku dokonano dostosowań ceny w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą, w tym kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz do rozsądnego zysku.
- (272) W toku dochodzenia współpracowało wyłącznie jedno niepowiązane przedsiębiorstwo handlowe, które w okresie objętym dochodzeniem dokonywało przywozu jedynie nieznacznych ilości materiałów z włókna szklanego. W związku z tym jego marżę zysku uznano za niereprezentatywną. Wobec braku jakichkolwiek innych informacji marżę zysku niezależnego przedsiębiorstwa handlowego działającego w sektorze materiałów z włókna szklanego oszacowano na 5 %.

3.6. Cena eksportowa w odniesieniu do niewspółpracujących przedsiębiorstw objętych próbą

- (273) Jak stwierdzono w motywach 75–84, jeden z producentów eksportujących należących do grupy CNBM nie współpracował w toku dochodzenia i zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja podjęła decyzję o ustaleniu ceny eksportowej na podstawie dostępnych faktów.
- (274) W swoich uwagach dotyczących zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego producent eksportujący zapytał, czy w przypadku ceny eksportowej Komisja powinna wykorzystać informacje (mianowicie PCN) przedłożone w równoległym dochodzeniu antysubsydyjnym wspomnianym w motywie 3.
- (275) Na podstawie art. 19 ust. 6 rozporządzenia podstawowego uzyskane informacje wykorzystuje się jednak wyłącznie do celów, dla których o nie wnioskowano. W art. 29 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037⁽⁹³⁾ zawarto to samo ograniczenie. W związku z tym danych zgromadzonych w kontekście dochodzenia antydumpingowego lub antysubsydyjnego nie można wykorzystywać do celów innych niż te, dla których o nie wnioskowano.
- (276) W tym konkretnym przypadku prowadzono równoległe dwa dochodzenia w sprawie produktu objętego postępowaniem, przy czym jedno wszczęto około trzech miesięcy wcześniej. Hengshi wyraźnie zwróciło się, aby w niniejszym dochodzeniu jako najlepsze dostępne informacje wykorzystać właściwe informacje zgromadzone w toku dochodzenia antysubsydyjnego. Hengshi wyraźnie zrzekło się gwarancji przewidzianej w art. 19 ust. 6 rozporządzenia podstawowego i art. 29 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2016/1037, że informacje przedłożone w dochodzeniach w sprawie ochrony handlu zostaną wykorzystane wyłącznie do celów, dla których je zgromadzono. Ponadto w tej sprawie Komisja nie nałożyła tymczasowych środków antydumpingowych, co stwierdzono w motywach 54–56, zatem czas przeprowadzania tych dwóch dochodzeń umożliwił zgromadzenie i weryfikację informacji na temat ceny eksportowej przedłożonych w dochodzeniu antysubsydyjnym przed nałożeniem ostatecznych ceł antydumpingowych. W rezultacie Komisja wyjątkowo miała wystarczającą ilość czasu, aby uwzględnić te informacje w niniejszym dochodzeniu, nie naruszając praw innych zainteresowanych stron i nie narażając własnego wewnętrznego procesu decyzyjnego. W związku z tym, Komisja wyjątkowo postanowiła wykorzystać dane dotyczące PCN zgromadzone w toku dochodzenia antysubsydyjnego, o którym mowa w motywie 3, jako dostępne fakty na podstawie art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W rezultacie obliczyła cenę eksportową każdego PCN na podstawie własnych danych producenta eksportującego, stosując metodę opisaną w motywach 269–272.
- (277) W odniesieniu do pozostałych dwóch producentów eksportujących z grupy CNBM cenę eksportową obliczono w sposób omówiony w motywach 269–272.

⁽⁹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55).

3.7. Porównanie

- (278) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową współpracujących producentów eksportujących na podstawie ceny *ex-works*.
- (279) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Dostosowań opartych na rzeczywistych danych przedsiębiorstwa współpracującego dokonano w odniesieniu do opłat za przeładunek, kosztów frachtu, kosztów pakowania, kosztów kredytu, opłat bankowych, ceł, prowizji i opłat przywozowych oraz podatków pośrednich. Dokonano również dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) w odniesieniu do sprzedaży za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych. Ustalono, że funkcje przedsiębiorstw handlowych w Hongkongu są podobne do funkcji przedstawiciela. Te przedsiębiorstwa handlowe poszukiwały klientów i nawiązywały z nimi kontakt. Ponośli one odpowiedzialność za proces sprzedaży i otrzymywały marżę zysku za swoje usługi. Na dostosowanie składały się koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne przedsiębiorstw handlowych oraz zysk wynoszący 5 %. Wobec braku jakichkolwiek innych informacji marżę zysku uznano za uzasadnioną.
- (280) Po ostatecznym ujawnieniu grupa Yuntianhua stwierdziła, że porównanie ceny eksportowej ze skonstruowaną wartością normalną byłoby nieuczciwe. Grupa stwierdziła, że choć Komisja dostosowała cenę eksportową do wszystkich bezpośrednich kosztów sprzedaży, takich jak koszty transportu i opłaty bankowe, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne tureckiej grupy Sisecam, które wykorzystano przy konstruowaniu wartości normalnej, prawdopodobnie obejmowały pewne bezpośrednie koszty sprzedaży poniesione na rynku krajowym w Turcji, co wprowadziło element asymetrii przy porównywaniu ceny eksportowej z wartością normalną.
- (281) Przedmiotowy producent eksportujący nie przedstawił żadnych dowodów potwierdzających świadczących o tym, że jakiegokolwiek bezpośrednie koszty sprzedaży mogłyby zostać uwzględnione w kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych, w oparciu o które skonstruowano wartość normalną, ani żadnych dowodów potwierdzających świadczących o tym, że wykorzystane dane mogłyby być niereprezentatywne.
- (282) W tym kontekście należy przypomnieć, że w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego ustanowiono wymóg korzystania z łatwo dostępnych danych. Komisja dąży do zagwarantowania, aby informacje, w oparciu o które konstruuje wartość normalną, były informacjami najwyższej jakości wybranymi spośród dostępnych publicznie danych, i zapewnia stronom możliwość zgłoszenia uwag i przedstawienia alternatywnych danych, które strony uznają za bardziej reprezentatywne. W tym konkretnym przypadku Komisja ujawniła koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, na których zamierzała się oprzeć, w nocy z września 2019 r., ale nie otrzymała żadnych uwag ani żadnych bardziej szczegółowych alternatywnych danych. W związku z powyższym twierdzenie to odrzucono.
- (283) Ten sam producent eksportujący stwierdził, że pomimo dostosowania wartości normalnej pod kątem niepodlegającego zwrotowi wywozowego podatku od wartości dodanej („VAT”), Komisja nie wykazała, że producenci tureccy uiszczają VAT, który może zostać w pełni zwrócony w momencie sprzedaży na rynku krajowym. Tym samym dokonanie takiego dostosowania byłoby niezgodne z prawem.
- (284) Komisja dokonała dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego pod kątem różnicy w wysokości podatków pośrednich między sprzedażą eksportową z ChRL do Unii a wartością normalną z wyłączeniem podatków pośrednich takich jak VAT. Komisja nie musi wykazywać – jak sugeruje producent eksportujący – że producenci tureccy faktycznie uiszcili VAT, który może podlegać pełnemu zwrotowi w momencie sprzedaży na rynku krajowym, ponieważ kwestia ta pozostaje bez znaczenia dla istoty sprawy. Wartość normalna, którą skonstruowano w sposób opisany w motywach 260–266, nie uwzględniała VAT, ponieważ do obliczenia wartości normalnej w kraju wywozu pomniejszonej o wartość odpowiednich transakcji związanych z VAT wykorzystuje się wartości niezniekształcone w reprezentatywnym kraju. Sytuacja związana ze sposobem traktowania podatku VAT w przypadku sprzedaży na rynku krajowym oraz w przypadku wywozu ogranicza się w całości do ChRL. W toku dochodzenia stwierdzono, że producenci eksportujący w ChRL ponoszą zobowiązania z tytułu wywozowego podatku VAT na poziomie 17 % lub 16 %, z czego 5 % lub 10 % podlega zwrotowi.

- (285) Dlatego też, jeżeli chodzi o różnicę w wysokości podatków pośrednich – w tej konkretnej sytuacji chodzi o podatek VAT podlegający częściowemu zwrotowi w przypadku sprzedaży eksportowej – Komisja dostosowała wartość normalną w należyty sposób, działając zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym argument ten został odrzucony.

3.8. Margines dumpingu

- (286) W przypadku objętych próbą producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i art. 2 ust. 12 rozporządzenia podstawowego.
- (287) Na tej podstawie wyliczono następujący ostateczny średni ważony margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Grupa CNBM	99,7 %
Grupa Yuntianhua	64,7 %

- (288) Jak wyjaśniono w motywie 43, jedna z objętych próbą grup producentów eksportujących, mianowicie grupa CNBM, nie współpracowała. Nie było w związku z tym możliwe ustalenie średniego ważonego marginesu dumpingu dla nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Margines dumpingu w przypadku wszystkich pozostałych współpracujących producentów eksportujących, którzy nie zostali wybrani do próby, ustalono zatem na tym samym poziomie co margines dumpingu jedynej objętej próbą grupy producentów eksportujących (Grupy Yuntianhua).
- (289) W odniesieniu do wszystkich innych ewentualnych producentów eksportujących z ChRL Komisja określiła margines dumpingu na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Ze względu na ścisłą współpracę ze strony producentów eksportujących, którzy według danych statystycznych Eurostatu dotyczących przywozu odpowiadają za całość wywozu materiałów z włókna szklanego z ChRL do Unii, Komisja uznała najwyższy margines dumpingu objętych próbą producentów eksportujących/grup producentów eksportujących, mianowicie grupy CNBM, za reprezentatywny do celów ustalenia poziomu rezydualnego marginesu dumpingu.
- (290) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Grupa CNBM	99,7 %
Grupa Yuntianhua	64,7 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	64,7 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	99,7 %

EGIPT

3.9. Producenci eksportujący

- (291) W toku dochodzenia ujawniono, że istniała jedna grupa producentów eksportujących w Egipcie odpowiadająca za 100 % wywozu w okresie objętym dochodzeniem. Składała się z dwóch powiązanych producentów eksportujących: Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E. (Jushi Egypt) i Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E. („Hengshi Egypt”). Oba przedsiębiorstwa należą do grupy CNBM i współpracowały przy dochodzeniu.

3.10. Wartość normalna

- (292) Skarżący twierdził, że wartość normalną w odniesieniu do Egiptu należy skonstruować na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających nieznieskształcone ceny lub wartości odniesienia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. Utrzymywał, że zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tego rozporządzenia wystąpiły znaczące zakłócenia z następujących powodów: producenci eksportujący znajdowali się w specjalnej strefie ekonomicznej ustanowionej na podstawie formalnej umowy zawartej między chińskim i egipskim rządem, zarządzanej i kontrolowanej przez chińską agencję rządową (China-Africa TEDA Investment Co. Ltd) Ponadto według skarżącego obaj producenci eksportujący w Egipcie otrzymali znaczne subsydia rządowe z racji prowadzenia działalności w tej specjalnej strefie ekonomicznej.
- (293) W odpowiedzi na ten argument obaj producenci eksportujący oznajmili, że zarzuty o zakłóceniach na rynku egipskim nie zostały przedłożone zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu podstawowym i że w przypadku, gdyby zostały przyjęte, naruszyłyby prawa producentów eksportujących do obrony. Producenci eksportujący stwierdzili konkretnie, że w skardze nie wysunięto żadnych zarzutów i nie przedstawiono dowodów wskazujących, że na egipską gospodarkę mają wpływ znaczące zakłócenia w rozumieniu art. 2 ust. 6a. Ponadto producenci eksportujący stwierdzili, że w każdym razie zarzuty są niewystarczające, aby mogły spełniać wymagane standardy dowodu ustanowione w rozporządzeniu podstawowym w celu ustalenia istnienia znaczących zakłóceń.
- (294) Jak wynika z art. 2 ust. 6s lit. d) i e) rozporządzenia podstawowego, składając skargę, skarżący powinien przedłożyć wszelkie dowody na istnienie znaczących zakłóceń w państwie wywozu. Komisja może wówczas ocenić, czy przedłożone dowody istotnie są wystarczające, aby uzasadnić ocenę zarzutu istnienia znaczących zakłóceń i wyciągnąć właściwe wnioski w toku dochodzenia.
- (295) Argument dotyczący istnienia znaczących zakłóceń na rynku egipskim przedłożono jednak dopiero kilka miesięcy po opublikowaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania, gdy termin na udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dla zainteresowanych stron upłynął, a proces gromadzenia danych był w zaawansowanym stadium.
- (296) Podsumowując, wniosek o zastosowanie wobec Egiptu metody konstruowania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego został odrzucony.

3.10.1. Obliczanie wartości normalnej

- (297) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej dla poszczególnych współpracujących producentów eksportujących była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (298) Na tej podstawie Komisja ustaliła, że całkowita sprzedaż produktu podobnego przez Jushi Egypt na rynku krajowym była reprezentatywna. Drugi producent eksportujący, Hengshi Egypt, nie prowadził sprzedaży krajowej.

- (299) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do producenta eksportującego, którego sprzedaż krajowa jest ogólnie reprezentatywna (Jushi Egypt), typy produktu objęte sprzedażą krajową, które są identyczne z rodzajami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii lub blisko je przypominają.
- (300) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy sprzedaż krajowa dokonywana przez tego producenta eksportującego na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii.
- (301) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem przez Jushi Egypt niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (302) Wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, gdy:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od nich, stanowiła ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu, oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu była równa lub wyższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (303) Za wartość normalną przyjęto rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla krajowej sprzedaży z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, gdy:
- wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiadała nie więcej niż 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju, lub
 - średnia ważona cena tego rodzaju produktu była niższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (304) W przypadku rodzajów produktów, których produkty podobne nie były sprzedawane na rynku krajowym, Komisja skonstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (305) Wartość normalną skonstruowano poprzez dodanie do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez współpracujących producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem następujących elementów:
- średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych przez współpracujących producentów eksportujących z tytułu całej krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem, oraz

— średniej ważonej zysku osiąganego przez współpracujących producentów eksportujących z tytułu całej krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem.

- (306) W odniesieniu do Jushi Egypt Komisja ustaliła pierwotnie, że w przypadku pięciu spośród ośmiu rodzajów produktu wywożone rodzaje produktów były identyczne jak rodzaje produktu sprzedawane w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym lub bardzo do nich podobne.
- (307) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Jushi Egypt zakwestionowało sposób, w jaki Komisja wzięła pod uwagę różnego rodzaju klientów przy porównywaniu wartości normalnej z ceną eksportową. Po przeprowadzeniu dodatkowej analizy Komisja potwierdziła, że na egipskim rynku krajowym nie występowała żadna powszechna ani wyraźna różnica w funkcjach pełnionych przez sprzedawców na poszczególnych szczeblach struktury handlowej, która dawałaby podstawy do sklasyfikowania klientów według określonych rodzajów. W związku z powyższym Komisja uznała słuszność uwag zgłoszonych przez przedsiębiorstwo i ponownie obliczyła stosowne marże bez dokonywania rozróżnienia na poszczególne rodzaje klientów. W konsekwencji Komisja zmieniła również konstruowaną wartość normalną ustaloną dla Hengshi Egypt.
- (308) Analiza sprzedaży krajowej Jushi Egypt według poszczególnych rodzajów produktu (przy uwzględnieniu sprzedaży reprezentatywnej) wykazała ponadto, że w ponad 80 % sprzedaż krajowa przynosiła zysk, a średnia ważona cena sprzedaży była wyższa od kosztów produkcji. W związku z tym wartość normalną dla tych rodzajów produktu obliczono jako średnią ważoną cen całkowitej sprzedaży krajowej w okresie objętym dochodzeniem. W przypadku ostatniego rodzaju produktu, który nie był przedmiotem sprzedaży krajowej, wartość normalną skonstruowano zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego, jak opisano powyżej w motywie 305.
- (309) Drugi producent eksportujący, Hengshi Egypt, prowadził wyłącznie sprzedaż eksportową swojej produkcji materiałów z włókna szklanego, a zatem nie prowadził sprzedaży krajowej. W związku z tym, ze względu na brak sprzedaży produktu podobnego na rynku krajowym Komisja skonstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (310) W okresie objętym dochodzeniem Hengshi Egypt zakupił główny surowiec (niedoprzedy z włókien szklanych) wykorzystywany do produkcji materiałów z włókna szklanego od Jushi Egypt i innego powiązanego dostawcy.
- (311) W tym kontekście producenci eksportujący twierdzili, że w świetle zysku osiąganego przez Jushi Egypt ze sprzedaży niedoprzędów z włókien szklanych producentowi eksportującemu Hengshi Egypt, transakcje należy uznać za dokonywane po cenach rynkowych. Producenci odnieśli się również do dotychczasowego orzecznictwa⁽⁹⁴⁾, na podstawie którego wykorzystanie danych zawartych w rejestrach przedsiębiorstwa objętego dochodzeniem stanowi regułę, a ich dostosowanie lub zastąpienie – wyjątek. Odnieśli się również do braku zakłócających środków rządowych, do faktu, że koszty produkcji zostały prawidłowo odzwierciedlone w rejestrach producenta eksportującego Hengshi Egypt i że rejestry te należy wykorzystywać w celu ustalenia kosztów produkcji oraz późniejszej konstruowanej wartości normalnej w przypadku Hengshi Egypt.
- (312) W przeciwieństwie do tego, co utrzymują producenci eksportujący, stwierdzono, że ceny, po których Hengshi Egypt zakupił niedoprzedy z włókien szklanych od Jushi Egypt, nie zostały naliczone w warunkach pełnej konkurencji, ponieważ były one stale i znacznie niższe od cen pobieranych przez Jushi Egypt od niezależnych klientów na egipskim rynku krajowym tego samego produktu. Biorąc pod uwagę znaczną różnicę między tymi cenami, Komisja stwierdziła, że cen, które Hengshi Egypt płacił Jushi Egypt, nie można uznać za ceny obowiązujące w warunkach pełnej konkurencji. Pomimo że ceny te przynosiły zysk, nie odzwierciedlały cen rynkowych w Egipcie i w przypadku braku przynależności korporacyjnej Hengshi Egypt płaciłby znacznie wyższe ceny za niedoprzedy z włókien szklanych. Ponadto uznano że odniesienie do braku zakłócających środków rządowych przy ustalaniu cen surowców jest nieistotne, ponieważ decydujące znaczenie w niniejszej sprawie ma analiza warunków pełnej konkurencji.

⁽⁹⁴⁾ Sprawa T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri przeciwko Radzie, EU:T:2016:500, pkt 47–49.

- (313) W odpowiedzi na ostateczne ujawnienie przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi Egypt ponowiły swoje twierdzenie, zgodnie z którym ceny niedoprzedów z włókien szklanych, które przedsiębiorstwo Jushi Egypt pobierało od przedsiębiorstwa Hengshi Egypt, były cenami wolnorynkowymi, argumentując, że sprzedaż między powiązаныmi podmiotami przynosiła marże zysku porównywalne do zysku docelowego wskazanego przez skarżącego w skardze jako wystarczający do „prowadzenia działalności na rynku w sposób ciągły w perspektywie długoterminowej”. Komisja zwróciła uwagę na fakt, że zysk docelowy to zysk, jaki przemysł unijny mógłby racjonalnie wypracować na rynku Unii przy braku przywozu towarów po cenach dumpingowych – nie jest on zatem odpowiednią wartością odniesienia do tego, aby ocenić, czy cena uzgodniona między powiązаныmi podmiotami jest ceną wolnorynkową. Odpowiednimi kryteriami, w oparciu o które należałoby przeprowadzić tego rodzaju ocenę, byłyby poziomy cen, jaki można byłoby uzyskać w Egipcie przy braku tego rodzaju powiązania. Dochodzenie wykazało, że poziomy cen (i zysku) na rynku egipskim były faktycznie wyższe niż odpowiednie poziomy ustalone między tymi powiązаныmi przedsiębiorstwami.
- (314) Mając powyższe na uwadze oraz ze względów wyszczególnionych w motywie 312 twierdzenie, że ceny były cenami wolnorynkowymi z uwagi na osiągnięty poziom zysku, zostało odrzucone.
- (315) Przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi Egypt stwierdziły ponadto, że metodyka Komisji opisana w motywach 309–311 narusza przepisy art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, które powinno się interpretować zawężająco, odwołując się również do orzecznictwa sądów UE i WTO. W opinii spółek Jushi/Hengshi Egypt cena zakupu niedoprzedów z włókien szklanych ustalona między przedsiębiorstwem Hengshi Egypt i Jushi Egypt nie może zostać pominięta po prostu z uwagi na fakt, że nie byłaby ceną wolnorynkową. Przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi Egypt stwierdziły, że Komisja była również zobowiązana do wykazania, w jakim stopniu zapisy księgowo przedsiębiorstwa Hengshi Egypt nie odzwierciedlają odpowiednio kosztów powiązanych z produkcją i sprzedażą materiałów z włókna szklanego.
- (316) Komisja nie zgadza się z tą wykładnią i uważa, że żaden z przypadków przywołanych przez przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi Egypt nie daje podstaw do unieważnienia ustaleń Komisji w niniejszym dochodzeniu. W istocie organy WTO⁽⁹⁵⁾ konsekwentnie orzekały, że w przypadku zapisów księgowych producentów eksportujących można stwierdzić, że nie ujęto w nich kosztów powiązanych z produkcją i sprzedażą produktu będącego przedmiotem dochodzenia, jeżeli np. producent należy do grupy przedsiębiorstw (jak ma to miejsce w przypadku przedsiębiorstw Jushi i Hengshi Egypt) i jeżeli uzna się, że transakcje dotyczące materiałów do produkcji powiązane z produkcją i sprzedażą produktu będącego przedmiotem dochodzenia nie są przeprowadzane w warunkach pełnej konkurencji. W związku z powyższym argument ten musiał zostać odrzucony.
- (317) Przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi Egypt stwierdziły ponadto – powołując się na stosowne orzecznictwo⁽⁹⁶⁾ – że oceniając, czy cena zakupu niedoprzedów z włókien szklanych była ceną wolnorynkową, Komisja oparła się na nieprawidłowej metodyce. Przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi Egypt argumentowały również, że Komisja nie przeprowadziła porównania z porównywalnymi cenami oraz że Komisja powinna była wziąć pod uwagę wszystkie istotne czynniki dotyczące analizowanych przypadków sprzedaży, a ściślej rzecz biorąc: (i) warunki dostawy; (ii) cła przywózowe nałożone na surowce; (iii) nieporównywalne ilości; (iv) politykę ustalania cen stosowaną przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt w odniesieniu do powiązanych transakcji.
- (318) Po zapoznaniu się z dokumentami zawartymi w aktach sprawy Komisja uznała słuszność argumentu dotyczącego dostosowania z uwagi na różnice w warunkach dostawy i w stosownych przypadkach odliczyła koszty transportu od ceny sprzedaży niedoprzedów z włókien szklanych. Koszty transportu oszacowano na podstawie faktycznych kosztów transportu materiałów z włókna szklanego zweryfikowanych przez Komisję.
- (319) Po dodatkowym ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi Egypt stwierdziły, że poza kosztami transportu należało również odliczyć koszty kredytu. Jeżeli chodzi o żądanie odliczenia kosztów kredytu, fakt poniesienia takich kosztów przez sprzedawcę stanowi w istocie nieodłączny element transakcji przeprowadzanych na otwartym rynku w warunkach pełnej konkurencji. Dlatego też Komisja musi odrzucić to żądanie.

⁽⁹⁵⁾ Zob. sprawozdanie Organu Apelacyjnego, UE – Biodiesel (Argentyna), WT/DS473/AB/R, pkt 6.33; sprawozdanie zespołu orzekającego, UE – Biodiesel (Argentyna), WT/DS473/R, przypis 400; sprawozdanie Organu Apelacyjnego, Ukraina – Azotan amonu (Rosja), WT/DS493/AB/R, pkt 6.94 i 6.96. Zob. również sprawa T-607/15 Yieh United Steel Corp, ECLI:EU:T:2019:831, pkt 62–67 i 83.

⁽⁹⁶⁾ Sprawa C-393/13 P, Rada Unii Europejskiej przeciwko Alumina d.o.o., EU:C:2014:2245, pkt 30.

- (320) Jeżeli chodzi o cła przywózowe, bez zajmowania stanowiska w kwestii tego, czy dokonanie dostosowania byłoby uzasadnione w tej sytuacji, w aktach nie zamieszczono żadnych dowodów świadczących o tym, że przedsiębiorstwo Jushi Egypt uiściło stosowne należności celne ani że władze egipskie pobrały takie należności. W swoim piśmie przedsiębiorstwo nie przedstawiło żadnych dowodów wskazujących, że uiściło tego rodzaju należności celne – w piśmie tym stwierdzono, że należności celne „obowiązywałyby na standardowych warunkach” oraz „że przedsiębiorstwo Jushi Egypt powinno je uiścić”. Jeżeli chodzi o ilości, przedsiębiorstwa nie były w stanie przedstawić żadnych dowodów potwierdzających istnienie ogólnie obowiązującej polityki rabatowej na poparcie swojego twierdzenia, że stwierdzona różnica w cenach stosowanych w odniesieniu do podmiotów powiązanych i podmiotów niepowiązanych wynikała z upustów ilościowych. W jedynym dokumencie przekazanym przez przedsiębiorstwo wyjaśniono, że wysokość cen stosowanych przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt w odniesieniu do przedsiębiorstwa Hengshi Egypt ustalono w oparciu o średnią cenę stosowaną przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt w odniesieniu do klientów niepowiązanych w minionym roku, powiększoną o odpowiedni odsetek w zależności od rodzaju niedoprzedów. Sytuacja na rynku i istotne różnice między wysokością cen stosowanych w odniesieniu do przedsiębiorstwa Hengshi Egypt a wysokością cen stosowanych w odniesieniu do klientów niepowiązanych świadczą jednak o tym, że przedsiębiorstwo Jushi Egypt nie wdrożyło wspomnianej powyżej polityki ustalania poziomu cen. W rezultacie w stosowanej przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt polityce ustalania poziomu cen nie odzwierciedlono rzeczywistej ceny uiszczanej przez podmiot powiązany (przedsiębiorstwo Hengshi Egypt). W związku z powyższym twierdzenia, że ceny sprzedaży niedoprzedów z włókien szklanych powinny zostać dostosowane w oparciu o te elementy, zostały odrzucone.
- (321) Podobnie po ostatecznym ujawnieniu rząd Egiptu stwierdził, że przy ocenianiu, czy ceny figurujące w zapisach księgowych eksporterów są cenami wolnorynkowymi, cena stanowi tylko jeden z czynników i warunków branych pod uwagę w przypadku poszczególnych transakcji, oraz że w ostatecznym ujawnieniu nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że Komisja zbadała takie inne czynniki i warunki w przypadku rzeczonych transakcji. Rząd Egiptu stwierdził ponadto, że Komisja działała niezgodnie z art. 2.2.1.1 zdanie pierwsze Porozumienia antydumpingowego WTO, ponieważ zignorowała dane dotyczące kosztów spełniające dwa wymogi ustanowione w tym artykule, tj. dane, które były „zgodne z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości” oraz „właściwie odzwierciedlały koszty”.
- (322) Jak wspomniano w motywach 318 i 319, Komisja dokonała dostosowania pod kątem kosztów transportu. Biorąc jednak pod uwagę okoliczności badanej sprawy stwierdzono, że dokonanie jakichkolwiek dostosowań w odniesieniu do innych elementów nie było uzasadnione, a zatem nie miało znaczenia w kontekście oceny przeprowadzanej w celu ustalenia, czy ceny były cenami wolnorynkowymi. Ponadto, jak opisano w motywie 312, Komisja stwierdziła, że ceny, po których przedsiębiorstwo Hengshi Egypt zakupiło niedoprzedów z włókien szklanych od przedsiębiorstwa Jushi Egypt, były stale i znacznie niższe od cen pobieranych przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt od niezależnych klientów na egipskim rynku krajowym tego samego produktu, nawet po dokonaniu uzasadnionych dostosowań. Biorąc pod uwagę znaczną różnicę między tymi cenami, Komisja stwierdziła, że cen tych nie można uznać za ceny wolnorynkowe. W rezultacie Komisja stwierdziła, że ceny te nie odzwierciedlały we właściwy sposób kosztów związanych z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, którego brzmienie jest tożsame z brzmieniem art. 2.2.1.1 Porozumienia antydumpingowego WTO. Oba stwierdzenia zostały zatem odrzucone.
- (323) Ponadto przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi Egypt stwierdziły, że w przypadku oparcia się na wewnętrznych kodach produktów stosowanych w ich przedsiębiorstwach w odniesieniu do niedoprzedów z włókien szklanych wynik porównania ilości niedoprzedów sprzedanych klientom powiązanym i klientom niepowiązanym na rynku krajowym nie byłby reprezentatywny. Zamiast tego przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi Egypt zaproponowały przeprowadzenie porównania w oparciu o strukturę PCN (numer kontrolny produktu) ustanowioną przez Komisję w ramach innego dochodzenia antydumpingowego dotyczącego produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Bahrajnu i Egiptu ⁽⁹⁷⁾. Przedsiębiorstwa stwierdziły, że zastosowanie tego podejścia pozwoliłoby uzyskać bardziej reprezentatywne wyniki. Przedsiębiorstwa argumentowały również, że z uwagi na fakt, iż numery kontrolne produktów zostały uznane za odpowiednie do porównywania cen na potrzeby obliczeń marginesów dumpingu i szkody, powinny one zostać również uznane za odpowiednie do porównania cen niedoprzedów z włókien szklanych pobieranych przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt od przedsiębiorstwa Hengshi Egypt, z jednej strony, oraz przez przedsiębiorstwo Jushi Egypt od klientów niepowiązanych na rynku krajowym, z drugiej strony.
- (324) Podejście zastosowane przez Komisję umożliwiło porównanie sprzedaży na rzecz Hengshi Egypt ze sprzedażą na rzecz podmiotów niepowiązanych na podstawie dokładnie odpowiadających sobie wewnętrznych kodów produktów – pozwoliło to precyzyjnie porównać odpowiednie rodzaje produktów sprzedawane obydwu rodzajom klientów. Przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi Egypt nie wykazały, w jaki sposób przeprowadzenie porównania w oparciu o PCN utworzone w innym celu miałyby zaowocować precyzyjniejszymi wynikami niż przeprowadzenie porównania w oparciu o cenę tego samego produktu. Komisja stwierdziła wręcz, że zastosowanie alternatywnego podejścia zaproponowanego przez przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi Egypt doprowadziłoby do uzyskania mniej precyzyjnych wyników, i odrzuciła ten argument.

⁽⁹⁷⁾ Postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu produktów z włókien ciągłych szklanych pochodzących z Bahrajnu i Egiptu wszczęte na podstawie zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (Dz.U. C 151 z 3.5.2019, s. 4).

- (325) W konsekwencji Komisja potwierdziła ustalenie, zgodnie z którym koszty niedoprzędów z włókien szklanych figurujące w zapisach księgowych przedsiębiorstwa nie odzwierciedlały odpowiednio ponoszonych przez przedsiębiorstwo Hengshi Egypt kosztów związanych z produkcją materiałów z włókna szklanego. Przy konstruowaniu wartości normalnej wspomniane koszty należało zatem dostosować do poziomu cen naliczanych klientom niepowiązanym na rynku krajowym zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (326) Jak wspomniano w motywie 548, w dniu 10 lutego 2020 r. Komisja opublikowała dodatkowe ostateczne ujawnienie i zaprosiła przedsiębiorstwa do zgłaszania uwag dotyczących treści tego dodatkowego ostatecznego ujawnienia. Przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi Egypt przekazały swoje uwagi w dniu 13 lutego 2020 r. – uwagi te nie odnosiły się jednak do treści dodatkowego ostatecznego ujawnienia. Przedsiębiorstwa podtrzymały swoje zastrzeżenia dotyczące metodyki zastosowanej przez Komisję przy konstruowaniu wartości normalnej dla przedsiębiorstwa Hengshi, a w szczególności argumenty odrzucone przez Komisję.
- (327) Komisja zwraca uwagę na fakt, że wspomniane uwagi, które dotyczyły informacji przekazanych przedsiębiorstwu w dokumencie zawierającym ogólne ustalenia, wpłynęły po terminie na zgłaszanie uwag do ostatecznego ujawnienia (tj. po dniu 9 stycznia 2020 r.). Tak czy inaczej Komisja zdecydowała się odnieść do tych uwag w niniejszym rozporządzeniu.
- (328) Po pierwsze, przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi stwierdziły, że tworzą jeden podmiot gospodarczy, ponieważ wytwarzane przez nie produkty nie pokrywają się ze sobą i ponieważ znajdują się w tej samej strefie. Po drugie, wspomniane przedsiębiorstwa stwierdziły, że Komisja naruszyła art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, ponieważ przepis ten nie uprawnia Komisji do przeprowadzenia testu pod kątem zgodności z warunkami pełnej konkurencji. Przedsiębiorstwa powołały się na szereg sprawozdań zespołów orzekających i Organu Apelacyjnego, które rzekomo potwierdzały to ustalenie. W trakcie przesłuchania przedstawiciele przedsiębiorstw stwierdzili, że zyski nie mogą być uznawane za koszty. Podtrzymali również swoje twierdzenie, że oparcie się przez Komisję na cenie rynkowej niedoprzędów z włókien szklanych w Egipcie (ustalonej na podstawie danych dotyczących niepowiązanej sprzedaży na rynku egipskim przez przedsiębiorstwo Jushi) doprowadziło do przypadku podwójnego policzenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku w odniesieniu do niedoprzędów z włókien szklanych.
- (329) Jeżeli chodzi o pierwszy argument, Komisja może uznać przedsiębiorstwa za jeden podmiot gospodarczy wyłącznie w przypadku, gdy z informacji przedstawionych w aktach sprawy wynika, że przedsiębiorstwa te działają wspólnie we wszystkich obszarach swojej działalności. Przy braku innych elementów aspekty takie jak lokalizacja i rodzaje produkowanych wyrobów nie dają wystarczających podstaw do tego, by uznać, że przedsiębiorstwa prowadzą działalność jako jeden podmiot gospodarczy. Dlatego też Komisja podtrzymuje, że choć przedsiębiorstwa Jushi i Hengshi należą do tej samej grupy, z dowodów przedstawionych w aktach wynika, że są one dwoma podmiotami prawnymi działającymi niezależnie od siebie, a zatem nie można ich uznać za jeden podmiot gospodarczy.
- (330) Jeżeli chodzi o drugi argument, w art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego stwierdzono, że w przypadku, gdy koszty powiązane z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem nie zostały właściwie udokumentowane w zapisach księgowych danego przedsiębiorstwa, muszą one zostać dostosowane. Zdaniem Komisji można stwierdzić, że cena transferowa nie odzwierciedla kosztu związanego z produkcją produktu objętego dochodzeniem, jeżeli nie jest ceną wolnorynkową. Taka wykładnia została potwierdzona przez Organ Apelacyjny WTO⁽⁹⁸⁾. Orzecznictwo WTO, na którego wyrwane z kontekstu fragmenty przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi powołały się w swoich uwagach⁽⁹⁹⁾, jest co do zasady zgodne z wykładnią dokonaną przez Komisję. W tym kontekście Organ Apelacyjny potwierdził, że zapisy księgowe prowadzone zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości mogą mimo to zostać uznane za niewłaściwie dokumentujące koszty związane z produkcją i sprzedażą analizowanego produktu, jeżeli np. eksporter lub producent objęty dochodzeniem wchodzi w skład grupy przedsiębiorstw, w której koszty określonych materiałów do produkcji ponoszone w związku z produkcją i sprzedażą analizowanego produktu są ujmowane w zapisach księgowych prowadzonych przez różne przedsiębiorstwa, lub jeżeli transakcje dotyczące takich materiałów do produkcji nie są przeprowadzane w warunkach pełnej konkurencji. Tak właśnie jest w omawianym w tym miejscu przypadku.

⁽⁹⁸⁾ Organ Apelacyjny, UE – Biodiesel (Argentyna).

⁽⁹⁹⁾ Organ Apelacyjny, UE – Biodiesel (Argentyna), sprawozdanie panelu orzekającego UE – Biodiesel (Indonezja), sprawozdanie panelu orzekającego UE – Biodiesel (Argentyna).

- (331) Wspomniani producenci eksportujący zdają się również nieprawidłowo interpretować pojęcie kosztów w art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Pojęcie to odnosi się do kosztów ponoszonych przez producenta produktu objętego dochodzeniem (a nie do producenta materiału do produkcji). Z punktu widzenia kupującego zysk sprzedawcy stanowi koszt zawarty w cenie płaconej za materiał do produkcji. Komisja w prawidłowy sposób przeprowadziła ocenę służącą ustaleniu, czy w zapisach księgowych przedsiębiorstwa Hengshi właściwie udokumentowano koszty związane z produkcją materiałów z włókna szklanego, i stwierdziła, że ceny transferowe za zakup niedoprzędów z włókien szklanych były znacznie niższe w porównaniu z cenami rynkowymi tego samego rodzaju produktów w Egipcie, co oznacza, że nie były cenami wolnorynkowymi. W konsekwencji Komisja dostosowała koszt niedoprzędów z włókien szklanych na podstawie cen stosowanych przez przedsiębiorstwo Jushi w odniesieniu do niepowiązanych przedsiębiorstw na rynku egipskim.
- (332) Komisja odniosła się wyczerpująco do zarzutu dotyczącego podwójnego liczenia w motywach 337–345 niniejszego rozporządzenia.
- (333) W przypadku zakupów niedoprzędów z włókien szklanych od pozostałych powiązanych dostawców, dostawca ten nie sprzedawał niedoprzędów z włókien szklanych niezależnym klientom w Egipcie. W związku z tym Komisja porównała ceny zakupów niedoprzędów z włókien szklanych od tego dostawcy z cenami naliczanymi przez Jushi Egypt stronom niepowiązanym na rynku krajowym. W rezultacie ustalono, że ceny zakupów niedoprzędów z włókien szklanych dokonywanych przez Hengshi Egypt od pozostałych powiązanych dostawców są zgodne z cenami obowiązującymi na egipskim krajowym rynku otwartym, w związku z czym te zakupy niedoprzędów z włókien szklanych uznano za dokonane w warunkach pełnej konkurencji.
- (334) Jeżeli chodzi o wysokości kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych – ponieważ Hengshi Egypt nie prowadził sprzedaży krajowej – podstawą wysokości kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych była sprzedaż krajowa produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym i pierwotnie na tym samym poziomie handlu (tj. wyłącznie na rzecz użytkowników końcowych), w okresie objętym dochodzeniem dokonywana przez Jushi Egypt, drugiego producenta eksportującego w Egipcie.
- (335) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi Egypt stwierdziły, że przyjęte przez Komisję podejście polegające na zastosowaniu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków przedsiębiorstwa Jushi Egypt w odniesieniu do sprzedaży na rzecz użytkowników końcowych wyłącznie w celu konstruowania wartości normalnej dla przedsiębiorstwa Hengshi Egypt jest niezgodne z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego i nie znajduje uzasadnienia w żadnych okolicznościach faktycznych. Jak wspomniano w motywie 306, rzeczywiście nie było żadnych dowodów na istnienie stałej i znaczącej różnicy funkcji sprzedawcy na poszczególnych poziomach handlu na egipskim rynku krajowym, która to różnica uzasadniałaby rozróżnienie rodzaju klienta. W efekcie sprzedaż krajowa Jushi Egypt do wszystkich kanałów sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym stanowi podstawę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku wykorzystywanych przy konstruowaniu wartości normalnej Hengshi Egypt.
- (336) Hengshi Egypt twierdził, że zysk ze sprzedaży niedoprzędów z włókien szklanych osiągnięty przez Jushi Egypt należy odjąć przy konstruowaniu wartości normalnej w przypadku Hengshi Egypt. Swoje twierdzenie oparł na fakcie, że (i) przedsiębiorstwa tworzyły jeden podmiot gospodarczy oraz że (ii) uwzględnienie zysku osiągniętego przez Jushi Egypt przy konstruowaniu wartości normalnej i obliczaniu kosztów produkcji doprowadziłoby do sytuacji podwójnego liczenia.
- (337) Komisja uważa, że dwaj egipscy producenci eksportujący nie tworzą jednego podmiotu gospodarczego (choćby należą do tej samej grupy przedsiębiorstw, grupy CNBM), ponieważ są odrębnymi podmiotami o odrębnych osobowościach prawnych oraz prowadzą niezależną produkcję i sprzedaż.
- (338) Ponadto przy konstruowaniu wartości normalnej koszty produkcji Hengshi Egypt dostosowano zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, aby odzwierciedlić obowiązujące ceny rynkowe zgodne z warunkami pełnej konkurencji (tym samym skutecznie pomijając sprzedaż niedoprzędów z włókien szklanych między stronami powiązanymi). Co więcej, zgodnie z art. 2 ust. 6 tego rozporządzenia podstawę marży zysku wykorzystywanej do konstruowania wartości normalnej stanowi sprzedaż krajowa produktu podobnego (tj. materiałów z włókna szklanego, a nie niedoprzędów z włókien szklanych) niezależnym klientom w zwykłym obrocie handlowym. Marża zysku odzwierciedla również poziom zysku, który producent może osiągnąć w normalnych warunkach ze sprzedaży materiałów z włókna szklanego na egipskim rynku. W związku z powyższym argument opisany w poprzednim motywie został odrzucony.

- (339) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi Egypt podtrzymały twierdzenie, że konstruowana wartość normalna Hengshi Egypt była sztucznie zawyżona w wyniku podwójnego policzenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku ze sprzedaży przez Jushi Egypt niedoprzędów z włókien szklanych. Przedsiębiorstwa odniosły się do dwóch poprzednich dochodzeń antydumpingowych, w których Komisja odliczyła w jednym przypadku koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne od sprzedaży półproduktów, a w drugim – koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne od sprzedaży surowców przez dostawcę⁽¹⁰⁰⁾ i stwierdziły, że okoliczności w tych przypadkach były porównywalne do okoliczności niniejszego dochodzenia. W związku z tym przedsiębiorstwa argumentowały, że Komisja powinna, tak jak w tych poprzednich przypadkach, odliczyć koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk Jushi Egypt ze sprzedaży niedoprzędów z włókien szklanych od kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku wykorzystanych w celu skonstruowania wartości normalnej materiałów z włókna szklanego Hengshi Egypt.
- (340) Okoliczności przypadków, do których odniosły się przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi Egypt, są jednak inne niż okoliczności w obecnym dochodzeniu. W jednym przypadku kwestia ta nie została poruszona podczas konstruowania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, ale podczas określania, czy sprzedaż krajowa odbywała się w zwykłym obrocie handlowym w oparciu o pełne koszty danego przedsiębiorstwa. W przypadku tym oba powiązane przedsiębiorstwa, których dotyczyło dochodzenie, sprzedawały produkt objęty dochodzeniem na rynku krajowym, a zatem koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne obu przedsiębiorstw związane były ze sprzedażą produktu, którego dotyczyło dochodzenie, co nie ma miejsca w obecnym dochodzeniu.
- (341) W obecnym dochodzeniu cenę niedoprzędów z włókien szklanych na wolnym rynku wykorzystano w celu określenia kosztów produkcji materiałów z włókna szklanego przez Hengshi Egypt. Cena ta obejmowała koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk (ze sprzedaży niedoprzędów z włókien szklanych) i pozwoliła na określenie pełnych kosztów produkcji materiałów z włókna szklanego przez Hengshi Egypt. Nie obejmowała ona jednak kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ani zysku z krajowej sprzedaży materiałów z włókna szklanego Hengshi Egypt, ponieważ przedsiębiorstwo to nie prowadziło sprzedaży materiałów z włókna szklanego na rynku krajowym. W celu określenia wartości normalnej dodano odpowiednią kwotę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku do kosztów produkcji zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Ta odpowiednia kwota odzwierciedlała poniesione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk osiągnięty w krajowej sprzedaży materiałów z włókna szklanego na egipskim rynku.
- (342) Jeżeli chodzi o drugie dochodzenie, do którego odniosły się przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi Egypt, argument producentów eksportujących, których dotyczyło dochodzenie, aby odliczyć koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne producentów surowców od kosztów produkcji producenta eksportującego, odrzucono, ponieważ „w przypadku każdego nabycia surowca jego cena obejmuje niektóre koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, ale są to koszty dostawcy, a nie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne danego eksportera”. To samo dotyczy obecnego przypadku.
- (343) Biorąc pod uwagę powyższe nie można uznać, że precedensy te stanowią poparcie dla twierdzenia producentów eksportujących, że obecny przypadek nie jest zgodny z dotychczasowymi dochodzeniami.
- (344) Przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi Egypt argumentowały ponadto, że Jushi Egypt jest producentem zintegrowanym produkującym niedoprzędów z włókien szklanych do dalszego przetwarzania w materiały z włókna szklanego oraz że sprzedaż materiałów z włókna szklanego tego przedsiębiorstwa obejmuje w związku z tym także koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk związane z produkcją niedoprzędów z włókien szklanych. Przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi Egypt stwierdziły zatem, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk rzekomo dotyczące niedoprzędów z włókien szklanych należy odliczać od kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku Jushi Egypt ze sprzedaży materiałów z włókna szklanego, dodawanych do kosztów produkcji materiałów z włókna szklanego Hengshi Egypt przy konstruowaniu wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Po ostatecznym ujawnieniu również rząd Egiptu podniósł podobny argument.
- (345) Komisja zauważyła, że jakakolwiek alokacja zysku i kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ze sprzedaży materiałów z włókna szklanego do niedoprzędów z włókien szklanych miałyby wyłącznie charakter spekulacyjny, gdyż zysk i koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne są generowane w związku ze sprzedażą produktu, którego dotyczą, i nie mogą być powiązane z materiałami do produkcji z wyższego szczebla, z których je wytworzono. Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk przypisane przez przedsiębiorstwo do sprzedaży materiałów z włókna szklanego nie powinny zatem obejmować żadnych kosztów związanych z innym produktem. Ponadto w swojej ewidencji księgowej przedsiębiorstwo Jushi Egypt samo wprowadziło jednoznaczne rozróżnienie w osiągniętych przychodach i poniesionych wydatkach w odniesieniu do każdego segmentu działalności w ramach przedsiębiorstwa, tj. materiałów z włókna szklanego i innych produktów. Gdyby twierdzenia przedsiębiorstw były prawdziwe, wiarygodność metodyki stosowanej przez Jushi Egypt w celu alokacji kosztów do przedmiotowego produktu na potrzeby niniejszego dochodzenia zostałyby w rzeczywistości podana w wątpliwość.

⁽¹⁰⁰⁾ Mianowicie rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1295 z dnia 1 sierpnia 2019 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1469 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu, z żelaza lub stali, pochodzących z Rosji i Ukrainy, w następstwie częściowego przeglądu okresowego, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 204 z 2.8.2019, s. 22), motywy 32 i 33 oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 695/2006 z dnia 5 maja 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 397/2004 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz bawełnianej bielizny pościelowej z Pakistanu (Dz.U. L 121 z 6.5.2006, s. 14), motywy 44.

- (346) Twierdzenie, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk Jushi Egypt związane z materiałami z włókna szklanego obejmowały zatem także koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne i zysk związane ze sprzedażą przez to przedsiębiorstwo niedoprzędów z włókien szklanych, a w konsekwencji koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne i zysk z niedoprzędów z włókien szklanych zostały policzone podwójnie podczas konstruowania wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, uznano za błędne i w związku z tym odrzucono.
- (347) Rząd Egiptu uznał ponadto, że sposób konstruowania wartości normalnej dla Hengshi Egypt doprowadził do zawyżenia marginesu dumpingu obliczonego dla grupy. Według rządu Egiptu Komisja uznała, że omawiani dwaj producenci nie stanowili jednego podmiotu gospodarczego, a zarazem pominęła ceny sprzedaży niedoprzędów z włókien szklanych między tymi podmiotami na podstawie przekonania, że podmioty te są ze sobą związane. Rząd Egiptu odniósł się w tym względzie do wcześniejszej praktyki, w ramach której odliczano zyski między przedsiębiorstwami stanowiącymi jeden podmiot gospodarczy.
- (348) Fakt, że Jushi Egypt i Hengshi Egypt należą do tej samej grupy przedsiębiorstw i są ze sobą powiązane, nie kwalifikował ich jednak jako podmiotów stanowiących jeden podmiot gospodarczy. Jak wyjaśniono w motywie 329, oba przedsiębiorstwa są odrębnymi podmiotami o odrębnych osobowościach prawnych oraz prowadzą niezależną produkcję i sprzedaż. Przedsiębiorstwa, których dotyczy dochodzenie, nigdy nie zakwestionowały tych faktów. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

3.11. Cena eksportowa

- (349) Współpracujący producenci eksportujący prowadzili wywóz do Unii albo bezpośrednio niezależnym klientom, za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych z siedzibą poza Unią, albo za pośrednictwem importerów powiązanych z siedzibą w Unii.
- (350) W przypadku gdy producenci eksportujący wywozili produkt objęty postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii lub za pośrednictwem przedsiębiorstwa powiązanego działającego jako przedsiębiorstwo handlowe, cena eksportowa została ustalona na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem przy jego wywozie do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (351) W przypadku gdy producenci eksportujący wywozili produkt objęty postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych działających jako importer, cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny, po której produkt przywieziony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W tym przypadku dostosowań ceny dokonano w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedaną, w tym kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych importerów powiązanych z siedzibą w Unii, oraz do rozsądnego zysku.
- (352) Tylko jedno przedsiębiorstwo handlowe współpracowało podczas dochodzenia. Ponieważ w okresie objętym dochodzeniem dokonywało ono przywozu jedynie nieznacznych ilości materiałów z włókna szklanego, jego marżę zysku uznano za niereprezentatywną. Wobec braku jakichkolwiek innych informacji marżę zysku niezależnego przedsiębiorstwa handlowego działającego w sektorze materiałów z włókna szklanego oszacowano na 5 %.

3.12. Porównanie

- (353) Komisja porównała wartość normalną z ceną eksportową dwóch współpracujących producentów eksportujących na podstawie ceny *ex-works*.
- (354) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W tym przypadku dostosowań dokonano w odniesieniu do transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, kosztów kredytów oraz opłat bankowych.

- (355) Ponadto w okresie objętym dochodzeniem obaj współpracujący producenci dokonywali wywozu materiałów z włókna szklanego do Unii za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych z siedzibą poza Unią, w Hongkongu. Przedsiębiorstwa handlowe w Hongkongu poszukiwały klientów i nawiązały z nimi kontakt. Ponadto ponosiły one odpowiedzialność za proces sprzedaży i otrzymywały marżę zysku za swoje usługi. W związku z tym Komisja ustaliła, że funkcje tych przedsiębiorstw handlowych są podobne do funkcji przedstawiciela. W konsekwencji dokonano również dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) w odniesieniu do sprzedaży za pośrednictwem tych powiązanych przedsiębiorstw handlowych. Dostosowanie polegało na odjęciu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych przedsiębiorstw handlowych oraz zysku wynoszącego 5 %. Wobec braku jakichkolwiek innych informacji marżę zysku uznano za uzasadnioną.

3.13. Marginesy dumpingu

- (356) Aby ustalić margines dumpingu w odniesieniu do dwóch współpracujących producentów eksportujących, Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego typu produktu objętego postępowaniem, na podstawie ceny *ex-works*, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (357) Ponieważ obaj współpracujący producenci byli powiązani, ustalono jeden margines dumpingu na podstawie średniej ważonej ich indywidualnych marginesów dumpingu.
- (358) Po ostatecznym ujawnieniu rząd Egiptu zakwestionował sposób, w jaki Komisja obliczyła margines dumpingu dla grupy CNBM. Rząd Egiptu stwierdził, że zgodnie z art. 6.10 porozumienia antydumpingowego WTO poszczególne marginesy należy obliczać osobno dla każdego współpracującego producenta eksportującego w ramach dochodzenia. W tym zakresie rzeczywiste krajowe ceny sprzedaży Jushi Egipt należało wykorzystać jako podstawę do określenia wartości normalnej dla całej grupy CNBM i średniej ważonej ceny eksportowej Hengshi Egipt i Jushi Egipt.
- (359) Jak wspomniano w motywie 34, art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego umożliwia Komisji ustanowienie jednego indywidualnego cła antydumpingowego w przypadku, gdy między producentami eksportującymi istnieją powiązania strukturalne. Fakt, że Jushi Egipt i Hengshi Egipt są powiązаныmi przedsiębiorstwami, został stwierdzony podczas dochodzenia i nie został zakwestionowany. W związku z tym Komisja obliczyła jedyny indywidualny margines dumpingu dla grupy CNBM zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Podstawę do obliczenia pojedynczego marginesu grupy stanowią indywidualne marginesy dumpingu przedsiębiorstw objętych dochodzeniem. W tym względzie wartość normalną i cenę eksportową należy ustalić dla każdego przedsiębiorstwa osobno zgodnie z art. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego. W art. 2 rozporządzenia podstawowego opisano metodykę ustalania wartości normalnej w przypadku, gdy krajowe ceny sprzedaży nie są reprezentatywne, a metoda ta nie przewiduje oparcia wartości normalnej jedynie na cenach sprzedaży krajowej innego przedsiębiorstwa. Podobnie art. 3 rozporządzenia podstawowego nie pozwala też na obliczenie marginesu dumpingu na podstawie średnich ważonych cen eksportowych co najmniej dwóch przedsiębiorstw. Omawiany argument został zatem odrzucony.
- (360) Po dodatkowym ostatecznym ujawnieniu rząd Egiptu zauważył, że Komisja nie odniosła się do większości uwag i argumentów przedstawionych przez przedsiębiorstwa Hengshi/Jushi Egipt po ostatecznym ujawnieniu, i stwierdził, że wspomniane uwagi i argumenty należy rozważyć. Komisja zauważyła, że do wszystkich uwag przedstawionych przez przedsiębiorstwa Hengshi/Jushi Egipt po ostatecznym ujawnieniu oraz dodatkowym ostatecznym ujawnieniu odniesiono się w pełni w niniejszym rozporządzeniu w poprzednich motywach. Jak wspomniano również w motywie 548, dodatkowe ostateczne ujawnienie ograniczało się do faktów i okoliczności stanowiących podstawę dla ostatecznych ustaleń, które uległy zmianie w stosunku do ostatecznego ujawnienia.
- (361) Poziom współpracy w tym przypadku jest wysoki, ponieważ według danych statystycznych dotyczących przywozu odnotowanych w Eurostacie producenci eksportujący współpracujący przy dochodzeniu odpowiadali w istocie za całość przywozu do Unii produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie Komisja postanowiła przyjąć rezydualny margines dumpingu na poziomie indywidualnego marginesu dumpingu ustalonego dla współpracujących przedsiębiorstw.

(362) Ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Grupa CNBM	20,0 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	20,0 %

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (363) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez 16 producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (364) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna materiałów z włókna szklanego w okresie objętym dochodzeniem wyniosła niemal 115 000 ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie zweryfikowanych odpowiedzi skarżącego na pytania zawarte w kwestionariuszu, skontrolowanych krzyżowo oraz, w stosownych przypadkach, zaktualizowanych za pomocą zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu producentów unijnych objętych próbą. Jak wskazano w motywie 12, próba składała się z czterech producentów unijnych reprezentujących ponad 40 % całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (365) Aby ustalić wielkość konsumpcji w Unii oraz wielkość przywozu do Unii, Komisja posłużyła się dostosowanymi danymi Eurostatu, postępując zgodnie z niepodważoną metodą zasugerowaną przez skarżącego. Na podstawie danych TARIC niewielką część materiałów do produkcji usunięto z wykorzystywanych danych statystycznych. Na podstawie informacji otrzymanych od współpracujących producentów eksportujących w ChRL i w Egipcie Komisja sprawdziła i potwierdziła szacunki skarżącego odnoszące się do odsetka produktu objętego postępowaniem w wielkości przywozu objętego kodami CN ⁽¹⁰¹⁾ wymienionymi w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania ⁽¹⁰²⁾.
- (366) Wielkość i wartość przywozu z innych państw trzecich ustalono w toku dochodzenia na podstawie bezpośredniej wiedzy przedsiębiorstw produkujących materiały z włókna szklanego w innych państwach trzecich i przywożących je do Unii. W odniesieniu do wszystkich państw trzecich, oprócz danych liczbowych wymienionych w skardze, skarżący przedstawił zaktualizowane informacje z badań rynkowych dotyczące okresu objętego dochodzeniem.
- (367) Komisja ustaliła poziom konsumpcji w Unii na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym, powiększonej o przywóz ze wszystkich państw trzecich, odnotowanej w bazie danych Comext Eurostatu, dostosowanej w sposób opisany w motywach 365 i 366 powyżej.
- (368) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii (w tonach)

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Całkowita konsumpcja w Unii	153 287	175 827	181 464	168 270
Indeks	100	115	118	110

Źródło: Comext, skarga.

⁽¹⁰¹⁾ Kody Nomenklatury scalonej.

⁽¹⁰²⁾ Kody CN 7019 39 00, 7019 40 00, 7019 59 00 i 7019 90 00.

- (369) Konsumpcja w Unii wzrosła w okresie badanym z około 153 000 ton w 2015 r. do 168 000 ton w okresie objętym dochodzeniem, tj. o 9,8 %.
- (370) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia Jushi/Hengshi China i CCCLA zwróciły się o dodatkowe ujawnienie w celu wyjaśnienia podstawowych danych dotyczących przywozu i zużycia oraz szczegółowej metodyki stosowanej do ich ustalenia. Przedsiębiorstwa i Izba argumentowały, że jest to konieczne, ponieważ dane liczbowe wykorzystane w skardze różnią się od zawartych w ujawnieniu.
- (371) Twierdzenie, że odpowiednie dane liczbowe nie zostały ujawnione, jest błędne. Dane liczbowe wykorzystane do ustalenia zużycia materiałów z włókna szklanego w Unii ujawniono wszystkim zainteresowanym stronom w ostatecznym ujawnieniu z dnia 19 grudnia 2019 r. Różnice w danych liczbowych wykorzystanych w skardze nie wynikają ze zmiany w metodyce, ale z jednej strony z różnych okresów między skargą a dochodzeniem, jak wyjaśniono powyżej, a z drugiej strony z dostępności bardziej szczegółowych danych zebranych podczas dochodzenia. W celu wyeliminowania z danych przywozu w ramach odpowiednich kodów CN, które nie dotyczyły materiałów z włókna szklanego, skarżący musiał się opierać wywiadzie rynkowym, natomiast Komisja ma dostęp do danych TARIC dotyczących przywozu. Jak wspomniano w motywie 365, Komisja wykorzystwała te dane do wyeliminowania przywożonych produktów o innych kodach TARIC. Poza różnicą w okresach Komisja miała dostęp do rzeczywistych danych europejskich producentów objętych próbą. W niektórych przypadkach weryfikacja tych danych doprowadziła do rewizji zgłoszonych danych liczbowych.

4.3. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

4.3.1. Łączna ocena skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (372) Komisja zbadała, czy przywóz materiałów z włókna szklanego pochodzących z państw, których dotyczy postępowanie, należy oceniać w sposób łączny zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (373) Zgodnie z tym przepisem przywóz z więcej niż jednego państwa musi być oceniany w sposób łączny jedynie pod warunkiem że:
- ustalony margines dumpingu w przywozie z każdego kraju przekracza próg *de minimis* zdefiniowany w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego i wielkość przywozu z każdego z tych krajów nie jest nieznaczna, oraz
 - łączna ocena wpływu przywozu jest właściwa w świetle warunków konkurencji między przywożonymi produktami a warunkami konkurencji między przywożonymi produktami i podobnym produktem w Unii.
- (374) Marginesy dumpingu ustalone w odniesieniu do przywozu z ChRL i Egiptu były powyżej progu *de minimis*, określonego w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Wielkość przywozu nie była nieznaczna w rozumieniu art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Rzeczywiście udziały w rynku w okresie objętym dochodzeniem wynosiły 22,3 % (37 558 ton) w przypadku przywozu z ChRL i 9,1 % (15 334 ton) w przypadku przywozu z Egiptu.
- (375) Warunki konkurencji między przywozem towarów po cenach dumpingowych z ChRL a takim przywozem z Egiptu oraz między przywozem z tych państw a produktem podobnym w Unii były podobne. W szczególności przywożone towary konkurowały ze sobą oraz z materiałami z włókna szklanego wytwarzanymi w Unii, ponieważ są sprzedawane za pośrednictwem tych samych kanałów sprzedaży i podobnym kategoriom klientów. Jeżeli chodzi o ceny importowe, w tabeli 4 pokazano, że chociaż ogólne poziomy cen różniły się w przypadku każdego państwa, którego dotyczy postępowanie, tendencje były w dużym stopniu takie same, mianowicie wykazujące ogólny spadek w okresie badanym, przy stabilizacji w 2017 r. i w okresie objętym dochodzeniem, przy czym w obu przypadkach następowało znaczne podcięcie cen sprzedaży przemysłu Unii na rynku unijnym.

- (376) Dlatego też kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione, a przywóz z ChRL i Egiptu został dla celów ustalenia szkody zbadany w sposób łączny.

4.3.2. *Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie*

- (377) Jak wyjaśniono w motywach 365 i 366 powyżej, Komisja ustaliła wielkość i ceny przywozu na podstawie dostosowanych danych Eurostatu. Udział w rynku przywozu został ustalony poprzez porównanie wielkości przywozu z konsumpcją w Unii.
- (378) Przywóz do Unii z ChRL i Egiptu kształtował się następująco:

Tabela 3

Wielkość przywozu i udział w rynku

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Przywóz z ChRL (w tonach)	34 470	42 507	44 278	37 558
<i>Indeks</i>	100	123	129	109
Przywóz z Egiptu (w tonach)	108	417	6 092	15 334
<i>Indeks</i>	100	386	5 641	14 198
Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie (w tonach)	34 578	42 924	50 370	52 892
<i>Indeks</i>	100	124	145	153
Udział w rynku – ChRL (%)	22,5	24,2	24,4	22,3
<i>Indeks</i>	100	108	109	99
Udział w rynku – Egipt (%)	0,1	0,2	3,4	9,1
<i>Indeks</i>	100	337	4 765	12 934
Udział w rynku – państwa, których dotyczy postępowanie (%)	22,6	24,4	27,8	31,4
<i>Indeks</i>	100	108	123	139

Źródło: odpowiedzi w formularzu dotyczącym kontroli wrywkowej udzielone przez producentów eksportujących z siedzibą w państwach, których dotyczy postępowanie.

- (379) Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł w okresie badanym o 53 %, z niemal 35 000 ton w 2015 r. do blisko 53 000 ton w okresie objętym dochodzeniem. Udział państw, których dotyczy postępowanie, w rynku wzrósł tym samym o niemal 9 punktów procentowych, z 22,6 % w 2015 r. do 31,4 % w okresie objętym dochodzeniem. Wzrost ten utrzymywał się przez cały okres badany zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak i w ujęciu względnym.

4.3.3. Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (380) Jak wyjaśniono w motywie 365, Komisja ustaliła trendy cenowe w odniesieniu do cen importowych w oparciu o dane Eurostatu.
- (381) Na tej podstawie średnia cena przywozu do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtuje się w następujący sposób:

Tabela 4

Ceny importowe (w EUR/kg)

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Ceny importowe – ChRL	1,78	1,75	1,69	1,63
Indeks	100	99	95	91
Ceny importowe – Egipt	1,36	1,40	1,32	1,32
Indeks	100	103	98	97
Ceny importowe – państwa, których dotyczy postępowanie	1,78	1,75	1,64	1,54
Indeks	100	99	92	86

Źródło: Comext.

- (382) Jak pokazano w tabeli 8, ceny importowe państw, których dotyczy postępowanie, zawsze były niższe niż średnie ceny sprzedaży producentów unijnych objętych próbą. Średnie ceny importowe z państw, których dotyczy postępowanie, spadły w okresie badanym z 1,78 EUR/kg do 1,54 EUR/kg, tj. o niemal 14 %.
- (383) Komisja określiła również podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od objętego próbą współpracujących chińskich i egipskich producentów na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym⁽¹⁰³⁾, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cła tylko w przypadku ChRL i koszty ponoszone po przywozie w przypadku obydwu krajów, oraz
 - odpowiednich średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*.
- (384) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu, w razie konieczności odpowiednio skorygowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek hipotetycznych obrotów w okresie objętym dochodzeniem. Otrzymuje się go, mnożąc średnią cenę sprzedaży przemysłu Unii każdego rodzaju produktu przez ilości porównywalnego rodzaju produktu będącego przedmiotem wywozu do Unii. Wskazał on na znaczne marginesy podjęcia cenowego wynoszące od 15,4 % do 55,8 % w przypadku ChRL i od 30,5 % do 54,9 % w przypadku Egiptu, w wyniku czego średni ważony margines wynosił 15,4 % w przypadku współpracujących producentów eksportujących objętych próbą w ChRL i 31,5 % w przypadku współpracujących producentów eksportujących w Egipcie.

⁽¹⁰³⁾ Materiały z włókna szklanego są produkowane głównie na zamówienie zgodnie ze specyfikacjami klienta, w związku z czym zdecydowanej większości sprzedaży dokonywano bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów końcowych. Sprzedaż hurtownikom stanowiła [1 % – 5 %] całkowitej sprzedaży państw, których dotyczy postępowanie (natomiast reszty sprzedaży dokonywano na rzecz użytkowników końcowych). [95 % – 99 %] sprzedaży dokonywanej przez chińskich producentów eksportujących oraz egipskich producentów eksportujących dokonywano bezpośrednio do Unii (reszty sprzedaży dokonywano za pośrednictwem importerów powiązanych). Producenci unijni objęci próbą również prowadzili sprzedaż w przeważającej mierze bezpośrednio temu samemu rodzajowi klientów końcowych, odpowiadających za [90 % – 95 %] ich sprzedaży i jedynie [5 % – 10 %] sprzedaży hurtownikom.

- (385) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia Jushi/Hengshi China i CCCLA zauważyły, że ujawniony margines podcięcia cenowego współpracujących producentów (41,1 %) był prawdopodobnie błędny.
- (386) Komisja przyjęła do wiadomości tę uwagę i wyjaśniła, że jest to wynik błędu pisarskiego. Rzeczywiście, margines podcięcia cenowego współpracujących producentów wynosił 15,4 %, a nie 41,1 %.
- (387) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi China zwróciły uwagę na różnicę między ich marginesem podcięcia cenowego a marginesem zaniżania cen (odpowiednio 42,4 % i 116,9 %) i porównały ją z różnicą między tymi marginesami określonymi dla przedsiębiorstw Jushi/Hengshi Egypt (odpowiednio 30,5 % i 61,4 %). Producent eksportujący zauważył ponadto, że istnieje istotna różnica, jeżeli chodzi o wynik tego porównania, zarówno pod względem bezwzględnych wartości procentowych obu rodzajów marginesu, jak i pod względem wielkości wzrostu marginesu zaniżania cen w stosunku do marginesu podcięcia cenowego. Producent eksportujący stwierdził, że jest to zaskakujące, zwłaszcza w świetle podobieństwa średniej ważonej jednostkowych cen CIF przedsiębiorstw Jushi/Hengshi China i Jushi/Hengshi Egypt.
- (388) Komisja stwierdziła, że różnice tego rodzaju nie są niczym niezwykłym, jeżeli odnośne przedsiębiorstwa sprzedają różne asortymenty produktów na rynek Unii. Jeżeli asortyment produktów jest różny, tak jak w tym przypadku, podobieństwo średnich jednostkowych cen CIF nie pozwala na miarodajne porównanie marginesów podcięcia cenowego lub zaniżania odnośnych dwóch podmiotów ani różnic w skali wzrostu tych marginesów. Uwaga ta została zatem odrzucona.
- (389) Przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi China i Jushi/Hengshi Egypt zauważyły, że wartość CIF w przypadku sprzedaży przez producentów eksportujących za pośrednictwem powiązanych importerów ustalono na podstawie ceny, po której produkt przywieziony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, skorygowanej o wszystkie koszty poniesione w okresie między przywozem a odsprzedażą. Producent eksportujący argumentował, że wykorzystanie tak skonstruowanej wartości CIF w obliczeniach dotyczących marginesów podcięcia cenowego i zaniżania cen narusza art. 3 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, ponieważ nigdzie w art. 3 rozporządzenia podstawowego Komisja nie wskazała, że należy wykorzystywać skonstruowaną cenę eksportową CIF do obliczenia marginesu szkody.
- (390) Producenci eksportujący twierdzili ponadto, że obliczenia dotyczące marginesów podcięcia cenowego na podstawie skonstruowanej wartości CIF są wadliwe. Według tych producentów eksportujących, nie dokonując oceny efektów cenowych rzekomego przywozu towarów po cenach dumpingowych na ceny produktów podobnych sprzedawanych przez przemysł Unii poprzez porównanie sprzedaży przemysłu Unii z ostateczną ceną sprzedaży producentów eksportujących na rzecz pierwszego niezależnego klienta, Komisja naruszyła art. 3 ust. 2 i 3, a w konsekwencji art. 3 ust. 5, 6, 7 i 8 rozporządzenia podstawowego.
- (391) Po pierwsze, art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego odnosi się do wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych, który może wyrządzić szkodę przemysłowi Unii, a nie do ceny odsprzedaży stosowanej przez przedsiębiorstwo (powiązanego importera) w Unii na rzecz innego klienta.
- (392) Po drugie, jeżeli chodzi o marginesy podcięcia cenowego, w rozporządzeniu podstawowym nie przewidziano żadnej konkretnej metodyki odnoszącej się do tego pojęcia. Przy ocenie tego czynnika szkody Komisja posiada zatem szeroki margines swobody. Ta swoboda uznania jest ograniczona koniecznością oparcia wniosków na zebranych dowodach oraz przeprowadzenia obiektywnej oceny, zgodnie z wymogami art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

- (393) W odniesieniu do elementów uwzględnionych przy obliczaniu marginesów podcięcia cenowego (w szczególności ceny eksportowej) Komisja musi wskazać pierwszy punkt, w którym ma (lub może mieć) miejsce konkurencja z przemysłem unijnym na rynku unijnym. Tym punktem jest w istocie cena zakupu stosowana przez pierwszego niepowiązanego importera, ponieważ to przedsiębiorstwo ma zasadniczo możliwość wyboru między korzystaniem z dostawców należących do przemysłu Unii a korzystaniem z klientów zagranicznych. Z kolei ceny odsprzedaży stosowane przez niepowiązanych importerów nie odzwierciedlają punktu, w którym ma miejsce rzeczywista konkurencja. Jest to jedynie punkt, w którym w ramach ustanowionej struktury sprzedaży eksportera poszukuje się klientów, znajdujący się jednak już za punktem, w którym podjęto decyzję o przywozie. W momencie gdy eksporter utworzył swój system przedsiębiorstw powiązanych w Unii, podjął już faktycznie decyzję o pozyskiwaniu towarów zza granicy. Punktem odniesienia powinien być zatem moment następujący zaraz po przekroczeniu przez towar granicy Unii, a nie późniejszy etap łańcucha dostaw, np. przy sprzedaży towaru użytkownikowi ostatecznemu.
- (394) Podejście to zapewnia też spójność w przypadkach, gdy producent eksportujący sprzedaje towary bezpośrednio niepowiązanemu klientowi (niezależnie, czy jest nim importer, czy użytkownik ostateczny), ponieważ według tego scenariusza z definicji nie zastosowano by cen odsprzedaży. Zastosowanie innego podejścia doprowadziłoby do dyskryminacji między producentami eksportującymi, wyłącznie w oparciu o stosowane przez nich kanały sprzedaży.
- (395) W rozpatrywanym przypadku nie można przyjmować wartości nominalnej cen przywozu, ponieważ producent eksportujący i importer są ze sobą powiązani. W związku z tym w celu ustalenia wiarygodnej ceny importowej zgodnie z warunkami rynkowymi należy zrekonstruować tę cenę, stosując jako punkt wyjścia cenę odsprzedaży stosowaną przez powiązanego importera. Do celów przeprowadzenia tej rekonstrukcji adekwatne są zasady konstruowania ceny eksportowej zawarte w art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, tak jak są one adekwatne do określenia ceny eksportowej do celów postępowania antydumpingowego. Zastosowanie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego umożliwia określenie ceny, która jest całkowicie porównywalna z ceną CIF (na granicy Unii), stosowaną przy przeprowadzaniu oceny sprzedaży na rzecz niepowiązanych klientów.
- (396) Komisja zwraca także uwagę, że w tym konkretnym przypadku większość sprzedaży zarówno po stronie przemysłu unijnego, jak i po stronie producentów eksportujących odbywa się bezpośrednio (tj. bez udziału przedsiębiorstw handlowych ani importerów). Bezpośrednia sprzedaż stanowi ponad 95 % sprzedaży przemysłu unijnego i ponad 95 % sprzedaży producentów eksportujących.
- (397) Chociaż Komisja zgadza się z rozumowaniem przedstawionym powyżej, w celu zapewnienia kompletności wykonano dodatkowe obliczenia dotyczące marginesów podcięcia cenowego.
- (398) W pierwszym z nich uwzględniono klienta końcowego, porównując tym samym rodzaje produktu na podstawie rodzaju klienta końcowego, który dodano jako cechę do numeru kontrolnego produktu. Na podstawie tego obliczenia stwierdzono, że ceny grupy CNBM w Chinach, grupy CNBM w Egipcie i grupy Yuntianhua powodowały podcięcie cen przemysłu unijnego odpowiednio o 42,7 %, 32,1 % i 17,2 %.
- (399) W drugim obliczeniu dotyczącym marginesów podcięcia cenowego Komisja uwzględniła wyłącznie bezpośrednią sprzedaż dokonaną przez przemysł unijny oraz producentów eksportujących, która, jak wspomniano powyżej, reprezentuje znaczną większość sprzedaży po obu stronach. Na podstawie tego obliczenia stwierdzono, że ceny grupy CNBM w Chinach, grupy CNBM w Egipcie i grupy Yuntianhua powodowały podcięcie cen przemysłu unijnego odpowiednio o 45,4 %, 30,8 % i 14,7 %.
- (400) Podsumowując, margines podcięcia cenowego nie różni się znacząco niezależnie od sposobu jego obliczania. Nie jest to zaskakujące, jeżeli weźmie się pod uwagę, że przemysł unijny i producenci eksportujący sprzedają podobne rodzaje produktów, głównie bezpośrednio, na rzecz podobnych rodzajów klientów. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

- (401) Po ostatecznym ujawnieniu grupa Yuntianhua wystąpiła o dodatkowe ujawnienie dotyczące szczegółowych obliczeń marginesów podjęcia cenowego i zaniżania cen według rodzaju produktu w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa. Grupa zwróciła się o ujawnienie numerów kontrolnych produktów („PCN”) sprzedawanych przez przemysł unijny oraz średnich sprzedawanych ilości w podziale na numery kontrolne produktu i średnich cen sprzedaży. Podczas przesłuchania, które odbyło się w dniu 17 stycznia 2020 r., grupa Yuntianhua dodała między innymi, że z ujawnionych informacji nie wynika jednoznacznie, czy Komisja zastosowała zerowanie. Grupa Yuntianhua zwróciła się także o dodatkowe ujawnienie w odniesieniu do sprzedaży i sieci dystrybucji przemysłu unijnego na rynku unijnym.
- (402) Komisja potwierdziła, że w niniejszym dochodzeniu nie zastosowano zerowania. Zgodnie z ogólną praktyką dotyczącą ochrony tajemnic handlowych Komisja nie mogła jednak ujawnić wszystkich żądanych danych w podziale na rodzaje produktu. Ujawnienie szczegółów na takim poziomie umożliwiłoby, albo bezpośrednio, albo w oparciu o dodatkowy wywiad rynkowy, zrekonstruowanie danych poufnych o sprzedaży lub produkcji poszczególnych producentów unijnych. Zgodnie ze swoją praktyką dotyczącą ochrony informacji poufnych przedsiębiorstw Komisja zdecydowała się na częściowe przyjęcie argumentu przedsiębiorstwa i ujawnienie informacji dotyczących rodzajów produktów sprzedawanych przez grupę co najmniej trzech producentów unijnych objętych próbą. Informacje te zostały ujawnione indywidualnie wraz z dodatkowym ostatecznym ujawnieniem wszystkim producentom eksportującym objętym dochodzeniem.
- (403) W następstwie wystąpienia przez grupę Yuntianhua o dodatkowe ujawnienie w odniesieniu do sprzedaży i sieci dystrybucji przemysłu unijnego oraz na wniosek Komisji wszyscy objęci próbą producenci unijni przedstawili dodatkowe informacje dotyczące ich kanałów sprzedaży. Informacje te udostępniono w aktach do wglądu dla zainteresowanych stron wkrótce po przedstawieniu wniosku, a zainteresowane strony zostały o tym odpowiednio poinformowane. Także producenci unijni zwrócili się o zachowanie poufności, jeżeli chodzi o bardziej szczegółowe informacje dotyczące ich kanałów sprzedaży. Komisja dokonała oceny tych wniosków; stwierdziła, że są one odpowiednio uzasadnione, i zapewniła zachowanie poufności na podstawie art. 19 rozporządzenia podstawowego.
- (404) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia grupa Yuntianhua argumentowała, że ze względu na to, że w przeciwieństwie do niej wszyscy objęci próbą producenci unijni sprzedawali produkt objęty dochodzeniem za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych w Unii, Komisja powinna skorygować w górę wartość CIF grupy Yuntianhua o koszty pośrednie, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz hipotetyczną marżę zysku objętych próbą powiązanych z producentami unijnymi przedsiębiorstw handlowych w celu zapewnienia, aby porównania z cenami sprzedaży przemysłu unijnego dokonywano na tym samym poziomie handlu.
- (405) Jak wspomniano w motywie 396, ponad 95 % sprzedaży przemysłu unijnego stanowiło sprzedaż bezpośrednią. Ponadto, jak wspomniano w motywach 397–400, zarówno z obliczeń marginesów podjęcia cenowego na podstawie sprzedaży użytkownikom końcowym, jak i obliczeń wykonanych wyłącznie na podstawie bezpośredniej sprzedaży wynika, że marginesy podjęcia cenowego wystąpiły w przypadku wszystkich producentów eksportujących, w tym w przypadku grupy Yuntianhua. Uwaga ta została zatem odrzucona.
- (406) W swoich uwagach przedstawionych po dodatkowym ostatecznym ujawnieniu grupa Yuntianhua podtrzymała swoje twierdzenie, że ujawnienie obliczeń dotyczących marginesu szkody nie jest wystarczające. Przedsiębiorstwo twierdziło, że ceny sprzedaży i ilości wszystkich rodzajów produktów sprzedawanych przez przemysł unijny powinny zostać mu ujawnione niezależnie od tego, ilu objętych próbą producentów unijnych sprzedawało dany PCN. Odrzuciło ono pogląd Komisji, że jeśli dane dotyczące sprzedaży związane z określonym PCN odnosiłyby się maksymalnie do dwóch producentów unijnych, osoba trzecia byłaby w stanie prześledzić te dane wstecz i dotrzeć na tej podstawie do danego producenta przemysłu Unii. Ponieważ grupa Yuntianhua nie mogłaby dysponować niezbędną wiedzą rynkową, by tego dokonać, przedsiębiorstwo stwierdziło, że nie ma powodu, by zachowywać poufność tych danych. Grupa Yuntianhua argumentowała, że alternatywnie Komisja powinna przynajmniej zapewnić istotne niepoufne streszczenie dotyczące obliczenia marginesu szkody, przekazując zakresy danych dotyczących sprzedaży poszczególnych PCN, które zostały wyprodukowane przez maksymalnie dwóch producentów unijnych.

- (407) Komisja powtarza, że dane dotyczące tylko jednego producenta unijnego lub dwóch producentów unijnych nie mogą zostać ujawnione ze względu na konieczność zachowania poufności. Taką samą poufność zapewnia się producentom eksportującym, którzy nie chcą ujawniać swoich indywidualnych informacji nawet anonimowo. Na podstawie dochodzenia wykazano, że rynek materiałów z włókna szklanego jest stosunkowo przejrzysty, a duża liczba użytkowników pozyskuje produkty od ograniczonej liczby certyfikowanych producentów w Unii i Chinach. Rozsądne jest zatem założenie, że producenci materiałów z włókna szklanego w Unii oraz w krajach objętych dochodzeniem często wiedzą, kto dostarcza dany rodzaj produktu. Tym samym ujawnienie zakresu danych byłoby obciążone wysokim ryzykiem ujawnienia poufnych danych handlowych, które Komisja stara się chronić. W każdym razie Komisja ujawniła szczegółowe obliczenia dla wszystkich rodzajów produktów wyprodukowanych przez co najmniej trzech producentów unijnych, które to obliczenia objęły około 70 % wielkości sprzedaży grupy Yuntianhua do Unii oraz ponad 70 % wielkości sprzedaży odpowiadających rodzajów produktów realizowanej przez przemysł unijny. Grupa Yuntianhua nie poruszyła żadnych kwestii w odniesieniu do tych obliczeń. Przedsiębiorstwo nie zwróciło się także o pomoc rzecznika praw stron, który zaproponował przeprowadzenie w imieniu przedsiębiorstwa niezbędnych kontroli danych, których nie ujawniono. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (408) W swoich uwagach zgłoszonych po dodatkowym ostatecznym ujawnieniu, na podstawie przesłuchania z udziałem rzecznika praw stron, grupa Yuntianhua argumentowała, że każdy z objętych próbą producentów unijnych specjalizuje się w produkcji jednego rodzaju produktu objętego dochodzeniem lub kilku rodzajów takich produktów, wytwarzanych specjalnie dla danego użytkownika. Grupa Yuntianhua argumentowała potem, że były to produkty wytwarzane przez producentów oryginalnego sprzętu (OEM) dla indywidualnych klientów i że w przypadku tych produktów nie wykryto żadnych marginesów podcięcia cenowego ani zaniżania cen. Według grupy Yuntianhua powinno się zatem przeprowadzić analizę dumpingu i szkody według segmentów i nie należy nakładać żadnych środków na segment OEM.
- (409) Założenie producentów eksportujących jest niezgodne z faktami. W toku dochodzenia wykazano, że materiały z włókna szklanego nie były produkowane na zasadzie OEM. Jak stwierdzono w motywie 61 powyżej, Komisja ustaliła, że w przypadku większości zastosowań materiały z włókna szklanego są produkowane na zamówienie według specyfikacji klienta i w efekcie większość sprzedaży (zarówno producentów unijnych, jak i producentów eksportujących) odbywa się bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów końcowych. Sprzedaż według specyfikacji klientów jest zatem cechą charakterystyczną rynku materiałów z włókna szklanego i w żaden sposób nie świadczy o istnieniu oddzielnego segmentu OEM. Można to także zauważyć na podstawie danych ujawnionych grupie Yuntianhua. Około 70 % PCN eksportowanych do Unii przez grupę Yuntianhua było produkowanych przez trzech lub czterech objętych próbą producentów unijnych. Komisja zauważyła ponadto, że podczas okresu objętego dochodzeniem istniało 92 % dopasowanie między sprzedażą przemysłu unijnego a sprzedażą grupy Yuntianhua. Również to zaprzecza istnieniu szczegółowej specjalizacji na rynku oraz domniemaniu, że producenci unijni produkowali jeden rodzaj lub kilka rodzajów produktów dla danego użytkownika. Ponadto błędne jest stwierdzenie, że ceny sprzedaży tych PCN, które produkował tylko jeden producent unijny lub dwóch, nie powodowały podcięcia cenowego ani zaniżania cen sprzedaży przemysłu unijnego. Komisja stwierdziła, że podcięcie cenowe miało miejsce w przypadku czterech z siedmiu PCN, w przypadku których ze względu na poufność nie można było ujawnić szczegółowych obliczeń. Oznacza to, że z 18 odpowiadających sobie PCN tylko w przypadku czterech (stanowiących niewielki odsetek wielkości wywozu grupy Yuntianhua) stwierdzono, że nie powodują one podcięcia cenowego w odniesieniu do sprzedaży przemysłu unijnego. Oczywiście stwierdzenie istnienia podcięcia cenowego na poziomie PCN jest jedynie etapem pośrednim i przygotowawczym porównania cen wymaganego na podstawie art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, tj. określenia podcięcia cenowego w stosunku do produktu objętego dochodzeniem jako całości. W związku z powyższym odrzucono twierdzenie, że należało przeprowadzić osobną analizę na podstawie poszczególnych segmentów.
- (410) W swoich uwagach przekazanych po dodatkowym ostatecznym ujawnieniu grupa Yuntianhua argumentowała, że Komisja uwzględniła w ustaleniach dotyczących szkód produkty niebędące produktem objętym dochodzeniem, twierdząc, że jeden z PCN grupy był wywożony pod kodem CN, który nie jest objęty dochodzeniem.
- (411) Jak stwierdziła Komisja w zawiadomieniu o wszczęciu niniejszego postępowania, „kody CN i TARIC są podawane tylko do celów informacyjnych”. Nie stanowią one opisu produktu objętego dochodzeniem. W tym konkretnym przypadku już w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2020/44⁽¹⁰⁴⁾ zauważono, że przywóz produktu objętego dochodzeniem, nawet po rozpoczęciu postępowania, był w dużej mierze błędnie zgłaszany. Ponadto

⁽¹⁰⁴⁾ Dz.U. L 16 z 21.1.2020, s. 1.

podczas dochodzenia zwrócono się do objętych próbą producentów eksportujących o zgłaszanie ich wywozu do Unii produktu odpowiadającego opisowi podanemu w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. W ramach dochodzenia grupa Yuntianhua zgłosiła konkretny przedmiotowy PCN jako produkt objęty dochodzeniem. Niezależnie od tego zweryfikowano i potwierdzono podczas weryfikacji na miejscu, że wszystkie PCN zgłoszone w kwestionariuszu były objęte zakresem dochodzenia. W dniu 19 grudnia 2019 r. grupie Yuntianhua ujawniono także wykorzystanie tego PCN w obliczeniach dotyczących dumpingu i szkody. Grupa Yuntianhua tego nie zakwestionowała. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.4.1. Uwagi ogólne

- (412) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł Unii obejmowała ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.
- (413) Jak wspomniano w motywie 12, w celu określenia potencjalnej szkody poniesionej przez przemysł unijny dokonano doboru próby.
- (414) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych zawartych w skardze oraz odpowiedzi skarżącego na pytania zawarte w specjalnym kwestionariuszu. Dane te dotyczyły wszystkich producentów unijnych i w stosownych przypadkach zaktualizowano je w wyniku weryfikacji u producentów unijnych objętych próbą. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w zweryfikowanych odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (415) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność i wielkość marginesów dumpingu.
- (416) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, średnie koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji oraz zdolność do pozyskania kapitału.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (417) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość produkcji (w kg)	124 892 518	134 134 913	130 312 563	114 509 129
Indeks	100	107	104	92
Moce produkcyjne (w kg)	196 926 458	200 135 505	199 124 465	193 699 831

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
<i>Indeks</i>	100	102	101	98
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	63	67	65	59
<i>Indeks</i>	100	106	103	93

Źródło: Skarga, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (418) Poziom całkowitej produkcji przemysłu Unii wahał się, ale w okresie badanym produkcja ta zmniejszyła się o 8 %. Jako że moce produkcyjne utrzymano na prawie tym samym poziomie w okresie badanym, ich wykorzystanie spadło z 63 % do 59 %.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (419) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu unijnego w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Łączna wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w tonach)	112 925	125 056	123 108	106 723
<i>Indeks</i>	100	111	109	95
Udział w rynku (%)	73,7	71,1	67,8	63,4
<i>Indeks</i>	100	97	92	86

Źródło: Skarga, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (420) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii spadła w okresie badanym o 5 %, zaś łączny przywóz z ChRL i Egiptu wzrósł o 53 %. Biorąc pod uwagę wzrost konsumpcji, przełożyło się to na spadek udziału w rynku z 73,7 % w 2015 r. do 63,4 % w okresie objętym dochodzeniem, tj. spadek o ponad 10 punktów procentowych w przypadku przemysłu Unii, natomiast ChRL i Egipt zwiększyły swój udział w rynku z 22,6 % w 2015 r. do 31,4 % w okresie objętym dochodzeniem, tj. odnotowały wzrost o niemal 9 punktów procentowych.

4.4.2.3. Wzrost

- (421) Powyższe dane liczbowe dotyczące produkcji, wielkości sprzedaży i udziału w rynku świadczą o tym, że w okresie badanym przemysł Unii nie był w stanie rozwijać się na rozwijającym się rynku, ani w ujęciu bezwzględnym, ani pod względem konsumpcji.

4.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

(422) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Liczba pracowników	1 184	1 221	1 207	1 197
Indeks	100	103	102	101
Wydajność (kg/pracownik)	105 504	109 839	108 001	95 665
Indeks	100	104	102	91

Źródło: Skarga, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

(423) W okresie badanym zatrudnienie w Unii utrzymywało się na względnie stałym poziomie – odnotowano jedynie niewielki wzrost wynoszący 1 %. Wzrostowi konsumpcji nie mógł towarzyszyć podobny wzrost zatrudnienia, ponieważ sprzedaż i wielkość produkcji zmalały. W związku z tym, że produkcja spadła o 8 %, wydajność przemysłu Unii zmniejszyła się o 9 % w okresie badanym.

4.4.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

(424) Wszystkie marginesy dumpingu znacznie przekraczały poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistych marginesów dumpingu na przemysł Unii był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z ChRL i Egiptu.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

(425) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec klientów w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Średnie ceny sprzedaży w Unii (EUR/kg)

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Średnia cena za kg przy sprzedaży <i>ex-works</i> w Unii klientom niepowiązanym	2,20	2,11	2,10	2,05
Indeks	100	96	96	93
Koszt produkcji za kg	2,18	2,15	2,15	2,25
Indeks	100	99	99	103

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (426) Chociaż koszty produkcji przemysłu Unii wzrosły o 3 % w okresie badanym, głównie z powodu utraty zamówień na duże ilości produktu ze strony sektora turbin wiatrowych, średnia jednostkowa cena sprzedaży przemysłu Unii dla klientów niepowiązanych w Unii spadła o 7 % w okresie objętym dochodzeniem. Świadczy to o poważnym tłumieniu cen spowodowanym przez znaczny wzrost wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem. Jak wyjaśniono w motywach 431 i 439, miało to znaczący wpływ na sytuację finansową przemysłu Unii, który zaczął przynosić straty w okresie objętym dochodzeniem.

4.4.3.2. Koszty pracy

- (427) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Średnie koszty pracy na pracownika	50 005	51 591	52 483	53 092
<i>Indeks</i>	100	103	105	106

Źródło: Odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (428) Od 2015 r. do okresu objętego dochodzeniem średnie koszty pracy na pracownika ponoszone przez producentów unijnych objętych próbą wzrosły o 6 %.

4.4.3.3. Zapasy

- (429) Stan zapasów producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Zapasy

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (kg)	5 426 656	6 841 685	6 941 733	6 822 739
<i>Indeks</i>	100	126	128	126
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji (%)	4,3	5,1	5,3	6,0
<i>Indeks</i>	100	117	122	137

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (430) Pomimo że w normalnych warunkach rynkowych materiały z włókna szklanego produkowane są głównie na zamówienie, a nie na zapas, w okresie badanym odnotowano gwałtowny wzrost zapasów o 26 %. Można to wytłumaczyć faktem, że przemysł Unii został zmuszony do zrekompensowania utraty zamówień na duże ilości produktu na rzecz konkurentów z państw, których dotyczy postępowanie. Próbując utrzymać średnie koszty jednostkowe na niskim poziomie, przemysł Unii ograniczył przestoje maszyn do minimum i produkował materiały z włókna szklanego, których nie mógł natychmiast sprzedać klientom.

4.4.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (431) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	2,5	2,2	2,0	-3,4
<i>Indeks</i>	100	88	80	- 139
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	8 928 397	5 507 539	8 100 306	1 257 171
<i>Indeks</i>	100	62	91	14
Inwestycje (w EUR)	4 572 837	5 164 214	3 963 173	5 050 438
<i>Indeks</i>	100	113	87	110
Zwrot z inwestycji (%)	15	14	13	-17
<i>Indeks</i>	100	93	89	- 118

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (432) Komisja określiła rentowność objętych próbą producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. W okresie badanym rentowność wykazywała tendencję spadkową, a w okresie objętym dochodzeniem przyjęła wartości ujemne.
- (433) Przepływy pieniężne netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Tendencje w zakresie przepływów środków pieniężnych netto kształtowały się negatywnie w całym okresie badanym. Wykazują stałe pogorszenie, w szczególności na koniec okresu objętego dochodzeniem.
- (434) Inwestycje nieznacznie wzrosły w okresie badanym o 10 %, ale wykazują zmienne tendencje w tym okresie. Większość inwestycji dotyczyła utrzymania linii produkcyjnej. Nie dokonywano inwestycji w nowe zdolności produkcyjne w zakresie materiałów z włókna szklanego, co odzwierciedla malejący udział w rynku.

- (435) Zwrot z inwestycji to zysk wyrażony jako odsetek wartości księgowej netto inwestycji. W okresie badanym wykazał on tendencję spadkową, co doprowadziło do jego ujemnej wartości w okresie objętym dochodzeniem.
- (436) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi China zwróciły się do Komisji o wyjaśnienie rozbieżności między rentownością a cenami sprzedaży przemysłu unijnego w skardze oraz w ostatecznym ujawnieniu.
- (437) Ustalenia Komisji, które ujawniono stronom, opierają się na dokładnych danych mikroekonomicznych producentów objętych próbą i zweryfikowanych na miejscu przez Komisję. Z drugiej strony, jak zauważyli producenci eksportujący w swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia, skarga rzeczywiście „nie obejmuje okresu objętego dochodzeniem ani nie podlega temu samemu poziomowi obowiązków dotyczących dowodów i ujawniania”. Innymi elementami, które mogły prawdopodobnie doprowadzić do omawianej różnicy, są korekty danych dotyczących sprzedaży w następstwie wizyt weryfikacyjnych oraz włączenie do próby producentów unijnych przedsiębiorstwa, które nie uczestniczyły w przygotowaniu skargi.

4.5. Wnioski dotyczące szkody

- (438) Wszystkie główne wskaźniki szkody wykazały istnienie negatywnej tendencji w okresie badanym. Wielkość produkcji i wielkość sprzedaży spadły odpowiednio o około 8 % i 5 %. Biorąc pod uwagę wzrost konsumpcji, zmniejszenie się wielkości sprzedaży przełożyło się na spadek udziału w rynku z 73,7 % w 2015 r. do 63,4 % w okresie objętym dochodzeniem, mianowicie spadek o ponad 10 punktów procentowych.
- (439) Podobnie główne wskaźniki finansowe również wykazały negatywną tendencję, która odzwierciedla znaczne tłumienie cen na rynku unijnym, co wykazano w tabeli 8. W związku z tym w okresie badanym jednostkowe ceny sprzedaży spadły o 7 %, jednocześnie jednak jednostkowe koszty produkcji przemysłu Unii wzrosły o 3 %. Wzrost średnich kosztów jednostkowych wynikał ze spadku wielkości produkcji, ponieważ utracono na rzecz chińskich i egipskich producentów zakupy szczególnie dużych ilości dokonywane przez sektor turbin wiatrowych. W rezultacie rentowność przemysłu Unii uległa zmianie: w 2015 r. przynosił on zysk na poziomie 2,5 %, a w okresie objętym dochodzeniem odnotował stratę wynoszącą -3,4 %. Podobne negatywne skutki widoczne są w przypadku przepływów środków pieniężnych i zwrotu z inwestycji.
- (440) Na tej podstawie uznajemy, że przemysłowi unijnemu w oczywisty sposób została wyrządzona istotna szkoda.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (441) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL i Egiptu spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu Unii. Komisja dopilnowała, aby wszelkie szkody spowodowane przez czynniki inne niż przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL i Egiptu nie były łączone z tym przywozem. Czynniki te to: przywóz z innych państw trzecich, spadek popytu na materiały z włókna szklanego w latach 2017–2018, zmiana kosztów surowców, szkoda powstała z winy własnej z uwagi na brak elastyczności podaży oraz spadek liczby instalacji turbin wiatrowych w latach 2017–2018.

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (442) W okresie badanym wielkość przywozu z ChRL i Egiptu oraz ich skumulowany udział w rynku wzrosły odpowiednio o 53 % i 39 %. Wzrost ten znacznie przekracza wzrost konsumpcji, który w tym samym okresie wyniósł niemal 9 %. Jednocześnie przemysł Unii stracił ponad 5 % wielkości sprzedaży i ponad 10 punktów procentowych udziału w rynku. Ponadto ceny przywozu towarów z ChRL i Egiptu spadły średnio o niemal 14 % w okresie badanym i podcięły ceny przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem o 15,4 % – 55,8 %, a średnio o 32,3 %. Te niskie ceny przywozu wraz z rosnącą wielkością przywozu z ChRL i Egiptu wywarły również znaczną presję cenową w okresie objętym dochodzeniem, co uniemożliwiło przemysłowi Unii podwyższenie cen powyżej średnich kosztów produkcji. Przeciwnie, w okresie badanym ceny przemysłu unijnego spadły o blisko 7 %. W związku z tym rentowność przemysłu Unii stale spadała i w okresie objętym dochodzeniem odnotowała straty na poziomie -3,4 %.
- (443) Z analizy wskaźników szkody w motywach 363–440 wynika, że sytuacja gospodarcza przemysłu Unii pogorszyła się w okresie badanym, co zbiegło się ze wzrostem przywozu towarów po cenach dumpingowych z ChRL i Egiptu, który uznano za podcinający ceny przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (444) Jeden z użytkowników twierdził, że istotna szkoda poniesiona przez przemysł Unii nie zbiegła się w czasie ze wzrostem przywozu z państw, których dotyczy postępowanie. Użytkownik ten stwierdził, że w rzeczywistości, gdy sytuacja przemysłu Unii uległa pogorszeniu między 2017 r. a okresem objętym dochodzeniem, wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, i ich udział w rynku zmalały.
- (445) Jak pokazano w tabeli 3 w motywie 378, przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł jednak z 50 370 ton do 52 892 ton, a ich udział w rynku z 27,8 % do 31,4 % w czasie od 2017 r. do okresu objętego dochodzeniem. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz z innych państw trzecich

- (446) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich w okresie badanym kształtowała się następująco:

Tabela 12

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Indie	Wielkość przywozu (w tonach)	1 057	2 495	3 290	3 095
	Indeks	100	236	311	293
	Udział w rynku (%)	0,7	1,4	1,8	1,8
	Indeks	100	206	263	267
	Cena importowa (EUR/kg)	1,45	1,46	1,42	1,34
	Indeks	100	101	98	93

Państwo		2015	2016	2017	Okres objęty dochodzeniem
Rosja	Wielkość przywozu (w tonach)	2 071	2 013	2 047	2 352
	Indeks	100	97	99	114
	Udział w rynku (%)	1,4	1,1	1,1	1,4
	Indeks	100	85	84	103
	Cena importowa (EUR/kg)	1,47	1,41	1,39	1,31
	Indeks	100	96	94	89
Pozostałe państwa trzecie (z wyjątkiem Indii i Rosji)	Wielkość przywozu (w tonach)	2 657	3 339	2 649	3 208
	Indeks	100	126	100	121
	Udział w rynku (%)	1,7 %	1,9 %	1,5 %	1,9 %
	Indeks	100	110	84	110
	Cena importowa (EUR/kg)	2,39	2,20	2,16	2,12
	Indeks	100	92	90	89

Źródło: Comext, odpowiedzi producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu, badania rynkowe przekazane przez skarżącego.

- (447) Przywóz z innych państw trzecich pochodził głównie z dwóch państw, mianowicie Indii i Rosji. Osobny udział tych dwóch państw w rynku wynosił powyżej 1 % w okresie objętym dochodzeniem, natomiast przywóz z każdego z pozostałych państw trzecich stanowił poniżej 1 % udziału w rynku i łącznie stanowił 1,9 %.
- (448) Indyjscy eksporterzy są powiązani z przemysłem Unii. Udział przywozu z Indii w rynku stopniowo wzrastał w całym okresie badanym z 0,7 % do 1,8 %; ta sprzedaż wewnątrz przedsiębiorstwa nie wywiera jednak presji na ceny w Unii, ponieważ dokonywano jej po cenach transferowych. Przedmiotowy przywóz obejmuje półprodukty wykorzystywane w produkcji produktu końcowego w oparciu o technologię konkretnego producenta europejskiego i nie są sprzedawane na otwartym rynku. W związku z tym Komisja stwierdziła, że przywóz ten nie przyczynił się do wystąpienia szkody poniesionej przez przemysł Unii.
- (449) Udział przywozu z Rosji w rynku utrzymywał się na stałym poziomie w okresie badanym, a nawet spadł w latach 2015–2017, zanim w okresie objętym dochodzeniem osiągnął poziom podobny do tych z 2015 r. Choć ceny przywozu z Rosji podcinały ceny producentów unijnych, biorąc pod uwagę całkowity udział w rynku i tendencję, mało jest prawdopodobne, aby miał on wpływ na poniesioną szkodę. Ceny były raczej reakcją na presję cenową ze strony ChRL i Egiptu. W związku z tym przywóz z Rosji nie przyczynił się do utraty udziału w rynku przez przemysł Unii w całym okresie badanym. Ponadto w toku dochodzenia ustalono, że eksporterzy rosyjscy są przedsiębiorstwami powiązаныmi z przemysłem Unii, a zatem przywóz ten nie wywierał presji na ceny w Unii, ponieważ stanowił on sprzedaż wewnątrz przedsiębiorstwa dokonywaną po cenach transferowych.

- (450) W związku z tym przywóz z innych państw trzecich nie był źródłem szkody opisanej w motywach 412–440 powyżej.

5.2.2. Spadek popytu na materiały z włókna szklanego w Unii między 2017 r. a okresem objętym dochodzeniem

- (451) Jeden z użytkowników twierdził, że szkoda przemysłu Unii spowodowana była spadkiem konsumpcji między 2017 r. a okresem objętym dochodzeniem, a inny – że spadkiem liczby instalacji turbin wiatrowych w tym samym okresie. Spadek konsumpcji w latach 2017–2018 na poziomie -7,3 % nie wyjaśnia utraty wielkości sprzedaży przez producentów unijnych wynoszącej -13,3 % w tym samym okresie, zwłaszcza biorąc pod uwagę, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł o 5 % z 50 370 ton do 52 892 ton, a ich udział w rynku z 27,8 % do 31,4 % w tym samym okresie od 2017 r. do okresu objętego dochodzeniem.
- (452) W świetle analizy całego okresu badanego, a nie tylko porównania ostatnich dwóch lat, fakt, że szkoda nie została spowodowana spadkiem konsumpcji w 2018 r., staje się jeszcze bardziej oczywisty. Konsumpcja w Unii wzrosła w okresie badanym, natomiast udział przemysłu Unii w rynku stale zmniejszał się w tym samym okresie, a udziały w rynku państw, których dotyczy postępowanie, stale wzrastały. Przemysł Unii nie mógł skorzystać na ogólnym wzroście konsumpcji ze względu na przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, który stale i znacznie podcinał ceny sprzedaży przemysłu Unii. Przemysł Unii zaczął generować straty wyłącznie w okresie objętym dochodzeniem, natomiast pozostałe lata wykazały już stały spadek zysków w latach 2015–2017, co pokazano w motywie 431.

- (453) W związku z powyższymi argumenty te odrzucono.

5.2.3. Wzrost kosztu surowców

- (454) Obaj współpracujący użytkownicy twierdzili, że przyczyną szkody był wzrost kosztów głównych surowców (niedoprzędów z włókien szklanych) przywożonych z ChRL, spowodowany nałożeniem ostatecznych ceł wyrównawczych na te produkty, jak również wzrostem kosztów energii. Średnie jednostkowe koszty przemysłu Unii wzrosły jedynie nieznacznie o 3 % w okresie badanym, natomiast ceny importowe przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, spadły o niemal 14 % i podcięły ceny w Unii o 32,3 %. Poniesionej szkody nie można zatem przypisać wzrostowi kosztów, ale presji wywieranej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych, który z uwagi na wyższe koszty uniemożliwiał przemysłowi Unii podwyższenie cen.
- (455) W związku z powyższymi argumenty te odrzucono.

5.2.4. Brak elastyczności przemysłu Unii

- (456) Użytkownicy twierdzili, że przemysłowi Unii brakuje elastyczności i że dostarczałby jedynie duże ilości w ramach długoterminowych zobowiązań, co wiąże się jednak ze znacznym ryzykiem finansowym dla użytkowników (sektora energii wiatrowej), którzy wybrali w związku z tym innych dostawców. W toku dochodzenia ustalono jednak, że sektor energii wiatrowej prowadzi politykę dywersyfikacji swoich dostaw i zawsze włącza unijnych producentów materiałów z włókna szklanego do swojego łańcucha dostaw. Dochodzenie wykazało również, że możliwe jest, aby producent energii wiatrowej realizował strategię wielostronnego zaopatrzenia wyłącznie z unijnymi producentami materiałów z włókna szklanego. Pokazuje to, że istnieją unijni producenci materiałów z włókna szklanego, którzy zapewniają sektorowi energii wiatrowej jakość produktu na warunkach wymaganych przez ten przemysł, co dokładniej omówiono w motywie 471.
- (457) W związku z tym argumenty te zostały odrzucone.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (458) Znaczący wzrost przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, wyraźnie zbiegł się w czasie z pogorszeniem sytuacji przemysłu Unii.

- (459) Komisja zbadała również inne czynniki szkody i nie wykryła żadnych innych czynników, które przyczyniły się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii. W istocie żaden z pozostałych zbadanych czynników, ani oddzielnie ani łącznie, nie wywołał wątpliwości co do rzeczywistego i znacznego związku między przywozem towarów po cenach dumpingowych z ChRL i Egiptu a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii.
- (460) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia rząd Egiptu i CCCLA stwierdziły ogólnie, że istotna szkoda, którą poniósł przemysł unijny, spowodowana była przywozem z innych państw trzecich, spadkiem poziomu zużycia między rokiem 2017 a okresem objętym dochodzeniem, zmianą kosztów surowców, brakiem elastyczności przemysłu unijnego, jeżeli chodzi o podaż, a także spadkiem liczby instalacji turbin wiatrowych w latach 2017–2018, jednak nie przedstawiły one żadnego uzasadnienia, informacji ani dowodów na poparcie tego stwierdzenia. Nie zakwestionowały one także żadnych konkretnych ustaleń opisanych szczegółowo powyżej w motywach 442 do 458. W związku z tym twierdzenie to odrzucono.

6. INTERES UNII

- (461) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku wyraźnie nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie dumpingu wyrządzającego szkodę. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnych interesów, których sprawa dotyczy, w tym interesów przemysłu Unii, importerów, użytkowników, dostawców oraz przemysłu pomocniczego, mianowicie podmiotów wycinających/tworzących zestawy.

6.1. Interes przemysłu Unii

- (462) Dochodzenie wykazało, że przemysł Unii ponosi istotną szkodę z powodu skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych, który to przywóz podciął jego ceny i wywarł presję cenową, powodując znaczną utratę udziału w rynku oraz doprowadzając do strat w okresie objętym dochodzeniem, jak opisano w motywach 412–458 powyżej.
- (463) Przemysł Unii odniesie korzyść ze środków, które prawdopodobnie zapobiegą dalszemu wzrostowi przywozu z ChRL i Egiptu po bardzo niskich cenach. W przypadku niewprowadzenia środków chińscy i egipscy producenci będą nadal dokonywać wywozu materiałów z włókna szklanego na rynek unijny po cenach dumpingowych i wywierać dalszą presję cenową, uniemożliwiając przemysłowi Unii sprzedaż materiałów z włókna szklanego z odpowiednim zyskiem i tym samym powodując dalszą istotną szkodę dla przemysłu Unii.

6.2. Interes użytkowników

- (464) Producenci turbin wiatrowych są najliczniejszymi użytkownikami materiałów z włókna szklanego, odpowiadającymi za około 60 % – 70 % popytu na materiały z włókna szklanego w Unii. Pozostali użytkownicy to producenci łodzi (około 11 %), samochodów ciężarowych (około 8 %) i sprzętu sportowego (około 2 %), jak również podmioty zajmujące się systemami renowacji rurociągów (około 8 %).
- (465) Po wszczęciu dochodzenia skontaktowano się z 25 znanymi użytkownikami w Unii i zaproszono ich do współpracy. Zgłosiło się dwóch producentów turbin wiatrowych, którzy sprzeciwiali się ewentualnemu nałożeniu środków na materiały z włókna szklanego. Zgłosiło się trzech producentów turbin wiatrowych, którzy nie wyrazili jednak swoich poglądów, mimo że w zawiadomieniu o wszczęciu oraz w kwestionariuszach użytkowników, na które udzielili odpowiedzi, zwrócono się do nich, by to zrobili. Stowarzyszenie reprezentujące europejski sektor energii wiatrowej poparło dwóch producentów turbin wiatrowych, którzy sprzeciwiali się nałożeniu środków. Jeden z jego członków, francuskie stowarzyszenie energii wiatrowej, wyraźnie wyraziło jednak wolę zachowania neutralności w sprawie ewentualnych ceł.
- (466) Po ostatecznym ujawnieniu stowarzyszenie reprezentujące europejski sektor energii wiatrowej wyraźnie oświadczyło, że jako stowarzyszenie sprzeciwiłoby się nałożeniu środków. Stowarzyszenie wyjaśniło ponadto, że reprezentuje dwóch współpracujących producentów turbin wiatrowych. Dwaj producenci turbin wiatrowych udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Trzeci producent turbin wiatrowych zadeklarował, że będzie pozyskiwał materiały z włókna szklanego wyłącznie od różnych producentów unijnych. Różni producenci sprzętu narciarskiego i różne przedsiębiorstwa zajmujące się tworzeniem zestawów wyrazili poparcie dla ewentualnego nałożenia środków.

6.2.1. Producenci turbin wiatrowych

- (467) Dwa główne rodzaje turbin wiatrowych to (i) morskie turbiny wiatrowe, które są zwykle większe i przeznaczone do eksploatacji na wodach przybrzeżnych oraz (ii) lądowe turbiny wiatrowe przeznaczone do eksploatacji na lądzie.
- (468) Projekty dotyczące farm wiatrowych w Unii są zazwyczaj realizowane przez podmioty, którymi są albo przedsiębiorstwa energetyczne, albo inwestorzy, a nie przez samych producentów turbin wiatrowych. Chociaż początkowo państwa członkowskie zapewniły, że cena za energię wytwarzaną przez farmy wiatrowe będzie gwarantowana, od 2014 r. wsparcie przeniesiono na projekty przydzielane w drodze przetargów, w których konkurują różne podmioty realizujące projekty, ostatnio na zasadzie neutralności pod względem rodzaju energii (mianowicie podmioty realizujące projekty w dziedzinie energii wiatrowej mogą konkurować z podmiotami realizującymi projekty w dziedzinie energii słonecznej).
- (469) Dwaj współpracujący użytkownicy są jednymi spośród największych producentów turbin wiatrowych w Unii, mającymi wspólnie ponad 20 % udziału w całym unijnym popycie na materiały z włókna szklanego. Razem dokonują przywozu ponad 30 % całości towarów przywożonych z państw, których dotyczy postępowanie. Oba przedsiębiorstwa wysuwają kilka argumentów, mianowicie (i) utratę stabilności dostaw; (ii) utratę konkurencyjności przez sektor energii wiatrowej; (iii) ryzyko przeniesienia części swojej produkcji oraz (iv) zgodność z unijnymi celami w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych w przypadku nałożenia środków.

(i) *Stabilność dostaw*

- (470) Producenci turbin wiatrowych twierdzili, że materiały z włókna szklanego wykorzystywane w łopatkach wirnika turbiny są poddawane zaawansowanemu procesowi certyfikacji obejmującemu fazy intensywne i długotrwałe badania. Użytkownicy ci twierdzili ponadto, że jedynie chińscy producenci materiałów z włókna szklanego mogą w krótkim czasie dostarczyć duże ilości produktu jednolitej jakości ze względu na ich integrację pionową. Stwierdzili również, że wielkość produkcji producentów unijnych jest niewystarczająca, ponieważ jest niższa niż całkowita konsumpcja w Unii. Według użytkowników, z tych powodów sektor turbin wiatrowych nie może szybko zmienić dostawców, a nawet gdyby mógł, w Unii nie produkuje się wystarczającej ilości materiałów z włókna szklanego.
- (471) Chociaż większość producentów unijnych nie jest zintegrowana pionowo, dochodzenie wykazało, że aby zapobiec trudnościom z dostawą, producenci turbin wiatrowych zazwyczaj realizują strategię wielostronnego zaopatrzenia, regularnie nabywając ten sam rodzaj materiałów z włókna szklanego od producenta unijnego i od producenta chińskiego lub egipskiego. Komisja otrzymała jednak dane od trzeciego producenta turbin wiatrowych, który zapewnia sobie zaopatrzenie wielostronne wyłącznie przez producentów unijnych. Fakt, że wielostronne zaopatrzenie w konkretne materiały z włókna szklanego regularnie zapewniają producenci unijni, zarówno zintegrowani, jak i niezintegrowani pionowo, wskazuje, że producenci niezintegrowani mogą tak samo dostarczać wymagane ilości materiałów z włókna szklanego do produkcji turbin wiatrowych.
- (472) Jeżeli chodzi o moce produkcyjne w Unii przedstawione w tabeli 5, chociaż obecnie produkcja unijna jest niższa niż konsumpcja przedstawiona w tabeli 2, całkowite unijne moce produkcyjne ją przekraczają. Dochodzenie wykazało, że obecnie dostępne są znaczne wolne moce produkcyjne wynoszące ponad 40 %, co wynika ze wzrostu przywozu towarów po cenach dumpingowych i po niskich cenach z ChRL i Egiptu, które przejęły udział przemysłu Unii w rynku. Wolne moce produkcyjne rozkładają się między 16 producentów unijnych, co sprawia, że Unia stanowi konkurencyjny rynek o różnorodnych wewnętrznych źródłach dostawy. Ponadto dodatkowe moce można łatwo zbudować, ponieważ wymagałyby to jedynie niewielkich inwestycji. Przemysł Unii zaopatruje już sektor turbin wiatrowych, a zatem jest już certyfikowanym dostawcą, w związku z czym może łatwo zwiększyć dostawę na uczciwych warunkach rynkowych.
- (473) Co więcej, w perspektywie średnio- i długoterminowej producenci turbin wiatrowych mogliby udzielić certyfikacji dodatkowym producentom materiałów z włókna szklanego z Unii albo z innych źródeł prowadzących sprzedaż po cenach niedumpingowych. Jak wspomniano w motywie 465, jeden z producentów turbin wiatrowych opracował strategię wielostronnego zaopatrzenia, której podstawą są producenci unijni. Ponadto Unia posiada wystarczające wolne moce produkcyjne, aby zrealizować taką strategię w skali wymaganej przez dużych producentów turbin wiatrowych.

- (474) Po ostatecznym ujawnieniu jeden z producentów turbin wiatrowych twierdził, że Komisja nie wyciągnęła konsekwencji z procesu certyfikacji oraz że błędnie uznała, że możliwa będzie łatwa zmiana dostawców materiałów z włókna szklanego. Ten sam producent turbin wiatrowych zaznaczył, że wolne moce produkcyjne producentów unijnych rozkładają się na 16 producentów unijnych, a udzielenie certyfikacji wszystkim 16 producentom unijnym nie byłoby możliwe. Ta sama strona argumentowała, że ze względu na długi i kosztowny proces certyfikacji oraz na fakt, że przemysł unijny nie jest w stanie zapewnić produktów jednorodnej jakości w dużych ilościach, zmiana dostawców lub zaopatrywanie się tylko u producentów unijnych nie byłoby ekonomicznie opłacalne. Rzeczony producent turbin wiatrowych argumentował także, że użytkownicy nie mogą opierać się na założeniu, że producenci unijni mają możliwość w prosty sposób zbudować dodatkowe moce produkcyjne.
- (475) Po pierwsze, jak opisano w motywach 472–473 oraz wbrew tym twierdzeniom, Komisja wzięła pod uwagę, że producenci materiałów z włókna szklanego muszą przejść proces certyfikacji, aby móc zasilać sektor turbin wiatrowych rozważany w ramach niniejszego dochodzenia. Komisja odniosła się do możliwości udzielenia certyfikacji dodatkowym producentom materiałów z włókna szklanego w perspektywie średnio- i długoterminowej i nie twierdziła, że zmiana dostawców na pewno będzie „prosta”. Przeciwnie, Komisja wzięła pod uwagę długość procesu certyfikacji oraz fakt, że nie jest możliwe udzielenie wszystkim producentom unijnym certyfikacji w odniesieniu do wszystkich rodzajów materiałów z włókna szklanego. Niemniej w wyniku dochodzenia ujawniono, jak już wspomniano w motywie 472, że zwiększenie mocy produkcyjnych danego producenta jest możliwe, jeżeli producent turbin wiatrowych zechce nabyć znaczne ilości produktów od jednego certyfikowanego producenta unijnego. Po ostatecznym ujawnieniu przedmiotowa zainteresowana strona nie przedstawiła żadnych dodatkowych informacji, które podważyłyby te ustalenia.
- (476) Po drugie, jak określono bardziej szczegółowo w motywach 472 i 473, w wyniku dochodzenia ujawniono, że w perspektywie średnio- i długoterminowej ryzyko niedoboru dostaw jest raczej niskie. Także i w tym przypadku zainteresowana strona nie przedstawiła żadnych dodatkowych informacji, które zaprzeczałyby tym ustaleniom.
- (477) Ponadto należy zwrócić uwagę, że celem środków antydumpingowych jest przywrócenie uczciwej konkurencji i równych warunków działania na rynku Unii, a nie zapobieganie przywozowi z krajów objętych dochodzeniem. W tym konkretnym przypadku w wyniku dochodzenia ustalono, że cła antydumpingowe nie uniemożliwią producentom turbin wiatrowych dalszego zaopatrywania się po uczciwej cenie u ich obecnie certyfikowanych dostawców z krajów objętych dochodzeniem. Potwierdzono to w szczególności na podstawie ustaleń opisanych w motywach 481–484, tj. że cła miałyby jedynie minimalny wpływ na koszt i rentowność producentów turbin wiatrowych.
- (478) W związku z powyższymi argumenty dotyczące stabilności dostaw zostały odrzucone.

(ii) **Konkurencyjność sektora energii wiatrowej**

- (479) Współpracujący producenci turbin wiatrowych twierdzili, że każdy wzrost ceny materiałów z włókna szklanego miałby poważny wpływ na ich konkurencyjność. Stwierdzili, że udział kosztów materiałów z włókna szklanego należy szacować na etapie produkcji łopatek, a nie całej farmy wiatrowej. Ponadto twierdzili, że przeniesienie wzrostu kosztów wynikającego z ewentualnych ceł na podmioty realizujące farmy wiatrowe byłoby niemożliwe ze względu na długi czas, który upływa między złożeniem oferty na projekt dotyczący farmy wiatrowej a jego faktyczną realizacją. Według producentów turbin wiatrowych wzrost kosztów wynikający z ceł będzie miał wpływ na długoterminowe technologiczne przetrwanie całego sektora energii wiatrowej w Unii, ponieważ duże inwestycje w badania i rozwój są niezbędne, aby odgrywać wiodącą rolę pod względem najbardziej wydajnej technologii.
- (480) Dochodzenie wykazało, że łopatki wirnika turbiny nie są sprzedawane osobno, ale jako część turbiny wiatrowej. Oprócz tego podmioty realizujące projekty farm wiatrowych regularnie dokonują zakupu dodatkowej infrastruktury farm wiatrowych od producentów turbin wiatrowych. W związku z tym, jeżeli chodzi o konkurencyjność producentów turbin wiatrowych, koszt materiałów z włókna szklanego należy ustalić w odniesieniu do całej turbiny wiatrowej albo pełnej technologii farmy wiatrowej sprzedawanej przez producentów turbin wiatrowych, a nie – jak stwierdzono – jedynie w odniesieniu do produkcji łopatek, ponieważ nie odzwierciedlałoby to rzeczywistości rynkowej.

- (481) Materiały z włókna szklanego oraz żywica epoksydowa to dwa główne komponenty stosowane w produkcji łopatek do turbin wiatrowych. Materiały z włókna szklanego stanowią zatem [10 % do 35 %] kosztów surowców łopatek zależnie od odsetka materiałów z włókna szklanego z jednej strony oraz innych wykorzystanych materiałów z drugiej strony. Dochodzenie wykazało również jednak, że produkcja łopatek jest pracochłonna i w związku z tym odsetek materiałów z włókna szklanego w całkowitych kosztach produkcji łopatek jest znacznie niższy i stanowi jedynie [4 % do 14 %]. Odsetek ten dodatkowo ulega obniżeniu do poziomu [0,1 % do 2 %] całkowitych kosztów turbiny wiatrowej oraz całkowitych kosztów budowy, jeżeli chodzi o całą farmę wiatrową.
- (482) Biorąc pod uwagę, że materiały z włókna szklanego stanowią jedynie niewielką część kosztów farmy wiatrowej [0,1 % – 2 %], wpływ ostatecznych ceł antydumpingowych na udział materiałów z włókna szklanego w całkowitych kosztach farmy wiatrowej uznaje się za nieznaczący, w szczególności ze względu na fakt, że duża część materiałów z włókna szklanego jest pozyskiwana w Unii. Dochodzenie wykazało, że unijni producenci turbin wiatrowych posiadają również znaczną siłę przetargową, aby przenieść dodatkowe koszty na podmioty realizujące farmy wiatrowe, ponieważ są zbiorowo głównymi dostawcami turbin wiatrowych na rynku unijnym. Biorąc pod uwagę fakt, że materiały z włókna szklanego stanowią niewielką część kosztów farmy wiatrowej, rentowność powinna pozostać na poziomie umożliwiającym utrzymanie poziomu inwestycji w badania i rozwój niezbędnych, aby odgrywać wiodącą rolę pod względem najbardziej wydajnej technologii.
- (483) Chociaż nie można wykluczyć, że konkurencyjny charakter pośredniego uczestnictwa w procedurze przetargowej może sprawić, że takie przeniesienie będzie trudne, należy uwzględnić fakt, że w przeciwieństwie do producentów materiałów z włókna szklanego, sytuacja finansowa współpracujących producentów turbin wiatrowych jest stabilna pod względem marży zysku, która łatwo wchłonęłaby niewielki wpływ ceł. Ponadto obaj współpracujący producenci turbin wiatrowych nie sprzedają samych turbin wiatrowych, ale również powiązane powykonawcze usługi w zakresie naprawy i obsługi technicznej na rzecz podmiotów realizujących farmy wiatrowe. Zamówienia te są bardzo intratne. Atrakcyjność serwisowej części działalności odzwierciedla również niedawne przejście działu serwisowego niewypłacalnego konkurenta⁽¹⁰⁵⁾ przez jednego ze współpracujących użytkowników.
- (484) W związku z tym wszelki wzrost kosztów w wyniku nałożenia ceł antydumpingowych, którego przeniesienie na podmioty realizujące farmy wiatrowe byłoby niemożliwe, mogłoby zostać z łatwością wchłonięty przez producentów turbin wiatrowych. Ponadto, jak stwierdzono w motywie 473, producenci turbin wiatrowych powinni być również w stanie zastąpić swoich dostawców źródłem materiałów z włókna szklanego, na które dumping nie ma wpływu, znajdującym się w Unii lub w innym miejscu.
- (485) Po ostatecznym ujawnieniu dwaj producenci turbin wiatrowych podtrzymali swój argument, że wpływu ceł na konkurencyjność sektora turbin wiatrowych nie należy oceniać w odniesieniu do farmy lub turbiny wiatrowej, ale jedynie w odniesieniu do łopat turbiny. Jeden z tych producentów argumentował, że łopaty turbiny nie są produkowane wraz z pozostałymi elementami turbin wiatrowych oraz że w ocenie wpływu ceł na podstawie całej farmy wiatrowej pomija się rzeczywistość gospodarczą.
- (486) Drugi producent turbin wiatrowych zakwestionował fakt, że stan finansowy sektora turbin wiatrowych jest ogólnie rzecz biorąc dobry. Producenci ci twierdzili, że działalności związanej z serwisowaniem turbin wiatrowych nie należy uwzględniać w ocenie, ponieważ byłby to inny obszar działalności w ramach przedsiębiorstwa.
- (487) Ta sama strona stwierdziła ponownie, że w przypadku projektów sektor energii wiatrowej konkuruje bezpośrednio z producentami innych źródeł energii, w szczególności energii słonecznej. Panele fotowoltaiczne są jednak produkowane głównie poza Unią Europejską przy niższych kosztach pracy. Omawiani producenci twierdzili, że Komisja powinna wziąć to pod uwagę w swojej analizie.
- (488) Ta sama strona argumentowała również, że ze względu na presję cenową nie miałyby żadnej siły przetargowej, by przerzucić koszty.

⁽¹⁰⁵⁾ Przejęcie wybranych aktywów Senvion przez Siemens Gamesa w październiku 2019 r.

- (489) Jeden producent turbin wiatrowych argumentował ponadto, że działalność związana z serwisowaniem należałaby do innego obszaru działalności oraz że konkurencyjność należy analizować w podziale na obszary działalności. Stowarzyszenie reprezentujące sektor energii wiatrowej argumentowało także, że stan finansowy sektora nie jest ogólnie rzecz biorąc na tyle dobry, by zaabsorbować wzrost cen surowców, ponieważ niektórzy producenci turbin wiatrowych są w sytuacji, w której ponoszą straty, a całkowita marża zysku w ostatnich latach spadła.
- (490) Komisja przypomina, że dochodzenie wykazało, że łopaty turbin nie są sprzedawane osobno, ale razem z turbinami wiatrowymi lub nawet jako część całej farmy wiatrowej. W związku z tym wpływ ceł dotyczący łopat należy przeanalizować w odniesieniu do ryzyka przeniesienia produkcji łopat, ale nie podczas analizy konkurencyjności producentów turbin wiatrowych. Komisja przeanalizowała sytuację finansową objętych próbą producentów turbin wiatrowych, która to sytuacja okazała się dobra. Pomimo wewnętrznego podziału organizacyjnego na różne obszary działalności, serwisowanie turbin wiatrowych jest ściśle związane ze sprzedażą turbin. Wewnętrzny podział na obszary działalności nie ma wpływu na wyniki analizy konkurencyjności, w których należy uwzględnić model biznesowy jako całość.
- (491) Komisja wzięła pod uwagę także fakt, że energia wiatrowa konkuruje z innymi źródłami energii, na przykład z energią słoneczną, również w procedurach przetargowych neutralnych pod względem energii, oraz że panele fotowoltaiczne produkuje się obecnie głównie poza Unią. Energia wiatrowa konkuruje z innymi źródłami energii pod względem kosztów całej technologii farm wiatrowych, a dochodzenie wykazało, że cła na materiały z włókna szklanego miałyby niewielki wpływ na koszty całej tej technologii. W ciągu ostatnich dziesięciu lat nowo instalowane moce produkcyjne energii wiatrowej stały się dużo bardziej opłacalne. W związku z tym cła nie powinny wpływać na konkurencyjność energii wiatrowej względem innych źródeł energii.
- (492) Komisja uwzględniła także presję cenową, którą dla producentów turbin wiatrowych stworzył system przetargowy. Silna pozycja rynkowa unijnych producentów turbin wiatrowych zapewnia jednak pewną siłę przetargową.
- (493) Fakt, że niektórzy producenci turbin wiatrowych są w sytuacji, w której ponoszą straty, a całkowita marża zysku w ostatnich latach spadła, nie podważa jednak ogólnego obrazu, że sektor ten jest w dobrym stanie finansowym. Spadek marży zysku w ostatnich latach nie jest związany ze wzrostem cen surowców, lecz głównie ze zmianą w systemie udzielania zamówień dotyczących farm wiatrowych. Zmiana ta spowodowała wejście rynku w fazę konsolidacji, w której niektórzy producenci turbin wiatrowych odnotowują straty. Nie jest jednak niczym nadzwyczajnym, że na etapie konsolidacji rynku niektórzy jego uczestnicy odnotowują straty.
- (494) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia CCCLA argumentowała, że jeżeli Komisja nałoży wysokie cła antidumpingowe na materiały z włókna szklanego importowane z Chin i Egiptu, przemysł unijny materiałów z włókna szklanego może osiągać wyższy zysk, ale zwiększą się także koszty materiałów z włókna szklanego dla europejskich producentów turbin wiatrowych. CCCLA argumentowała ponadto, że materiały kompozytowe, w tym materiały z włókna szklanego, stanowią ponad 90 % kosztów produkcji łopat turbin wiatrowych. Według CCCLA porównywanie przez Komisję kosztów materiałów z włókna szklanego z całkowitymi kosztami farmy wiatrowej nie ma sensu. CCCLA podkreśliła, że europejscy producenci turbin wiatrowych muszą być konkurencyjni pod względem kosztów. W tym względzie CCCLA argumentowała, że należy pamiętać, iż sektor energii wiatrowej konkuruje także z innymi rodzajami odnawialnych źródeł energii (w tym np. z panelami fotowoltaicznymi produkowanymi poza Unią Europejską).
- (495) Komisja zwraca uwagę, że, jak wspomniano w motywie 481, materiały z włókna szklanego stanowią [4 % do 14 %] kosztów produkcji łopaty turbiny wiatrowej. Nie zostało to zakwestionowane przez producentów turbin wiatrowych, którzy przekazali te dane. Ponadto CCCLA nie wyjaśnia, dlaczego „porównywanie [...] kosztów materiałów z włókna szklanego z całkowitymi kosztami farmy wiatrowej nie ma sensu” w ramach oceny konkurencyjności podmiotów, które sprzedają kompletne technologie farm wiatrowych. Stwierdzenie to nie zostało dalej uzasadnione. W tym zakresie, jak wyjaśniono w motywie 480, dochodzenie wykazało, że łopaty turbiny nie są sprzedawane osobno, ale jako część turbiny wiatrowej. Uwagi CCCLA w tym zakresie zostały zatem odrzucone.

(496) Biorąc pod uwagę powyższe, wszystkie argumenty dotyczące konkurencyjności producentów turbin wiatrowych zostały odrzucone.

(iii) Przeniesienie produkcji łopatek

(497) Współpracujący użytkownicy twierdzili ponadto, że wszelki wzrost kosztów produkcji łopatek doprowadzi do przeniesienia tego etapu produkcji poza Unię, co spowoduje zlikwidowanie tysięcy miejsc pracy w Unii.

(498) Jeżeli chodzi o produkcję łopatek do turbin lądowych, dochodzenie wykazało, że przeniesienie tej produkcji już się odbywa bez stosowania środków wobec materiałów z włókna szklanego. Wynika to z rozwoju rynku projektów dotyczących farm wiatrowych poza Unię w połączeniu ze spadkiem liczby realizowanych nowych projektów dotyczących farm wiatrowych w Unii, która na przykład w Niemczech jest najniższa od 20 lat. Innym powodem są wysokie koszty pracy związane z produkcją łopatek. Dochodzenie wykazało, że produkcja łopatek jest pracochłonna i że koszty pracy przekraczają koszty materiałów z włókna szklanego o [300 % do 700 %]. Niższe koszty pracy w państwach trzecich są w związku z tym istotnym czynnikiem zachęcającym do przeniesienia produkcji łopatek. Nałożenie ceł antydumpingowych na materiały z włókna szklanego odgrywałoby nieznaczną, o ile w ogóle jakąkolwiek rolę.

(499) W toku dochodzenia ujawniono ponadto, że w przypadku łopatek do turbin morskich koszty transportu odgrywają istotniejszą rolę niż koszty surowców łopatek, w tym materiałów z włókna szklanego. Łopatki do turbin morskich są dłuższe i cięższe niż łopatki do turbin lądowych, co sprawia, że transport jest bardziej skomplikowany i kosztowny. W związku z tym mało prawdopodobne jest, aby przeniesienie produkcji łopatek do turbin morskich było spowodowane nałożeniem ceł antydumpingowych na produkt objęty postępowaniem.

(500) Po ostatecznym ujawnieniu jeden z producentów turbin wiatrowych podtrzymał swój argument, że nałożenie środków doprowadzi do przeniesienia produkcji łopat oraz że analiza Komisji opierała się na błędnych założeniach.

(501) Jak opisano w ocenie opisanej w motywach 498 i 499 powyżej, w dochodzeniu zidentyfikowano jednak różne inne czynniki, które odgrywają istotną rolę w decyzji, dokąd przenieść produkcję łopat turbin, a wzrost kosztów materiałów z włókna szklanego prawdopodobnie nie będzie czynnikiem decydującym o przeniesieniu. Fakt, że przeniesienie produkcji z przyczyn wymienionych w motywach 498 i 499 już nastąpiło, dodatkowo przemawia za trafnością tej oceny. Ponadto fakt, że pomimo niższych kosztów pracy i znacznych mocy produkcyjnych utrzymano w Unii produkcję, przemawia za znaczeniem kosztów transportu, które uniemożliwiają przeniesienie produkcji w oparciu o tylko jedną korzyść w postaci niższych kosztów produkcji.

(502) Argumenty dotyczące przeniesienia produkcji łopatek do innych państw trzecich zostały zatem odrzucone.

(iv) Polityka w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych

(503) Jeden z użytkowników twierdził, że nałożenie środków byłoby sprzeczne z celami wyznaczonymi przez Unię w ramach jej polityki w dziedzinie energii ze źródeł odnawialnych, ponieważ znacznie zwiększyłyby koszty produkcji turbin wiatrowych. Na poparcie swojego argumentu odniósł się do europejskiej inicjatywy przemysłowej Komisji dotyczącej energii wiatrowej, w której uwzględniono cel, jakim jest ograniczenie do 2020 r. kosztów produkcji turbin wiatrowych i ich komponentów o 20 %.

(504) Jak pokazano w motywach 480–484, w toku dochodzenia nie potwierdzono tego argumentu, ponieważ ustalono, że wszelkie środki antydumpingowe miałyby jedynie nieznaczący wpływ na koszty ponoszone przez producentów turbin wiatrowych. Ponadto użytkownik ten nie przedstawił również sposobu, w jaki środki antydumpingowe nałożone na materiały z włókna szklanego, stanowiące jedynie ułamkową część kosztów technologii farm wiatrowych, powstrzymałyby stały wzrost odsetka energii wiatrowej w Europie lub uniemożliwiły osiągnięcie celów na 2020 r. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

- (505) Jeden producent turbin wiatrowych podtrzymał swój argument, że cła wywarłyby efekt przeciwny do celów określonych przez UE w jej polityce w zakresie energii ze źródeł odnawialnych i stwierdził, że Komisja nie przedstawiła żadnych dowodów ani argumentów, które obalałyby to stanowisko.
- (506) Jak stwierdzono w motywie 504, Komisja oparła swoje ustalenia na analizie wpływu kosztów na technologię farm wiatrowych; wpływ ten został uznany za nieistotny, a prawdopodobieństwo, że będzie on się wiązać ze znaczącymi negatywnymi skutkami dla sektora energii wiatrowej jako całości, jest niskie. Ponadto dochodzenie wykazało także, że unijni producenci materiałów z włókna szklanego odgrywają istotną rolę w zapewnianiu długoterminowej strategii zaopatrzenia dla unijnej polityki w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, co nie prowadzi do uzależnienia od dostaw wyłącznie z państw trzecich. Rola europejskich producentów materiałów z włókna szklanego jako wiarygodnego partnera producentów turbin wiatrowych w ramach polityki w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, opracowującego nowe surowce oraz zapewniającego producentom turbin przewagę konkurencyjną względem producentów z państw trzecich, jest niezbędna. Ponadto uznaje się, że polityka utrzymywania równych warunków działalności w UE nie stoi w sprzeczności z celami polityki w zakresie energii ze źródeł odnawialnych.
- (507) Twierdzenia zainteresowanych stron w tym zakresie zostały zatem odrzucone.

6.2.2. Producenci nart i inni użytkownicy

- (508) Kilku użytkowników z przemysłu narciarskiego twierdziło, że funkcjonowanie producentów materiałów z włókna szklanego w Unii ma istotne znaczenie dla stabilności ich dostaw, ponieważ potrzebują miejscowego partnera do ścisłej współpracy oraz mniejszych ilości dostosowanych materiałów z włókna szklanego, które obecnie nie są produkowane poza Unią. Ponadto podkreślili, że przemysł materiałów z włókna szklanego w Unii jest podstawowym partnerem w udoskonalaniu ich produktów oraz opracowywaniu nowych rozwiązań. Dzięki współpracy w zakresie badań i rozwoju z producentami materiałów z włókna szklanego w ostatnich latach miał miejsce kilkukrotny przyrost wydajności, udoskonalono właściwości użytkowe produktu i opracowano nowe i bardziej ekologiczne produkty. Użytkownicy ci twierdzili, że unijni producenci nart nie mogą nawiązać współpracy na tym samym poziomie z chińskimi lub egipskimi dostawcami materiałów z włókna szklanego, ponieważ tracą zdolność utrzymania wiodącej pozycji w obszarze (ekologicznych i zrównoważonych) innowacji i sami staną się bardziej narażeni na nieuczciwie konkurencyjny przywóz.
- (509) Komisja uznała przedstawione argumenty za przekonujące, zwłaszcza jeżeli chodzi o badania i rozwój w przemyśle, na który mają one znaczny wpływ. Producenci eksportujący nie przytoczyli kontrargumentów przeciwko poruszonym kwestiom. Komisja zauważyła również jednak, że producenci nart są użytkownikami mniejszych ilości materiałów z włókna szklanego niż producenci turbin wiatrowych.
- (510) Inni użytkownicy unijni nie wzięli udziału w dochodzeniu.
- (511) W związku z tym Komisja stwierdziła, że użytkownicy nie zgłosili żadnych przekonujących powodów, które przemawiałyby przeciwko nałożeniu środków antydumpingowych, ale raczej, że przetrwanie unijnego przemysłu materiałów z włókna szklanego jest istotne dla szeregu grup użytkowników.

6.3. Dostawcy

- (512) Dwaj unijni producenci niedoprzędów z włókien szklanych, głównego materiału do produkcji materiałów z włókna szklanego, jak również stowarzyszenie reprezentujące unijnych producentów niedoprzędów z włókien szklanych zgłosiło się i opowiedziało za nałożeniem środków antydumpingowych. Twierdzili, że utrata głównych klientów będzie szkodliwa dla unijnych producentów niedoprzędów z włókien szklanych, ponieważ zagrazi to ich przetrwaniu w Unii.
- (513) Komisja stwierdziła zatem, że nałożenie środków zdecydowanie leży w interesie unijnych producentów niedoprzędów z włókien szklanych jako dostawców dla producentów materiałów z włókna szklanego.

6.4. Importerzy

- (514) Jak wspomniano w motywie 16, zgłosił się wyłącznie jeden niezależny importer, który jednak dokonywał przywozu jedynie nieznacznych ilości materiałów z włókna szklanego z ChRL – poniżej 25 ton. Ponieważ większość użytkowników dużych ilości potrzebuje konkretnych materiałów z włókna szklanego produkowanych na zamówienie, nie są one produktem regularnie przywożonym w dużych ilościach przez niezależne przedsiębiorstwa handlowe.
- (515) W związku z tym Komisja stwierdziła, że importerzy niepowiązani nie przedstawili przekonujących powodów, które przemawiałyby przeciwko nałożeniu środków antydumpingowych, ponieważ dokonują oni przywozu jedynie nieznacznych ilości materiałów z włókna szklanego.

6.5. Usługodawcy świadczący usługi cięcia i tworzenia zestawów

- (516) Użytkownicy, zwłaszcza przemysł turbin wiatrowych, w coraz większym stopniu domagają się materiałów z włókna szklanego w formie zestawów (zob. motywy 58–66), które są przycięte do odpowiedniego kształtu i połączone poprzez zszycie kilku warstw materiałów z włókna szklanego, tym samym umożliwiając sektorowi przetwórczemu szybszą produkcję. W ostatnich kilku latach spowodowało to powstanie rynku dla usługodawców w Unii. Zgłosiło się jedno przedsiębiorstwo zajmujące się cięciem materiałów i opowiedziało za nałożeniem środków antydumpingowych. Ponieważ chińscy i egipscy producenci eksportujący w coraz większym stopniu integrują te dodatkowe usługi, w przeciwieństwie do przemysłu Unii, usługodawcy straciliby znaczną część swojej działalności, gdyby producenci unijni zniknęli z rynku. Według szacunków podmiotów wycinających w unijnym sektorze wycinania zatrudnionych jest ponad 2 000 osób.
- (517) Komisja stwierdziła zatem, że nałożenie środków zdecydowanie leży w interesie unijnych usługodawców świadczących usługi tworzenia zestawów i wycinania na rzecz producentów materiałów z włókna szklanego.

6.6. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (518) Nałożenie środków leży zdecydowanie w interesie unijnego sektora materiałów z włókna szklanego, którego przetrwanie jest zagrożone przez przywóz produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych. Przetrawanie unijnego przemysłu materiałów z włókna szklanego jest istotne dla stabilności dostaw ich klientów w Unii, zwłaszcza dla użytkowników, którzy są zależni od ścisłej miejscowej współpracy i potrzebują mniejszych ilości konkretnych materiałów z włókna szklanego, których nie można nabyć w ChRL ani Egipcie. Dla niektórych użytkowników niezbędne jest również dalsze opracowywanie nowych materiałów z włókna szklanego w Unii, tak aby sami nie znaleźli się w niekorzystnej sytuacji, konkurując z przywozem spoza Unii. Ponadto przetrwanie unijnego sektora materiałów z włókna szklanego jest również niezbędne do utrzymania się unijnych dostawców niedoprzędów z włókien szklanych oraz unijnych usługodawców świadczących usługi wycinania i tworzenia zestawów.
- (519) Jak pokazano w motywach 467–504 powyżej, nałożenie środków nie miałyby jednak znaczącego niekorzystnego wpływu na producentów turbin wiatrowych.
- (520) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, że nałożenie ostatecznych środków w odniesieniu do przywozu materiałów z włókna szklanego pochodzących z ChRL i Egiptu nie leży w interesie Unii.

7. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (521) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych.

7.1. Poziom usuwający szkodę (margines szkody)

- (522) W celu określenia poziomu środków Komisja najpierw ustaliła kwotę niezbędną do usunięcia szkody ponoszonej przez przemysł Unii.
- (523) W takim przypadku szkoda zostałaby usunięta, gdyby przemysł Unii był w stanie pokryć swój koszt produkcji, w tym koszty wynikające z wielostronnych umów środowiskowych i protokołów do tych umów, których Unia jest stroną, a także konwencji MOP wymienionych w załączniku Ia do rozporządzenia podstawowego, oraz uzyskać rozsądny zysk („zysk docelowy”).
- (524) W art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego ustalono minimalny zysk docelowy na poziomie 6 %. Zgodnie z tym artykułem, aby ustalić zysk docelowy Komisja wzięła pod uwagę następujące czynniki: poziom rentowności przed wzrostem przywozu z ChRL i Egiptu, poziom rentowności potrzebny do pokrycia pełnych kosztów i inwestycji, działalności badawczo-rozwojowej i innowacji oraz poziom rentowności spodziewany w normalnych warunkach konkurencji.
- (525) Jak pokazano w tabeli 3, w okresie badanym odnotowano stały wzrost łącznego przywozu z ChRL i Egiptu. Żaden rok z tego okresu nie kwalifikuje się zatem do zapewnienia zysku docelowego zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego. Żaden z producentów objętych próbą nie przedstawił uzasadnionego wniosku w sprawie utraconej inwestycji lub kosztów badań i rozwoju oraz innowacji. W świetle tych faktów Komisja zdecydowała się zastosować minimalny zysk docelowy w wysokości 6 %, który dodano do rzeczywistych kosztów produkcji przemysłu Unii w celu ustalenia niewyrządzającej szkody ceny.
- (526) Ponieważ nie zgłoszono żadnych roszczeń dotyczących obecnych lub przyszłych kosztów wynikających z wielostronnych umów dotyczących ochrony środowiska i protokołów do nich, a także konwencji MOP ujętych w wykazie zgodnie z art. 7 ust. 2d, do ustalonej w ten sposób ceny niewyrządzającej szkody nie dodano żadnych dodatkowych kosztów.
- (527) Komisja ustaliła następnie poziom usuwający szkodę poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej objętego próbą współpracującego producenta eksportującego z ChRL ze średnią ważoną niewyrządzającej szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez objętych próbą producentów unijnych na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF. Wynikający z tego margines zaniżania cen wyniósł 79,5 %.
- (528) Jak wyjaśniono w motywie 288, poziom usuwający szkodę w przypadku chińskich „pozostałych przedsiębiorstw współpracujących” wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia ustalono na tym samym poziomie co poziom usuwający szkodę jedynej objętej próbą grupy producentów eksportujących (Grupy Yuntianhua), tj. na poziomie 37,6 %.
- (529) Poziom usuwający szkodę w przypadku „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” w odniesieniu do ChRL definiuje się, zgodnie z metodyką stosowaną do ustalenia rezydualnego marginesu dumpingu, jak wyjaśniono w motywie 289, na poziomie najwyższego ustalonego indywidualnego marginesu zaniżania cen, tj. na poziomie 109,3 %. Komisja ustaliła margines szkody na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Ze względu na ścisłą współpracę ze strony producentów eksportujących, którzy według danych statystycznych Eurostatu dotyczących przywozu odpowiadają za całość wywozu materiałów z włókna szklanego z ChRL do Unii, Komisja uznała najwyższy ustalony margines szkody objętych próbą producentów eksportujących/grup producentów eksportujących, mianowicie grupy CNBM, za reprezentatywny do celów ustalenia rezydualnego marginesu szkody.

- (530) Komisja ustaliła następnie poziom usuwający szkodę poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej objętego próbą współpracującego producenta eksportującego z Egiptu ze średnią ważoną niewyrządzającej szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez objętych próbą producentów unijnych na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF. Wynikający z tego margines zaniżania cen wyniósł 63,9 %.
- (531) Poziom usuwający szkodę w przypadku „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” w odniesieniu do Egiptu definiuje się, zgodnie z metodyką stosowaną do ustalenia rezydualnego marginesu dumpingu, jak wyjaśniono w motywie 361, na poziomie indywidualnego marginesu zaniżania cen dla przedsiębiorstw współpracujących, tj. na poziomie 63,9 %.
- (532) W swoich uwagach dotyczących ostatecznego ujawnienia przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi China argumentowały, że ich sprzedaż zestawów powinna zostać wyłączona z obliczenia dotyczącego marginesu szkody, aby zapewnić uczciwe porównanie na potrzeby obliczenia marginesów podcięcia cenowego i zaniżania cen. Według producenta eksportującego zestawy te zawierają różnorodne materiały o różnej jakości, kształcie, masie i gęstości powierzchni, łączone ze sobą w zestawy zgodnie z niepowtarzalnymi specyfikacjami. Tym samym zestawy te nie były porównywalne z zestawami sprzedawanymi przez producentów unijnych.
- (533) Komisja rozważyła argument producentów eksportujących i zgodziła się, że biorąc pod uwagę niepowtarzalną kombinację zestawów porównanie prawdopodobnie skończyłoby się porównywaniem odmiennych zestawów. Komisja zauważyła, że zarówno producenci eksportujący, jak i producenci reprezentujący przemysł unijny wyrazili obawy, jeżeli chodzi o klasyfikowanie zestawów z wystarczającą precyzją na potrzeby niniejszego dochodzenia. Choć nie ma wątpliwości co do tego, że zestawy stanowią część produktu objętego dochodzeniem oraz że spowodowały one szkodę dla przemysłu unijnego, Komisja uznała, że rozsądnie będzie nie obejmować zestawów kwantyfikacją marginesów podcięcia cenowego i zaniżania cen zgodnie z prośbą producentów eksportujących. W związku z tym Komisja obliczyła ponownie marginesy podcięcia cenowego i zaniżania cen. Takie przeliczenie jedynie w niewielkim stopniu wpłynęło na obliczenia marginesów podcięcia cenowego, o których mowa w motywie 384, ponieważ sprzedaż/przywóz zestawów nie były znaczące. Podcięcie cenowe ustalone w odniesieniu do jednego producenta eksportującego, którego dotyczy to przeliczenie, obniżyło się z 42,4 % do 42,1 %.

7.2. Środki ostateczne

- (534) W odniesieniu do przywozu materiałów z włókna szklanego pochodzących z ChRL i Egiptu należy wprowadzić ostateczne środki antidumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kwota cła powinna być ustalona na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody, zależnie od tego, który z nich jest niższy.
- (535) Ostateczne stawki cła antidumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być zatem następujące:

Państwo, którego dotyczy postępowanie	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines szkody (%)	Ostateczne cło antidumpingowe (%)
ChRL	Grupa CNBM	99,7	108,9	99,7
ChRL	Grupa Yuntianhua	64,7	37,6	37,6
ChRL	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	64,7	37,6	37,6
ChRL	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	99,7	108,9	99,7
Egipt	Grupa CNBM	20,0	63,9	20,0
Egipt	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	20,0	63,9	20,0

- (536) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Dlatego odzwierciedlają one sytuację istniejącą podczas niniejszego dochodzenia. Przedmiotowe stawki należności celnych mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL i Egiptu oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Przywożony produkt objęty postępowaniem, wytworzony przez dowolne inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, podlega stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.
- (537) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji⁽¹⁰⁶⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na jego prawo do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie, zawiadomienie informujące o zmianie nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (538) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach niniejszego dochodzenia, ale również do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.
- (539) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia (EU, Euratom) 2018/1046⁽¹⁰⁷⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, obowiązującą pierwszego dnia kalendarzowego każdego miesiąca.
- (540) Po ostatecznym ujawnieniu rząd Egiptu odniósł się do art. 15 Porozumienia antydumpingowego WTO i argumentował, że ze względu na fakt, iż Egipt jest krajem rozwijającym się, na mocy wspomnianego artykułu Komisja, rozważając wprowadzenie środków antydumpingowych, musi brać pod uwagę szczególną sytuację w Egipcie. Komisja zauważyła, że wyraźnie wezwała producentów eksportujących w Egipcie do przedstawienia oferty zobowiązania zgodnie z art. 8 rozporządzenia podstawowego, ale żaden z producentów eksportujących nie złożył wniosku na tej podstawie. Komisja uważa zatem, że działała w pełni zgodnie z art. 15 Porozumienia antydumpingowego WTO w zakresie zbadania „możliwości konstruktywnych rozwiązań”.

7.3. Specjalna klauzula dotycząca monitorowania

- (541) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z dużą różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące stosowanie indywidualnych ceł antydumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antydumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antydumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

⁽¹⁰⁶⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

⁽¹⁰⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

(542) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich powinny bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach – powinny one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celu weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania niższej stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.

(543) W przypadku gdy wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu wspomnianych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę w strukturze handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólnokrajowe.

8. UJAWNIEŃ USTALEŃ

(544) W dniu 19 grudnia 2019 r. zainteresowane strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego na przywóz materiałów z włókna szklanego pochodzących z ChRL i Egiptu.

(545) Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji. Stowarzyszenie producentów unijnych, dwaj współpracujący użytkownicy produkujący turbiny wiatrowe, europejskie stowarzyszenie energii wiatrowej, trzech producentów eksportujących z państw objętych dochodzeniem (Jushi/Hengshi, Taishan i grupa Yuntianhua), CCCLA oraz rząd Egiptu przedstawili uwagi w odniesieniu do ujawnienia.

(546) Na wniosek przeprowadzono przesłuchania z przedsiębiorstwami Jushi/Hengshi China i Jushi/Hengshi Egipt oraz z grupą Yuntianhua. Grupa Yuntianhua wniosła o interwencję rzecznika praw stron. Przesłuchanie odbyło się w dniu 17 stycznia 2020 r.

(547) Rząd Egiptu stwierdził, że jako zainteresowana strona nie został poinformowany o istotnych rozpatrywanych faktach, które stanowią podstawę decyzji o zastosowaniu ostatecznych środków. Komisja zwraca uwagę, że w dniu 19 grudnia 2019 r. przedstawiła rządowi Egiptu wszystkie istotne fakty i ustalenia stanowiące podstawę wniosków Komisji, jeżeli chodzi o przekazanie ogólnego dokumentu ujawniającego zgodnie z art. 20 rozporządzenia podstawowego. Jak wspomniano w motywie 545, po ujawnieniu tym rząd Egiptu przedstawił uwagi.

(548) W dniu 10 lutego 2020 r. Komisja, uwzględniając pewne wnioski otrzymane po ostatecznym ujawnieniu, które miały wpływ na wynik dochodzenia, ujawniła te fakty i ustalenia, które doprowadziły Komisję do zmiany ujawnionych wcześniej ostatecznych ustaleń. Zainteresowanym stronom wyznaczono także okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z tym dodatkowym ujawnieniem. Przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi Egipt, rząd Egiptu i grupa Yuntianhua przedstawili swoje uwagi. Na wniosek przeprowadzono przesłuchanie z przedsiębiorstwami Jushi/Hengshi Egipt. Przedsiębiorstwa Jushi/Hengshi Egipt wniosły o interwencję rzecznika praw stron. Przesłuchanie odbyło się w dniu 25 lutego 2020 r.

(549) Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały należycie uwzględnione i, w stosownych przypadkach, ustalenia zostały odpowiednio zmienione.

(550) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 nie przedstawił swojej opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antydumpingowe nakłada się na przywóz materiałów z tkanych lub zszywanych niedoprzędów z ciągłego włókna szklanego lub przędzy, z innymi elementami lub bez tych elementów, z wyłączeniem produktów impregnowanych lub preimpregnowanych (prepregów) oraz z wyłączeniem tkanin siatkowych o otwartych oczkach, o rozmiarze oczka powyżej 1,8 mm długości i szerokości oraz o masie powierzchniowej powyżej 35 g/m² pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu, objętych obecnie kodami CN ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 i ex 7019 90 00 (kody TARIC 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 i 7019 90 00 80).

2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocenieniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione przedsiębiorstwa, są następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Jushi Group Co. Ltd; Zhejiang Hengshi Fiberglass Fabrics Co. Ltd; Taishan Fiberglass Inc.	99,7 %	C531
Chińska Republika Ludowa	PGTEX China Co. Ltd; Chongqing Tenways Material Corp.	37,6 %	C532
Chińska Republika Ludowa	Pozostałe współpracujące przedsiębiorstwa nieobjęte próbą wymienione w załączniku	37,6 %	
Chińska Republika Ludowa	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	99,7 %	C999
Egipt	Jushi Egypt For Fiberglass Industry S.A.E; Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics S.A.E.	20,0 %	C533
Egipt	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	20,0 %	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, zawierającej oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość] [produktu objętego postępowaniem] sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [kod dodatkowy TARIC] w [państwie, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Jeżeli nowy producent eksportujący z Chińskiej Republiki Ludowej przekaże Komisji wystarczające dowody, załącznik można zmienić poprzez dodanie tego nowego producenta eksportującego do wykazu współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą, a więc podlegających odpowiedniej średniej ważonej stawce cła antydumpingowego, mianowicie 37,6 %. Nowy producent eksportujący przedstawia dowody, że:

- a) nie dokonał wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1 pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w okresie objętym dochodzeniem (1 stycznia 2018 r. – 31 grudnia 2018 r.);
- b) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia; oraz
- c) faktycznie dokonał wywozu produktów objętych postępowaniem albo stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znaczącej ilości do Unii po okresie objętym dochodzeniem,

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 kwietnia 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Chińscy współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą:

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Changshu Dongyu Insulated Compound Materials Co., Ltd	B995
Changzhou Pro-Tech Industry Co., Ltd	C534
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd;	C535
Jiangsu Jiuding New Material Co., Ltd	C536
Neijiang Huayuan Electronic Materials Co., Ltd	C537
NMG Composites Co., Ltd	C538
Zhejiang Hongming Fiberglass Fabrics Co., Ltd	C539

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL